T.C.
AMASYA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

FİNANS, EKONOMİ VE YÖNETİM ÇALIŞMALARI SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK: TEORİ, POLİTİKA VE UYGULAMA KONGRESİ

23–24 EKİM 2026

KONGRE PROGRAMI & ÖZETLER

Editörler
Doç. Dr. Nurettin BİLMEZ
Doç. Dr. Yasin KARADENİZ
Dr. Öğretim Üyesi Fatma ÇITAK
Dr. Öğretim Üyesi Bahri Ozan YAMAN

AMASYA ÜNİVERSİTESİ YAYINLARI

T.C.

AMASYA ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

FİNANS, EKONOMİ VE YÖNETİM ÇALIŞMALARI

SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK: TEORİ, POLİTİKA VE UYGULAMA KONGRESİ

23–24 EKİM 2026

KONGRE PROGRAMI & ÖZETLER

Kitabın Adı

FİNANS, EKONOMİ VE YÖNETİM ÇALIŞMALARI
SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK: TEORİ, POLİTİKA VE UYGULAMA KONGRESİ
23–24 EKİM 2026 PROGRAM KİTAPÇIĞI & ÖZETLER

Editör

Doç. Dr. Nurettin BİLMEZ

Doç. Dr. Yasin KARADENİZ

Dr. Öğretim Üyesi Fatma ÇITAK

Dr. Öğretim Üyesi Bahri Ozan YAMAN

Kapak Tasarımı
Dr. Öğr. Üyesi Ali TORAMAN

Yayın Yönetmeni
Timur YILMAZ

ISBN: 978-625-92602-9-7

Yayın No: 40

Baskı Sayısı ve Tarihi
1. Baskı Kasım 2026

Baskı

Amasya Üniversitesi Yayınları

Bu eserde yayımlanan yazıların içerikleriyle ilgili her türlü yasal sorumluluk, yazar veya yazarlarına aittir. Yazarın izni alınmadan kitabın tümünün veya bir kısmının elektronik, mekanik ya da fotokopi yoluyla basımı, çoğaltılması yapılamaz. Yalnızca kaynak gösterilerek kullanılabilir.

ONUR KURULU

Prof. Dr. Ahmet Hakkı TURABİ
Amasya Üniversitesi Rektörü

Prof. Dr. Murat KURT
Amasya Üniversitesi Rektör Yardımcısı

Prof. Dr. Resul ÇEKİN
Amasya Üniversitesi Rektör Yardımcısı

DÜZENLEME KURULU

Başkan

Doç. Dr. Ramazan SARI

Eş Başkanı

Dr. Öğr. Üyesi Yusuf PALA

Üyeler

Doç. Dr. Nurettin BİLMEZ

Doç. Dr. Yasin KARADENİZ

Doç. Dr. Yılmaz TOKTAŞ

Dr. Öğr. Üyesi Bahri Ozan YAMAN

Dr. Öğr. Üyesi Fatma ÇITAK

Dr. Öğr. Üyesi Gamze UZUN

Dr. Öğr. Üyesi Oğuz KÖPRÜCÜ

Dr. Öğr. Üyesi Mustafa KURT

Dr. Öğr. Üyesi Alper İŞLEYEN

Dr. Öğr. Üyesi Hilal ŞEKER

Dr. Öğr. Üyesi Yusuf Bahadır KESKİN

Öğr. Gör. Dr. Burak DOĞANGÜN

Öğr. Gör. Mesut TUNÇAY

Öğr. Gör. Zeynep SAĞLAMDEMİREL

Öğr. Gör. Burçin ALKOÇ

Öğr. Gör. Sevda SAMUR

BİLİM KURULU

Prof. Dr. Dinmukhamed KELESBAYEV / *Ahmet Yesevi Üniversitesi*

Prof. Dr. Hakan YILDIRIM / *İstanbul Gelişim Üniversitesi*

Prof. Dr. Özgür ÖNDER / *Kütahya Dumlupınar Üniversitesi*

Prof. Dr. Ramazan ARMAĞAN / *Süleyman Demirel Üniversitesi*

Prof. Dr. Sefa USTA / *Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi*

Doç. Dr. Hamza KANDEMİR / *Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi*

Doç. Dr. Hakan YILDIRIM / *Mersin Üniversitesi*

Doç. Dr. Leyla Firuze ARDA ÖZALP / *Amasya Üniversitesi*

Dr. Agnieszka PARLIŃSKA / *Warsaw University of Life Sciences*

Dr. Ewa STAVICKA / *Warsaw University of Life Sciences*

Dr. Ergin KALA / *Prizren Üniversitesi*

Dr. Magsud GUBATLI / *Azerbaycan Devlet Petrol ve Sanayi Üniversitesi*

Dr. Kenan ASLANOV / *Azerbaycan Devlet İktisat Üniversitesi*

SUNUŞ

Günümüzde sürdürülebilirlik, ekonomik büyümenin ötesinde; doğal kaynakların korunması, ekonomik istikrarın sağlanması, toplumsal refahın artırılması ve gelecek nesillere yaşanabilir bir dünya bırakılması hedeflerini bir araya getiren çok boyutlu bir yaklaşım olarak önem kazanmaktadır. Bu yaklaşım, yalnızca mevcut sorunlara çözüm üretmeyi değil, uzun vadeli etkileri gözeten kararlar almayı ve kaynakların sorumlu biçimde kullanılmasını da gerektirmektedir. Ekonomi, finans ve yönetim bilimleri; sürdürülebilir kalkınmanın teorik temellerinin oluşturulması, etkili politikaların geliştirilmesi ve uygulanabilir çözüm önerilerinin ortaya konulması bakımından bu sürecin temel bileşenleri arasında yer almaktadır.

Amasya Üniversitesi Gümüşhacıköy Hasan Duman Meslek Yüksekokulu tarafından 23–24 Ekim 2026 tarihlerinde çevrim içi olarak düzenlenen Sürdürülebilirlik: Teori, Politika ve Uygulama Kongresi (FINEY 2026), sürdürülebilirlik konusunu ekonomi, finans ve yönetim disiplinlerinin perspektifinden ele almayı amaçlamaktadır. Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları doğrultusunda şekillenen kongre; akademisyenleri, araştırmacıları ve uygulayıcıları bir araya getirerek sürdürülebilir kalkınmanın teorik boyutlarının, politika araçlarının ve uygulama örneklerinin disiplinler arası bir yaklaşımla tartışılmasına bilimsel bir zemin sunmaktadır.

Sürdürülebilir finans, yeşil yatırımlar, çevresel, sosyal ve yönetişim kriterleri, kurumsal yönetim, kaynakların etkin kullanımı, ekonomik kalkınma ve sürdürülebilirlik politikaları gibi konular, bu disiplinlerin ortak çalışma alanlarını oluşturmaktadır. Sürdürülebilirliğin çok boyutlu niteliği, ekonomik analizlerin finansal değerlendirmelerle; yönetsel yaklaşımların ise toplumsal ve çevresel hedeflerle birlikte ele alınmasını gerekli kılmaktadır. Bu çerçevede farklı bilimsel yaklaşımların buluşması, mevcut sorunların daha kapsamlı değerlendirilmesine ve yeni çözüm önerilerinin geliştirilmesine katkı sağlamaktadır.

Üniversiteler, bilimsel bilgi üretmenin ve bu bilgiyi gelecek nesillere aktarmanın yanı sıra toplumsal dönüşüme katkıda bulunma ve küresel sorunlara bilimsel çözümler geliştirme sorumluluğunu da taşımaktadır. Amasya Üniversitesi, bu sorumluluk doğrultusunda sürdürülebilirliği kurumsal gelişiminin önemli bileşenlerinden biri olarak değerlendirmektedir. Bu kapsamda 2025 yılında Kurumsal Sürdürülebilirlik ve Derecelendirme Koordinatörlüğünün kurulması, Üniversitemizin sürdürülebilirlik alanındaki çalışmalarının kurumsal bir çerçevede yürütülmesine yönelik önemli adımlardan biri olmuştur. Üniversitemizin UI GreenMetric Dünya Üniversite Sıralamaları değerlendirmesine ilk kez 2025 yılında katılması ve 2026 yılında puanını bir önceki yıla göre 120 puan artırması da bu alandaki gelişiminin göstergeleri arasındadır. Bunun yanı sıra çevre bilincinin geliştirilmesi, sürdürülebilir yaşam kültürünün yaygınlaştırılması ve sıfır atık uygulamalarının kurumsal ölçekte güçlendirilmesine yönelik çalışmalar sürdürülmektedir.

FINEY 2026 kapsamında sunulan bilimsel çalışmaların, sürdürülebilirlik alanındaki güncel tartışmalara katkı sağlamasının yanı sıra akademik literatür, politika geliştirme süreçleri ve uygulama alanları açısından da değer taşıdığına inanıyoruz. Farklı disiplinlerden araştırmacıların bilgi ve deneyimlerini bir araya getiren kongremizin, yeni araştırma konularına, akademik iş birliklerine ve uygulanabilir çözüm önerilerine zemin hazırlamasını temenni ediyoruz. Bu özet bildiri kitabının hazırlanmasına katkı sunan tüm araştırmacılara, kongremizin bilimsel ve akademik niteliğinin geliştirilmesinde emeği geçen Bilim Kurulumuza ve Düzenleme Kurulumuza, destek veren kurum ve kuruluşlara teşekkürlerimizi sunuyoruz. Kongremizin sürdürülebilir kalkınma hedeflerine, bilimsel bilgi üretimine ve disiplinler arası iş birliğine katkı sağlamasını diliyoruz.

Sürdürülebilir bir gelecek, yalnızca iyi niyetli hedeflerle değil; bilimsel çaba, sorumlu kararlar ve ortak iradeyle inşa edilebilir. FINEY 2026 Özet Bildiri Kitabı'nın bu ortak çabaya katkı sunması dileğiyle, tüm okuyuculara ve bilim dünyasına faydalı olmasını temenni ederiz.

Prof. Dr. Ahmet Hakkı TURABİ
Amasya Üniversitesi Rektörü

ÖNSÖZ

Günümüz dünyasında iklim değişikliği, doğal kaynakların sınırlılığı, gelir ve fırsat eşitsizlikleri, finansal kırılganlıklar, teknolojik dönüşüm ve küresel ekonomik belirsizlikler, sürdürülebilirliği çevresel boyutunun ötesine taşıyarak finans, ekonomi, kamu maliyesi ve yönetim alanlarının ortak gündemlerinden biri hâline getirmiştir. Sürdürülebilir bir gelecek inşa etmek; ekonomik büyümeyi çevresel sorumlulukla, finansal kararları toplumsal faydayla, kurumsal yönetimi ise hesap verebilirlik ve etik ilkelerle birlikte ele almayı gerektirmektedir.

Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları, bu ortak sorumluluğun küresel çerçevesini oluşturmaktadır. Yoksulluğun azaltılmasından nitelikli eğitime, toplumsal cinsiyet eşitliğinden temiz enerjiye, insana yakışır iş ve ekonomik büyümeden sorumlu üretim ve tüketime uzanan bu amaçlar, sürdürülebilirliğin çok boyutlu niteliğini ortaya koymaktadır. Bu hedeflere ulaşılmasında bilimsel araştırmaların, etkili kamu politikalarının, sorumlu finansal kararların ve güçlü kurumsal yapıların önemli bir rolü bulunmaktadır.

Amasya Üniversitesi ev sahipliğinde, Gümüşhacıköy Hasan Duman Meslek Yüksekokulu tarafından 23–24 Ekim 2026 tarihlerinde çevrim içi olarak düzenlenen Finans, Ekonomi ve Yönetim Çalışmaları – Sürdürülebilirlik: Teori, Politika ve Uygulama Kongresi (FINEY 2026), sürdürülebilirlik konusunu finans, ekonomi ve yönetim perspektiflerinden değerlendirmek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Kongrenin temel hedefi, sürdürülebilirliği yalnızca teorik bir kavram olarak ele almakla sınırlı kalmayıp bilimsel yaklaşımları, politika önerilerini ve uygulama örneklerini bir araya getirerek disiplinler arası bir düşünce ve paylaşım ortamı oluşturmaktır.

Gümüşhacıköy Hasan Duman Meslek Yüksekokulu; Finans, Bankacılık ve Sigortacılık, Yönetim ve Organizasyon, Büro Hizmetleri ve Sekreterlik bölümleri bünyesinde yer alan Maliye, Bankacılık ve Sigortacılık, Menkul Kıymetler ve Sermaye Piyasaları, Yerel Yönetimler ve Çağrı Hizmetleri programlarıyla mesleki bilgi ve becerilerin yanı sıra etik değerlere bağlı, toplumsal sorumluluk bilinci taşıyan ve değişime uyum sağlayabilen bireyler yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Yüksekokulumuz, paydaşlarıyla iş birliği içinde yürüttüğü çalışmalarla bölgesel ve ulusal kalkınmaya katkı sunmayı temel sorumluluklarından biri olarak görmektedir.

Bu sorumluluk anlayışı doğrultusunda kalite güvencesi, erişilebilirlik ve sürdürülebilirlik çalışmalarına önem verilmektedir. Sıfır Atık uygulamaları çevresel sorumluluğun kurumsal kültürün bir parçası hâline getirilmesine katkı sağlarken, Engelsiz Üniversite çalışmaları kapsamında mekânda erişilebilirlik alanında kazanılan Turuncu Bayrak, eğitim ortamlarının herkes için erişilebilir olması yönündeki kararlılığı yansıtmaktadır. Maliye Programının MEDEK kalite değerlendirmesi sonucunda kalite sertifikası alması ve Çağrı Hizmetleri Programının başarılı değerlendirme süreci de eğitim kalitesini sürekli geliştirme hedefinin somut göstergeleri arasındadır. Bu kazanımlar, yalnızca birer sonuç değil, kurumsal gelişimi destekleyen ve sorumlulukları güçlendiren adımlar olarak değerlendirilmektedir.

FINEY 2026'ya yurt içinden ve yurt dışından akademisyenlerin, araştırmacıların ve lisansüstü öğrencilerin gösterdiği ilgi memnuniyet vericidir. Kongre kapsamında 56 özet bildiri sunulmuş; ayrıca 89 katılımcı dinleyici olarak yer almak üzere başvuruda bulunmuştur. Cuma ve cumartesi günlerinde gerçekleştirilen 10 oturumda sürdürülebilirlik; finans, ekonomi, kamu politikaları, işletme ve yönetim alanlarının farklı boyutlarıyla ele alınmıştır.

Oturumlarda bölgesel kalkınma ve yerel ekonomiden tüketim ve sağlık yönetimine; finansal teknolojiler, sayısal analizler ve şirket performansından sürdürülebilirlik muhasebesi, raporlama ve tedarik zincirine uzanan geniş bir konu yelpazesi değerlendirilmiştir. Yeşil aklama, kurumsal yönetim ve şeffaflık; sürdürülebilir bankacılık, yeşil finans ve finansal riskler; sürdürülebilir insan kaynakları yönetimi ve örgütsel davranış; finansal piyasalar, makroekonomi ve jeopolitik riskler de kongrenin önemli başlıkları arasında yer almıştır. Bunun yanında çağdaş yönetim yaklaşımları, örgüt kuramları, toplumsal yapı, kentsel sürdürülebilirlik, akıllı şehirler, afet ve ulaşım konuları ile kamu maliyesi, vergi

politikaları ve sosyal politika başlıkları, sürdürülebilirliğin kurumsal ve toplumsal boyutlarının tartışılmasına imkân sağlamıştır.

Kongrede ele alınan konu çeşitliliği, sürdürülebilirliğin tek bir disiplinin sınırları içinde çözülemeyecek kadar kapsamlı bir mesele olduğunu göstermektedir. Finansal sistemin dönüşümünden kamu politikalarının etkinliğine, kurumsal şeffaflıktan toplumsal refaha kadar uzanan bu tartışmaların hem akademik literatüre hem de uygulamaya katkı sunması beklenmektedir. Bilimsel kongrelerin değeri, araştırma sonuçlarının paylaşılmasının yanı sıra farklı bakış açılarının karşılaşması, yeni soruların ortaya çıkması ve gelecekteki ortak araştırma ve projelerin temellerinin atılmasıyla da şekillenmektedir. Bu bakımdan FINEY 2026'nın yeni akademik iş birliklerine ve toplumsal fayda üreten çalışmalara zemin hazırlamasını temenni ediyoruz.

Kongrenin düzenlenmesinde emeği geçen bilim ve düzenleme kurullarımıza, bildirileriyle kongremizi zenginleştiren akademisyenlerimize ve araştırmacılarımıza, katkı sunan çalışma arkadaşlarımıza ve katılımlarıyla bilimsel paylaşım ortamımızı güçlendiren tüm konuklarımıza içtenlikle teşekkür ederiz. Ayrıca bilimsel üretimi destekleyen kurumsal yaklaşımı ve akademik buluşmaların gerçekleştirilmesine sunduğu katkılar dolayısıyla Amasya Üniversitemize şükranlarımızı sunarız.

FINEY 2026 Kongresi kapsamında hazırlanan bu bildiri kitabının sürdürülebilir kalkınma hedeflerine yönelik bilimsel çabaları güçlendirmesini, yeni fikirlerin gelişmesine katkıda bulunmasını ve akademi ile uygulama arasındaki etkileşimi artırmasını diliyoruz. Daha adil, kapsayıcı, çevreye duyarlı ve ekonomik açıdan sürdürülebilir bir geleceğin bilimsel bilgi, iş birliği ve ortak sorumluluk bilinciyle inşa edileceğine inanıyoruz.

Doç. Dr. Ramazan SARI
Kongre Düzenleme Kurulu Başkanı
Gümüşhacıköy Hasan Duman MYO Müdürü

İÇİNDEKİLER

ONUR KURULU iv

DÜZENLEME KURULU v

BİLİM KURULU vi

SUNUŞ vii

ÖNSÖZ viii

KONGRE PROGRAMI 1

SAĞLIK HİZMETLERİNDE SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK: YEŞİL HASTANE UYGULAMALARI 6

Pelinsu Buket Güler

BÖLGESEL KALKINMANIN GENÇ NÜFUSU TUTMA VE ÇEKME KAPASİTESİ: TÜRKİYE'DE İL DÜZEYİNDE MEKÂNSAL BİR ANALİZ 8

Emrah Özel

YEREL ÜRÜNDEN DESTİNASYON MARKASINA: KUYUCAK'TA TURİZM MİKRO KÜMELENMESİNİN GELİŞİMİ 10

Muhammet Murat Nalcı

İSLAM EKONOMİSİNİN BORÇ ANLAYIŞI: KARZ-I HASEN 12

Olcay Ölçen

FİNANSAL TEKNOLOJİLERİN FİNANSAL KAPSAYICILIK ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: TEORİK VE AMPİRİK BİR ANALİZ 14

Bedriye Güneş Sevim

STOK DÖNÜŞ SÜRESİNİN İŞLETME KARLILIKLARINA ETKİSİNİN PANEL VERİ ANALİZİ YÖNTEMİYLE İNCELENMESİ: BİST KÂĞIT, ORMAN VE BASIM ENDEKSİ ÖRNEĞİ 16

Kemal Taysı - Murat Akten

FİNANSAL TEKNOLOJİLERİN GELİŞİMİNİN G7 ÜLKELERİNDE BANKACILIK VERİMLİLİĞİ VE ULUSLARARASI TİCARET ÜZERİNDEKİ ETKİSİ 13

Mahmoud Sharif Adnan Sadi - Ersin Kanat

KARAR VE ÖDEME SÜREKLİLİĞİ ÜZERİNE BİBLİYOMETRİK BİR ANALİZ 15

Mustafa Uğur Bayar

YAPAY SİNİR AĞLARI İLE ENERJİ SEKTÖRÜ İMALAT SANAYİ ÜRETİM ENDEKSİ TAHMİNİ 17

Şeyma Nur Ünal - Pınar Ünal

PANDEMİ SONRASI DÖNEMDE BORSA İSTANBUL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK ENDEKSİ VOLATİLİTESİNDE ASİMETRİK BİLGİ ŞOKLARININ ETKİSİ: EGARCH VE GJR-GARCH UYGULAMASI 19

Yusuf Pala

TÜRKİYE'DE SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK MUHASEBESİ, RAPORLAMASI VE DENETİMİ: TEORİK VE MEVZUATSAL BİR BAKIŞ 21

Bahri Ozan Yaman

SÜRDÜRÜLEBİLİR TEDARİK ZİNCİRİ ÇEVRESEL PERFORMANS GÖSTERGELERİNİN TSRS İLE EŞLEŞTİRİLMESİ: TÜRKİYE'DEKİ SEÇİLMİŞ İMALAT İŞLETMELERİ ÜZERİNE BİR İÇERİK ANALİZİ 23

Halil İbrahim Yazgan

FİNANSAL DEĞERDEN TOPLUMSAL ETKİYE: ETKİ MUHASEBESİ VE ETKİ ÖLÇÜMÜ LİTERATÜRÜNÜN BİBLİYOMETRİK ANALİZİ 25

Okan Garip

KATMA DEĞERİN PAYLAŞIMINDA EMEĞİN PAYI: BORSA İSTANBUL FİRMALARINDA SOSYAL SORUMLULUK MUHASEBESİ KAPSAMINDA ANALİZİ 27

Salih Tutar

YAPAY ZEKÂ DESTEKLİ ÜRETİM PLANLAMA: GÜNCEL YAKLAŞIMLAR VE GELECEK PERSPEKTİFLERİ 29

Özlem Doğan - Sinan Çavuşoğlu

YEŞİL KELİMELER, GRİ GERÇEKLER: KURUMSAL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK İLETİŞİMİNDE YANILTICI SİNYALLER 31

Ahmet Onay

BORSA İSTANBUL ŞİRKETLERİNDE KURUMSAL YÖNETİM KALİTESİ YAKINSIYOR MU? β ve σ YAKINSAMA ANALİZİ 33

Talha Gezgin

YEŞİL AKLAMANIN YATIRIMCI RİSK ALGISI VE DEĞERLENDİRME SÜREÇLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: NÖROFİNANSAL BİR MODEL ÖNERİSİ 35

Zeynep Denk Orak

SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK RAPORLARINDA DÖNGÜSEL EKONOMİ AÇIKLAMALARININ NİTELİĞİ: STRATEJİK ENTEGRASYONA DAYALI BİR DEĞERLENDİRME ÇERÇEVESİ 37

Gökçen Evci - Elif Nur Alper

YEŞİL AKLAMA (GREENWASHING) RİSKİNİN YAPAY ZEKÂ İLE TESPİTİNDE DENETÇİNİN ROLÜ: SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK GÜVENCESİNE YÖNELİK TEORİK BİR ÇERÇEVE 39

Sezin Açık Taşar

TOPLAM VARLIKLARIN VE VARLIK GETİRİSİNİN ÇSY PERFORMANSI ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: YÖNETİM KURULU ÖZELLİKLERİNİN DÜZENLEYİCİ ROLÜ 41

Emre Bilgiç

YEŞİL VE SÜRDÜRÜLEBİLİR KİRA SERTİFİKALARI: TÜRKİYE'DE İHRAÇ DÜZEYİNDE BİR İNCELEME (2020-2025) 43

Burçin Alkoç

TÜRK BANKACILIK SEKTÖRÜNDE ÇEVRESEL, SOSYAL VE YÖNETİŞİMSEL RİSK ENTEGRASYONUNA KURUMSAL YANITLAR: OLİVER'IN STRATEJİK TEPKİLER MODELİ EKSENİNDE BİR İNCELEME 45

Ayhan Bayram

SÜRDÜRÜLEBİLİR BANKACILIK VE YEŞİL FİNANS: TÜRKİYE BANKACILIK SEKTÖRÜNÜN 2024–2026 DÖNEMİNDEKİ DÖNÜŞÜMÜ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME 47

Sayid Farah Awad

TÜRKİYE'DE YEŞİL FİNANS UYGULAMALARI VE SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA 49

Sevda Samur

STRES FAKTÖRLERİNİN ÇALIŞMA PERFORMANSINA ETKİSİNDE ÖRGÜTSEL DESTEĞİN ROLÜ: KIRŞEHİR AHİ EVRAN ÜNİVERSİTESİ ÇALIŞANLARI ÜZERİNE ARAŞTIRMA 51

Murat Yılmaz - Yusuf Akkoca

SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİN SOSYAL BOYUTUNDAN SÜRDÜRÜLEBİLİR İKY'YE: İNSAN SERMAYESİNİN KURUMSAL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK RAPORLAMASINDAKİ DURUMU 53

Çağatay Sükan - Rahile Güran Göven

SOSYAL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK BAĞLAMINDA İNSAN KAYNAKLARI YÖNETİMİNİN ROLÜ: BİBLİYOMETRİK BİR ANALİZ 55

Murat Tuysuz

İŞ TATMİNİ İLE YAŞAM TATMİNİ ARASINDAKİ İLİŞKİ: ÜNİVERSİTE ÇALIŞANLARI ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA 57

Elif Bozağaoğlu Can - Yusuf Akkoca

YEŞİL İNSAN KAYNAKLARI YÖNETİMİNİN İŞTE MUTLULUK ÜZERİNDEKİ ETKİSİNİN İNCELENMESİ: SAĞLIK ÇALIŞANLARI ÖRNEĞİ 59

Gizem Zevde Aydın - Elif Şimşek

ÜNİVERSİTE HASTANESİ'NDE YATAK KULLANIM VERİMLİLİĞİ: EATWOS UYGULAMASI 61

Gizem Zevde Aydın

YEŞİL KAPSAYICI LİDERLİK VE ÇEVRESEL VATANDAŞLIK DAVRANIŞI 63

Hakan Güvener

TÜRKİYE'DE BRENT PETROL FİYATLARI VE SANAYİ ÜRETİMİ İLİŞKİSİ: PANDEMİ VE SAVAŞ DÖNEMLERİNDE ZAMANLA DEĞİŞEN NEDENSELLİK VE SÜRDÜRÜLEBİLİR BÜYÜME PERSPEKTİFİ 65

Burak Doğangün

FED PARA POLİTİKASI REJİMLERİNDE ALTIN–HİSSE SENEDİ İLİŞKİSİ: S&P 500 ÜZERİNE BULGULAR 67

Fevzi Poyraz Yalçın - Elvan Hayat

JEOPOLİTİK RİSKİN BIST 100 VE BIST KURUMSAL YÖNETİM ENDEKSİ GETİRİLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ . 69

Gökhan Berk Özbek

BRICS ÜLKELERİNDE ENFLASYON YAKINSAMASI: KANTİL BİRİM KÖK ANALİZİ 71

Murat Belke

İSLAMİ VE GELENEKSEL HİSSE SENEDİ PİYASALARINDA EMTİALARIN ROLÜ: DİNAMİK BAĞLANTILILIK VE KORUNMA ETKİNLİĞİ 73

Erhan Daştan - Mustafa Uysal

YENİLENEBİLİR ENERJİDE PİYASA DEĞERİ AŞINMASI: TÜRKİYE ELEKTRİK PİYASASINDA GÜNEŞ İLE RÜZGÂRIN AYRIŞMASI, 2019-2026 75

Emin Alkoç

YAPAY ZEKÂNIN YÖNETİŞİM SÜREÇLERİNE ETKİSİ 77

Nurettin Bilmez

KLASİK YÖNETİM ANLAYIŞINDAN SÜRDÜRÜLEBİLİR YÖNETİME: KAVRAMSAL BİR BAKIŞ 79

Ayşen Berberoğlu - Tolga Öz

SÜRDÜRÜLEBİLİR KENT YÖNETİMİNDE AKILLI ŞEHİR UYGULAMALARI: TÜRKİYE'DE BÜYÜKŞEHİR BELEDİYELERİ ÜZERİNE BİR İNCELEME 81

İsmet Bahadır Görgülü

KAPSAYICI GİRİŞİMCİLİK: MÜLTECİ VE EV SAHİBİ TOPLULUKLARIN DENEYİMLERİNİN KESİŞİMSEL ANALİZİ 83

Ülkü Neslihan Aktaş

HAVACILIKTA SÜRDÜRÜLEBİLİR YÖNETİM VE ÇALIŞAN SESİ 85

Mustafa Altıntaş

SU YÖNETİMİ VE ÇOK KRİTERLİ KARAR VERME ARASINDAKİ KESİŞİMİN BİBLİYOMETRİK ANALİZİ 87

Muhammet Burak Kılıç

ÖRGÜT KURAMLARININ DİJİTAL DÖNÜŞÜM BAĞLAMINDA DEĞERLENDİRİLMESİ: BİBLİYOMETRİK BİR ANALİZ 89

Aylin Yılmaz Gezgin

KENTSEL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK VE METABOLİZMA YAKLAŞIMI 91

Gamze Uzun

SÜRDÜRÜLEBİLİR ULAŞIM ÇERÇEVESİNDE BİSİKLET POLİTİKALARININ ANALİZİ: MUĞLA ÖRNEĞİ 93

Nihal Tataroğlu

AFETE DİRENÇLİ KENTTEN DAYANIKLI TOPLUMA: BÜYÜKŞEHİR BELEDİYELERİNİN TOPLUMSAL DAYANIKLILIK POLİTİKALARININ DEĞERLENDİRİLMESİ 95

Ömer Demirci

DEMİRYOLLARINDA YEŞİL DÖNÜŞÜM UYGULAMALARI: TÜRKİYE ÜZERİNE BİR POLİTİKA ANALİZİ 97

Salih Polat

BELEDİYECİLİKTE PARADİGMA DEĞİŞİMİ: SOSYAL BELEDİYECİLİKTEN SÜRDÜRÜLEBİLİR KENT HAKKINA 99

Yasin Can Gönültaş - Aslıhan Akalın

TÜRKİYE'DE UZUN SÜRELİ BAKIM HİZMETLERİ FİNANSMANININ SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİ: FARKLI FİNANSMAN MODELLERİ ÜZERİNDEN KARŞILAŞTIRMALI BİR POLİTİKA ANALİZİ 101

Servet Alp

SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA AMAÇLARI DOĞRULTUSUNDA YEŞİL VERGİLENDİRME: MALİ HUKUK PERSPEKTİFİNDEN KARBON VERGİSİ VE TEŞVİKLERİN ANAYASAL SINIRLARI 103

Cemil Altun - Mustafa Kurt

YAPAY ZEKÂNIN GÖRÜNMEYEN BEDELİ: SU TÜKETİMİ İÇİN BİR VERGİ ÖNERİSİ 105

Gülseren Aydın

TÜRKİYE' DE KAMU MALİ SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİNİN CRITIC VE WASPAS ÇOK KRİTERLİ KARAR VERME YÖNTEMLERİ İLE DEĞERLENDİRİLMESİ 107

Halil İbrahim Demir

MALİYE POLİTİKASININ KUŞAKLAR ARASI MALİ ETKİLERİ: SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK VE MALİ ADALET BAĞLAMINDA BİR İNCELEME 109

Servet Taşdelen

SÜRDÜRÜLEBİLİR BÖLGESEL KALKINMADA TURİZM ÇEŞİTLİLİĞİ VE ALTYAPI YATIRIMLARININ ROLÜ: AMASYA İLİ VİZYON PROJELERİ ÖRNEĞİ 111

Nercü Durmuş Aydın

KONGRE PROGRAMI

	23.10.2026 CUMA	
	SALON I	
10:30 - 11:00	**AÇILIŞ SERONOMİSİ**	
11:00 - 12:00	**Finansal Piyasaların Sürdürülebilirliği: Kısa Vadeli Getiriden Uzun Vadeli Dayanıklılığa** **Prof. Dr. Hakan YILDIRIM** **Davetli Konuşmacı**	
12:00 - 14:00	**Öğle Arası**	
	SALON I	**SALON II**
14:00 - 15:30	**OTURUM I**	**OTURUM II**
Konu	**Bölgesel Kalkınma, Yerel Ekonomi, Tüketim ve Sağlık Yönetimi**	**Finansal Teknolojiler, Sayısal Analizler ve Şirket Performansı**
Oturum Başkanı	**Nurettin BİLMEZ**	**Yılmaz TOKTAŞ**
14:00 - 15:30	Sağlık Hizmetlerinde Sürdürülebilirlik: Yeşil Hastane Uygulamaları **Pelinsu Buket GÜLER**	Finansal Teknolojilerin Finansal Kapsayıcılık Üzerindeki Etkisi: Teorik ve Ampirik Bir Analiz **Bedriye GÜNEŞ SEVİM**
	Bölgesel Kalkınmanın Genç Nüfusu Tutma ve Çekme Kapasitesi: Türkiye'de İl Düzeyinde Mekânsal Bir Analiz **Emrah ÖZEL**	Stok Dönüş Süresinin İşletme Karlılıklarına Etkisinin Panel Veri Analizi Yöntemiyle İncelenmesi: Bist Kâğıt, Orman ve Basım Endeksi Örneği **Kemal TAYSI** **Murat AKTEN**
	Yerel Üründen Destinasyon Markasına: Kuyucak'ta Turizm Mikro Kümelenmesinin Gelişimi **Muhammet Murat NALCI**	Finansal Teknolojilerin Gelişiminin G7 Ülkelerinde Bankacılık Verimliliği ve Uluslararası Ticaret Üzerindeki Etkisi **Mahmoud Sharif Adnan SADİ** **Ersin KANAT**
	İslam Ekonomisinin Borç Anlayışı: Karz-ı Hasen **Olcay ÖLÇEN**	Karar ve Ödeme Sürekliliği Üzerine Bibliyometrik Bir Analiz **Mustafa Uğur BAYAR**
		Yapay Sinir Ağları ile Enerji Sektörü İmalat Sanayi Üretim Endeksi Tahmini **Şeyma Nur ÜNAL** **Pınar ÜNAL**
		Pandemi Sonrası Dönemde Borsa İstanbul Sürdürülebilirlik Endeksi Volatilitesinde Asimetrik Bilgi Şoklarının Etkisi: EGARCH ve GJR-GARCH Uygulaması **Yusuf PALA**
15:30 - 16:00	**Kahve Molası**	

KONGRE PROGRAMI (Devamı)

23.10.2026 CUMA

	SALON I	**SALON II**
16:00 - 17:30	**OTURUM III**	**OTURUM IV**
Konu	**Sürdürülebilirlik Muhasebesi, Raporlama ve Tedarik Zinciri**	**Yeşil Aklama, Kurumsal Yönetim ve Şeffaflık**
Oturum Başkanı	**Fatma ÇITAK**	**Ahmet ONAY**
16:00 - 17:30	Türkiye'de Sürdürülebilirlik Muhasebesi, Raporlaması ve Denetimi: Teorik ve Mevzuatsal Bir Bakış **Bahri Ozan YAMAN**	Yeşil Kelimeler, Gri Gerçekler: Kurumsal Sürdürülebilirlik İletişiminde Yanıltıcı Sinyaller **Ahmet ONAY**
	Sürdürülebilir Tedarik Zinciri Çevresel Performans Göstergelerinin TSRS ile Eşleştirilmesi: Türkiye'deki Seçilmiş İmalat İşletmeleri Üzerine Bir İçerik Analizi **Halil İbrahim YAZGAN**	Borsa İstanbul Şirketlerinde Kurumsal Yönetim Kalitesi Yakınsıyor Mu? β ve σ Yakınsama Analizi **Talha GEZGİN**
	Finansal Değerden Toplumsal Etkiye: Etki Muhasebesi ve Etki Ölçümü Literatürünün Bibliyometrik Analizi **Okan GARİP**	Yeşil Aklamanın Yatırımcı Risk Algısı ve Değerlendirme Süreçleri Üzerindeki Etkisi: Nörofinansal Bir Model Önerisi **Zeynep DENK ORAK**
	Katma Değerin Paylaşımında Emeğin Payı: Borsa İstanbul Firmalarında Sosyal Sorumluluk Muhasebesi Kapsamında Analizi **Salih TUTAR**	Sürdürülebilirlik Raporlarında Döngüsel Ekonomi Açıklamalarının Niteliği: Stratejik Entegrasyona Dayalı Bir Değerlendirme Çerçevesi **Gökçen EVCİ** **Elif Nur ALPER**
	Yapay Zekâ Destekli Üretim Planlama: Güncel Yaklaşımlar ve Gelecek Perspektifleri **Özlem DOĞAN** **Sinan ÇAVUŞOĞLU**	Yeşil Aklama (Greenwashıng) Riskinin Yapay Zeka ile Tespitinde Denetçinin Rolü: Sürdürülebilirlik Güvencesine Yönelik Teorik Bir Çerçeve **Sezin AÇIK TAŞAR**
		Toplam Varlıkların ve Varlık Getirisinin ÇSY Performansı Üzerindeki Etkisi: Yönetim Kurulu Özelliklerinin Düzenleyici Rolü **Emre BİLGİÇ**

	KONGRE PROGRAMI (Devamı)	
	24. 10. 2026 CUMARTESİ	
	SALON I	SALON II
09:30 - 11:15	OTURUM V	OTURUM VI
Konu	Sürdürülebilir Bankacılık, Yeşil Finans ve Finansal Riskler	Sürdürülebilir İnsan Kaynakları Yönetimi ve Örgütsel Davranış
Oturum Başkanı	Yusuf PALA	Bahri Ozan YAMAN
09:30 - 11:15	Yeşil ve Sürdürülebilir Kira Sertifikaları: Türkiye'de İhraç Düzeyinde Bir İnceleme (2020-2025) **Burçin ALKOÇ**	Stres Faktörlerinin Çalışma Performansına Etkisinde Örgütsel Desteğin Rolü: Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi Çalışanları Üzerine Araştırma **Murat YILMAZ** **Yusuf AKKOCA**
	Türk Bankacılık Sektöründe Çevresel, Sosyal ve Yönetişimsel Risk Entegrasyonuna Kurumsal Yanıtlar: Oliver'ın Stratejik Tepkiler Modeli Ekseninde Bir İnceleme **Ayhan BAYRAM**	Sürdürülebilirliğin Sosyal Boyutundan Sürdürülebilir İKY'ye: İnsan Sermayesinin Kurumsal Sürdürülebilirlik Raporlamasındaki Durumu **Çağatay SÜKAN** **Rahile GÜRAN GÖVEN**
	Sürdürülebilir Bankacılık ve Yeşil Finans: Türkiye Bankacılık Sektörünün 2024–2026 Dönemindeki Dönüşümü Üzerine Bir Değerlendirme **Sayid Farah AWAD**	Sosyal Sürdürülebilirlik Bağlamında İnsan Kaynakları Yönetiminin Rolü: Bibliyometrik Bir Analiz **Murat TUYSUZ**
	Türkiye'de Yeşil Finans Uygulamaları ve Sürdürülebilir Kalkınma **Sevda SAMUR**	İş Tatmini ile Yaşam Tatmini Arasındaki İlişki: Üniversite Çalışanları Üzerine Bir Araştırma **Elif BOZAĞAOĞLU CAN** **Yusuf AKKOCA**
		Yeşil İnsan Kaynakları Yönetiminin İşte Mutluluk Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi: Sağlık Çalışanları Örneği **Gizem Zevde AYDIN** **Elif ŞİMŞEK**
		Yeşil Kapsayıcı Liderlik ve Çevresel Vatandaşlık Davranışı **Hakan GÜVENER**
		Üniversite Hastanesi'nde Yatak Kullanım Verimliliği: EATWOS Uygulaması **Gizem Zevde AYDIN**
11:15 - 11:30	**Kahve Molası**	

	KONGRE PROGRAMI (Devamı)	
	24. 10. 2026 CUMARTESİ	
	SALON I	SALON II
11:30 - 13:15	OTURUM VII	OTURUM VIII
Konu	Finansal Piyasalar, Makroekonomi ve Jeopolitik Riskler	Çağdaş Yönetim Yaklaşımları, Örgüt Kuramları ve Toplumsal Yapı
Oturum Başkanı	Murat BELKE	Ayşen BERBEROĞLU
11:30 - 13:15	Türkiye'de Brent Petrol Fiyatları ve Sanayi Üretimi İlişkisi: Pandemi ve Savaş Dönemlerinde Zamanla Değişen Nedensellik ve Sürdürülebilir Büyüme Perspektifi **Burak DOĞANGÜN**	Yapay Zekânın Yönetişim Süreçlerine Etkisi **Nurettin BİLMEZ**
	FED Para Politikası Rejimlerinde Altın–Hisse Senedi İlişkisi: S&P 500 Üzerine Bulgular **Fevzi Poyraz YALÇIN** **Elvan HAYAT**	Klasik Yönetim Anlayışından Sürdürülebilir Yönetime: Kavramsal Bir Bakış **Ayşen BERBEROĞLU** **Tolga ÖZ**
	Jeopolitik Riskin Bist 100 ve Bist Kurumsal Yönetim Endeksi Getirileri Üzerindeki Etkisi **Gökhan Berk ÖZBEK**	Sürdürülebilir Kent Yönetiminde Akıllı Şehir Uygulamaları: Türkiye'de Büyükşehir Belediyeleri Üzerine Bir İnceleme **İsmet Bahadır GÖRGÜLÜ**
	BRICS Ülkelerinde Enflasyon Yakınsaması: Kantil Birim Kök Analizi **Murat BELKE**	Kapsayıcı Girişimcilik: Mülteci ve Ev Sahibi Toplulukların Deneyimlerinin Kesişimsel Analizi **Ülkü Neslihan AKTAŞ**
	İslami ve Geleneksel Hisse Senedi Piyasalarında Emtiaların Rolü: Dinamik Bağlantılılık ve Korunma Etkinliği **Erhan DAŞTAN** **Mustafa UYSAL**	Havacılıkta Sürdürülebilir Yönetim ve Çalışan Sesi **Mustafa ALTINTAŞ**
	Yenilenebilir Enerjide Piyasa Değeri Aşınması: Türkiye Elektrik Piyasasında Güneş ile Rüzgârın Ayrışması, 2019-2026 **Emin ALKOÇ**	Su Yönetimi ve Çok Kriterli Karar Verme Arasındaki Kesişimin Bibliyometrik Analizi **Muhammet Burak KILIÇ**
		Örgüt Kuramlarının Dijital Dönüşüm Bağlamında Değerlendirilmesi: Bibliyometrik Bir Analiz **Aylin YILMAZ GEZGİN**
13:15 - 14:00	Öğle Arası	

	KONGRE PROGRAMI (Devamı)	
	24. 10. 2026 CUMARTESİ	
	SALON I	**SALON II**
14:00 - 15:45	**OTURUM IX**	**OTURUM X**
Konu	**Kentsel Sürdürülebilirlik, Akıllı Şehirler, Afet ve Ulaşım**	**Kamu Maliyesi, Vergi Politikaları ve Sosyal Politika**
Oturum Başkanı	**Yasin Can GÖNÜLTAŞ**	**Yasin KARADENİZ**
14:00 - 15:45	Kentsel Sürdürülebilirlik ve Metabolizma Yaklaşımı **Gamze UZUN**	Türkiye'de Uzun Süreli Bakım Hizmetleri Finansmanının Sürdürülebilirliği: Farklı Finansman Modelleri Üzerinden Karşılaştırmalı Bir Politika Analizi **Servet ALP**
	Sürdürülebilir Ulaşım Çerçevesinde Bisiklet Politikalarının Analizi: Muğla Örneği **Nihal TATAROĞLU**	Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları Doğrultusunda Yeşil Vergilendirme: Mali Hukuk Perspektifinden Karbon Vergisi ve Teşviklerin Anayasal Sınırları **Cemil ALTUN** **Mustafa KURT**
	Afete Dirençli Kentten Dayanıklı Topluma: Büyükşehir Belediyelerinin Toplumsal Dayanıklılık Politikalarının Değerlendirilmesi **Ömer DEMİRCİ**	Yapay Zekânın Görünmeyen Bedeli: Su Tüketimi İçin Bir Vergi Önerisi **Gülseren AYDIN**
	Demiryollarında Yeşil Dönüşüm Uygulamaları: Türkiye Üzerine Bir Politika Analizi **Salih POLAT**	Türkiye' de Kamu Mali Sürdürülebilirliğinin CRITIC ve WASPAS Çok Kriterli Karar Verme Yöntemleri ile Değerlendirilmesi **Halil İbrahim DEMİR**
	Maliye Politikasının Kuşaklararası Mali Etkileri: Sürdürülebilirlik ve Mali Adalet Bağlamında Bir İnceleme **Servet TAŞDELEN**	Sürdürülebilir Bölgesel Kalkınmada Turizm Çeşitliliği ve Altyapı Yatırımlarının Rolü: Amasya İli Vizyon Projeleri Örneği **Nercü DURMUŞ AYDIN**
	Belediyecilikte Paradigma Değişimi: Sosyal Belediyecilikten Sürdürülebilir Kent Hakkına **Yasin Can GÖNÜLTAŞ** **Aslıhan AKALIN**	
16:00 - 16:30	**SALON I**	
	KAPANIŞ	

SAĞLIK HİZMETLERİNDE SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK: YEŞİL HASTANE UYGULAMALARI

Pelinsu Buket Güler[1]

Öz

Sağlık kurumlarının kesintisiz hizmet sunum faaliyetleri, yüksek enerji ve su gereksiniminin yanı sıra tıbbi ve tıbbi olmayan atıkların yönetimini de gerekli kılmaktadır. Dolayısıyla kaynak kullanımının çevresel ve ekonomik sonuçları, yeşil hastane yaklaşımını sağlık kurumları için önemli hâle getirmektedir. Yeşil hastane, çevreye duyarlı bina tasarımını, kaynak verimliliğini ve hizmet sunum süreçlerinde çevresel etkilerin yönetimini bütünleştiren bir kavram olarak tanımlanmaktadır. Bu çalışmanın amacı; yeşil hastane kavramını, bu kavramın sağlık kurumları açısından önemini, sertifikasyon sistemlerinin kapsamını ve Türkiye ile dünyadaki yeşil hastane uygulama alanlarını incelemektir. Yeşil hastane uygulamaları; verimli aydınlatma ve iklimlendirme sistemlerinden su tasarrufuna, atıkların kaynağında ayrıştırılmasından sürdürülebilir satın almaya kadar uzanan çok boyutlu bir yapıya sahiptir. Bu açıdan değerlendirildiğinde yeşil hastane uygulamaları; enerji ve su tüketiminin azaltılmasına, atıkların daha güvenli yönetilmesine ve kaynak israfının önlenmesine katkı sağlayabilmektedir. Diğer bir yandan çevreye duyarlı bina tasarımı ve sağlıklı ortam koşulları ise hastalar ile çalışanlar için daha elverişli hizmet ortamı oluşturmayı desteklemektedir. Ayrıca sertifikasyon sistemleri bina tasarımına ilişkin ölçütler sunarken, uygulama örnekleri çevresel hedeflerin sağlık kurumunun işleyişine de yansıtılabileceğini göstermektedir. Sonuç olarak; yeşil hastane uygulamalarının geliştirilmesinin, yalnızca teknik yatırımlara değil, sağlık yöneticilerinin amaç ve hedef belirleme, birimler arası eşgüdüm, çalışan katılımı ve çevresel performansı izleme kapasitesine de bağlı olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte çevresel ve ekonomik kazanımların sağlık kurumları açısından ölçülmesi önem taşımaktadır. Sağlık yöneticileri ve politika yapıcılarının enerji, su ve atık göstergelerinin düzenli izlenmesi; sürdürülebilir satın alma ilkelerinin benimsenmesi ve çevresel hedeflerin kurumsal planlara dâhil edilmesi önerilmektedir. Böylece sağlık kurumları, sürdürülebilir kalkınma amaçlarına katkı sağlarken kaynaklarını daha etkin ve verimli bir şekilde yönetebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yeşil Hastane, Çevresel Sürdürülebilirlik, Sağlık Yönetimi.

[1] Arş. Gör. Dr., Ondokuz Mayıs Üniversitesi, pelinsubuketguler@omu.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-5108-473X

Sustainability in Healthcare Services: Green Hospital Practices

Abstract

The continuous service delivery activities of healthcare institutions necessitate not only high energy and water consumption but also the management of both medical and non-medical waste. Consequently, the environmental and economic implications of resource use make the "green hospital" approach significant for healthcare institutions. A green hospital is a concept that integrates environmentally sensitive building design, resource efficiency, and the management of environmental impacts into service delivery processes. This study aims to examine the green hospital concept, its importance for healthcare institutions, the scope of certification systems, and examples of green hospital implementations in Turkey and worldwide. Green hospital practices encompass a multidimensional set of measures, ranging from efficient lighting and HVAC systems to water conservation, source-segregated waste, and sustainable procurement. Viewed from this perspective, green hospital practices can help reduce energy and water consumption, manage waste more safely, and prevent resource waste. Furthermore, environmentally sensitive building design and healthy environmental conditions foster a more favorable service environment for both patients and staff. While certification systems provide criteria regarding building design, practical examples demonstrate that environmental goals can also be integrated into the operational processes of healthcare institutions. Ultimately, the study indicates that the development of green hospital practices depends not only on technical investments but also on the capacity of healthcare administrators to set goals and objectives, coordinate across units, ensure staff participation, and monitor environmental performance. In addition, measuring the environmental and economic benefits for healthcare institutions is crucial. For healthcare administrators and policymakers, the regular monitoring of energy, water, and waste indicators. It is recommended to adopt sustainable procurement principles and integrate environmental goals into corporate plans. In this way, healthcare institutions can manage their resources more effectively and efficiently while contributing to sustainable development goals.

Keywords: Green Hospital, Environmental Sustainability, Health Management.

BÖLGESEL KALKINMANIN GENÇ NÜFUSU TUTMA VE ÇEKME KAPASİTESİ: TÜRKİYE'DE İL DÜZEYİNDE MEKÂNSAL BİR ANALİZ

Emrah Özel[1]

Öz

Türkiye'de bölgesel kalkınma politikalarının başarısı yalnızca gelir ve üretim artışıyla değil, özellikle genç nüfusu bölgede tutma ve başka bölgelerden çekme kapasitesiyle de değerlendirilmelidir. Bu çalışma, Türkiye'de il düzeyindeki ekonomik ve sosyal koşulların 20–24 ve 25–29 yaş gruplarının iller arası göç hareketliliğiyle ilişkisini incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışmanın özgün yönü, genç göçünü yalnız net göç üzerinden ele almak yerine genç nüfusu "tutma" ve "çekme" boyutlarını ayrı ayrı analiz etmesi ve eğitimden işgücü piyasasına geçişi temsil eden iki yaş grubunu karşılaştırmasıdır. Ampirik tasarımda TÜİK İç Göç İstatistikleri, Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi ve İl Bazında Gayrisafi Yurt İçi Hasıla verileri temel alınarak 81 il için 2018–2025 dönemine ait genç göç verileri ile il düzeyindeki ekonomik ve sosyal göstergelerin eşleştirildiği bir panel veri seti oluşturulmaktadır. Bölgesel kalkınma; reel kişi başına gelir, insan sermayesi ve istihdam kapasitesi göstergeleriyle temsil edilecektir. Öncelikle genç iç ve dış göç oranlarının mekânsal kümelenmesi Global Moran's I ve LISA istatistikleriyle incelenecek; ardından il ve yıl sabit etkilerini içeren panel modeller ile mekânsal bağımlılığı dikkate alan modeller tahmin edilecektir. TÜİK'in güncel verileri, 2025 yılında iller arası hareketliliğin en yüksek olduğu grubun 20–24 yaş grubu olduğunu ve bu grupta eğitimin başlıca göç nedeni olmaya devam ettiğini göstermektedir. Bu ön bulgu, genç nüfus hareketliliğinin ekonomik koşulların yanı sıra eğitimden istihdama geçiş, nitelikli iş olanakları ve yerel yaşam koşullarıyla birlikte değerlendirilmesinin önemine işaret etmektedir. Çalışmanın, sürdürülebilir bölgesel kalkınma ve genç insan sermayesinin mekânsal dağılımına ilişkin politika tasarımına katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bölgesel Kalkınma, Genç İç Göçü, Mekânsal Panel Veri.

[1] Dr. Öğretim Üyesi, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, eozel@mehmetakif.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-3970-3622

The Capacity of Regional Development to Retain and Attract Young People: A Province-Level Spatial Analysis in Türkiye

Abstract

The success of regional development policies in Türkiye should be evaluated not only through increases in income and production but also through the capacity of regions to retain young people and attract them from other regions. This study examines the relationship between province-level economic and social conditions and interprovincial migration among the 20–24 and 25–29 age groups. Its main contribution is to analyze youth migration through separate "retention" and "attraction" dimensions rather than relying only on net migration, while also comparing two age groups that broadly represent the transition from education to the labour market. The empirical design matches youth migration data for 2018–2025 across 81 provinces with province-level economic and social indicators, drawing primarily on TurkStat Internal Migration Statistics, the Address Based Population Registration System, and Provincial Gross Domestic Product data. Regional development is represented by indicators of real per capita income, human capital, and employment capacity. The analysis first examines the spatial clustering of youth in-migration and out-migration rates using Global Moran's I and LISA statistics. It then estimates panel models with province and year fixed effects and, where spatial dependence is detected, spatial panel models. Recent TurkStat data show that the 20–24 age group had the highest level of interprovincial mobility in 2025 and that education remained the leading reason for migration in this group. This preliminary evidence highlights the importance of assessing youth mobility together with economic conditions, the transition from education to employment, access to qualified jobs, and local living conditions. The study is expected to contribute to policy design on sustainable regional development and the spatial distribution of young human capital in Türkiye.

Keywords: Regional Development, Youth Internal Migration, Spatial Panel Data.

YEREL ÜRÜNDEN DESTİNASYON MARKASINA: KUYUCAK'TA TURİZM MİKRO KÜMELENMESİNİN GELİŞİMİ

Muhammet Murat Nalcı[1]

Öz

Bu çalışma, Isparta'nın Keçiborlu ilçesine bağlı Kuyucak Köyü'nde lavantanın yerel bir tarımsal üründen turistik çekiciliğe, çeşitlenen ekonomik faaliyetlere ve destinasyon markasına dönüşümünü turizm mikro kümelenme perspektifinden incelemektedir. Kümelenmenin genel arka planı Porter'a (1998), küçük topluluklarda tamamlayıcı firmaların bir özellikler ve hizmetler demeti oluşturarak özelleşmiş bölgesel turizm ürünü sunmasına dayanan mikro kümelenme yaklaşımı ise Michael'a (2003) dayandırılmıştır. Araştırmada, bilimsel çalışmalar ile kurumsal ve dijital belgelerin incelenmesinde doküman analizi (Bowen, 2009), metinsel verilerin tematik olarak sınıflandırılıp yorumlanmasında ise nitel metin analizi kullanılmıştır (Kuckartz, 2014). Kuyucak'a ilişkin bilimsel, kurumsal, kamusal kaynakların ve haber kaynaklarının mümkün olduğunca kapsamlı biçimde taranmasına çalışılmıştır. Araştırmada Kuyucak'ı doğrudan ele alan 12 bilimsel çalışma, Öncüller–Kararlar–Sonuçlar (ADO) çerçevesi (Paul & Benito, 2018) doğrultusunda sınıflandırılmış; kamu kurumları, proje kuruluşları ve haber kaynaklarından oluşan 18 dijital belge 1975–2025 dönemini kapsayacak biçimde kronolojik olarak analiz edilmiştir. İki veri grubu birlikte incelenmiş ve ortak örüntüler süreç aşamaları altında birleştirilmiştir. Lavanta üretiminin yerleşmesi ve ticarileşmesi; 2015–2016 döneminde Lavanta Kokulu Köy Projesi ile turistik değerin harekete geçirilmesi; kooperatifleşme ile pansiyonculuk, yiyecek-içecek, ürün satışı ve rehberlik gibi yerel faaliyetlerin çoğalması; lavanta temelli gıda, kozmetik, hediyelik ürünler ve ziyaretçi deneyimlerinin çeşitlenmesi; son olarak "Lavanta Kokulu Köy" kimliğinin süreklilik kazanması şeklinde bulgular dönüşümün beş aşamada izlenebildiğini göstermektedir. Ayrıca bilimsel bulgular; kadın girişimciliği, ürün ve hizmet çeşitlenmesi, sosyal medya görünürlüğü ve gelir çeşitlenmesini desteklemektedir (Aylan vd., 2019; Ceylan & Somuncu, 2021; Giray vd., 2019; Ongun & Erbaş, 2020). Bulgular Michael'ın (2003) mikro kümelenme mantığıyla önemli ölçüde örtüşse de mevcut belgeler işletmeler arasındaki doğrudan ticari ve ağ ilişkilerini sistematik biçimde ölçmemektedir. Bu nedenle Kuyucak, tamamlanmış bir kümeden ziyade gelişen bir turizm mikro kümelenmesi süreci olarak değerlendirilmektedir. Yerel paydaş iş birliğinin sürdürülmesi, kooperatif ve girişimcilerin desteklenmesi, altyapı ve hizmet kalitesinin geliştirilmesi, sezonu genişletecek deneyimlerin çeşitlendirilmesi ve yerel ürünlerin markalaştırma çalışmalarının sürdürülmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Turizm Mikro Kümelenmesi, Destinasyon Markalaşması, Yerel Ürün Markalaşması.

[1] Arş. Gör., Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, mmuratnalci@mehmetakif.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-4482-2802

From Local Product to Destination Brand: Tourism Micro-Cluster Development in Kuyucak

Abstract

This study examines the transformation of lavender in Kuyucak Village, Keçiborlu district of Isparta/Türkiye, from a local agricultural product into a tourism attraction, diversified economic activities, and a destination brand through a tourism micro-clustering perspective. The general background of clustering is grounded in Porter (1998), while the micro-clustering perspective follows Michael's (2003) approach, in which complementary firms in small communities collectively provide a bundle of attributes and services forming a specialized regional tourism product. In the study, document analysis (Bowen, 2009) was employed to examine scientific studies as well as corporate and digital documents, while qualitative text analysis (Kuckartz, 2014) was used to classify and interpret textual data thematically. Scientific, institutional, public, and news sources related to Kuyucak were reviewed as comprehensively as possible. Twelve scientific studies directly addressing Kuyucak were classified using the Antecedents–Decisions–Outcomes (ADO) framework (Paul & Benito, 2018), while 18 digital documents produced by public institutions, project organizations, and news sources were analyzed chronologically for 1975–2025. The two evidence sets were cross-checked and recurring patterns were integrated into process stages. The findings reveal five stages: establishment and commercialization of lavender production; activation of tourism value through the Lavender Scented Village Project in 2015 2016; multiplication of local activities including cooperative organization, home accommodation, food and beverage services, product sales, and guiding; diversification of lavender-based foods, cosmetics, souvenirs, and visitor experiences; and continuity of the "Lavender Scented Village" identity. Scientific evidence supports women's entrepreneurship, product and service diversification, social-media visibility, and income diversification (Aylan et al., 2019; Ceylan & Somuncu, 2021; Giray et al., 2019; Ongun & Erbaş, 2020). Although the findings substantially correspond with Michael's (2003) micro clustering logic, the available documents do not systematically measure direct commercial and network relationships among businesses. Kuyucak is therefore interpreted as a developing tourism micro clustering process rather than a fully established cluster. Continued stakeholder collaboration, support for cooperatives and local entrepreneurs, improved infrastructure and service quality, season-extending experiences, and continued branding of local products are recommended.

Keywords: Tourism Micro-Clustering, Destination Branding, Local Product Branding.

İSLAM EKONOMİSİNİN BORÇ ANLAYIŞI: KARZ-I HASEN

Olcay Ölçen[1]

Öz

Amaç: Bir din olarak İslam, yüzyıllar boyunca sistemli ve bilinçli bir şekilde küresel toplumun her alanına nüfus etmiş kendine has ilke ve prensipleriyle bilinmektedir. Bu bağlamda, İslam'ın düzenleyici ruhunun finansal ilişkilerden uzak olması da beklenmemelidir. İslam'ın Ğarar(Aşırı Bilinmezlik), Maysir (Kumar), Riba(tefecilik) ve her türlü haramdan arındırılmış bir felsefe ile ekonomik ilişkileri tanımlaması, temizlik, doğruluk ve dürüstlük, cömertlik ve ölçülü bir girişimcilik gibi mekanizmalarla bir ekonomik oluşturması, bilindik İslami Finans uygulamalarını yeniden yorumlamaya elverişli bir hale getirmektedir. Bu noktada Karz-ı Hasen, araştırılabilir bir konu olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu çalışma, Karz-ı Hasen konusu belirli bir sistemati dahilinde araştırmayı amaç edinmektedir. Veri ve Yöntem: Çalışmada literatüre taraması kullanılmıştır. Karz-ı Hasen'in diğer kavramlarla sistematik ilişkisi, Karz_ı Hasen'in tarihsel süreç boyunca geçirdiği evrim, yine Karz-ı Hasen'e benzer günümüz uygulamaları çalışmanın yönteminde detaylı olarak ele alınacaktır. Bulgular: Çalışma boyunca, zekât, sadaka gibi cömertlik temelli kavramlar ile Karz-ı Hasen davranışının İslam Ekonomisi anlayışında önemli bir yer teşkil ettiği bulunmuş ve güncel olarak da gerek konvansiyonel finans ile gerekse de İslami Finans ile ilişki içinde olduğu ve güncel literatürde yer aldığı bulunmuştur. Sonuç: Çalışmada, Karz-ı Hasen'in uygulamada ve teoride kullanılabilecek bir benchmark olduğu, İslam'ın yasakladığı faiz uygulamalarına alternatif kredi, borç ve finansal işlemlerinde günümüzde de kullanılabileceği açıkça ortaya konulmuştur. Literatüre Katkı ve Politika önerileri: Çalışma, Karz-ı Hasen'in konvansiyonel finans tarafında da bir işlev ve yapı altında incelenmesini gerekliliği ortaya koymaktadır. Çalışma boyunca Karz-ı Hasen'in sadece maddi alanda değil, müslümanlar için manevi ve metafizik anlamda da bir rahatlama aracı olduğu vurgulanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Karz-ı Hasen, İslami Finans ve İslam Ekonomisi, Cömertlik ve Hayırseverlik.

[1] Dr. Öğretim Üyesi, İstanbul Gelişim Üniversitesi, oolcen@gelisim.edu.tr, ORCID No: 0000-0001-5073-5644

Islamic Economics Understanding of Debt: Qard Al Hasan

Abstract

Purpose: Islam, as a religion, is known for its unique principles and tenets that have permeated every aspect of global society over centuries through systematic and conscious means. In this context, it should not be expected that Islam's regulatory spirit would be absent from financial relations. Islam Gharar(Excessive Uncertainty), Maysir (Gambling), Riba(usury) and any kosher-free a philosophy of economic relations with the identification, cleanliness, truthfulness, and honesty, generosity, entrepreneurship and measured through mechanisms such as an economic form, the usual practices conducive to reinterpret Islamic finance make Gharar(Excessive Uncertainty), Maysir (Gambling), Riba(usury) and any kosher-free philosophy of economic relations with the identification, cleanliness, truthfulness, and honesty, generosity, entrepreneurship and measured through mechanisms such as an economic form, the usual practices conducive to reinterpret Islamic finance make. At this point, Zakat al-Hasen emerges as a subject worthy of research. This study aims to investigate the subject of Zakat al Hasen within a specific systematic framework. Data and Method: The study used a literature review. The systematic relationship of Qard al Hassan with other concepts, its evolution throughout history, and contemporary practices similar to Qard al-Hassan will be discussed in detail within the framework of the study. Findings: Throughout the study, it was determined that concepts based on generosity, such as zakat and sadaka, along with the Qard al-Hassan behavior, hold an important place in the understanding of Islamic Economics, and it was also found that they are currently in relation to both conventional finance and Islamic Finance and are included in the contemporary literature. Conclusion: In the study, it was clearly revealed that Qard al-Hassan is a benchmark that can be used in practice and theory, and it can also be used today in alternative loans, debts and financial transactions to interest applications prohibited by Islam. Contributions to the literature and Policy proposals: The study reveals the necessity of examining Karz-ı Hasen under a function and structure on the conventional finance side as well. Throughout the work, it will be emphasized that Qard al-Hassan is a means of relaxation not only in the material field, but also in the spiritual and metaphysical sense for Muslims.

Keywords: Qard al-Hassan, Islamic Finance and Islamic Economics, Generosity and Charity.

FİNANSAL TEKNOLOJİLERİN FİNANSAL KAPSAYICILIK ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: TEORİK VE AMPİRİK BİR ANALİZ

Bedriye Güneş Sevim[1]

Öz

Finansal teknolojiler (FinTech), dijital dönüşüm süreciyle birlikte finansal hizmetlerin sunum biçimini önemli ölçüde değiştirmekte ve geleneksel finansal sistemlerin erişim sınırlarını genişletmektedir. Özellikle bankacılık hizmetlerine erişimi sınırlı olan bireyler ve küçük ölçekli işletmeler açısından finansal kapsayıcılığın artırılması, sürdürülebilir ekonomik kalkınma açısından önemli bir politika hedefi olarak öne çıkmaktadır. Bu bağlamda FinTek uygulamaları, mobil ödeme sistemleri, dijital bankacılık, eşler arası kredi platformları ve blokzincir tabanlı finansal hizmetler aracılığıyla finansal hizmetlerin daha düşük maliyetle ve daha geniş kitlelere ulaşmasını mümkün kılmaktadır. Bu çalışmanın amacı, FinTek ekosisteminin gelişiminin finansal kapsayıcılık üzerindeki etkisini teorik ve ampirik bir çerçevede incelemektir. Çalışmada finansal kapsayıcılığı temsil eden göstergeler ile FinTek gelişimini yansıtan dijital finansal hizmet kullanımı arasındaki ilişki analiz edilmektedir. Araştırma kapsamında ilgili değişkenler arasındaki ilişkiler ekonometrik yöntemler kullanılarak değerlendirilmekte ve FinTek uygulamalarının finansal hizmetlere erişimi artırma potansiyeli ortaya konulmaktadır. Elde edilen bulgular, FinTek gelişiminin özellikle geleneksel bankacılık sistemine erişimde zorluk yaşayan bireyler açısından finansal hizmetlere katılımı artırdığını göstermektedir. Bununla birlikte dijital altyapı eksiklikleri, finansal okuryazarlık düzeyinin yetersizliği ve düzenleyici çerçevedeki belirsizliklerin FinTek uygulamalarının finansal kapsayıcılık üzerindeki etkisini sınırlayabileceği sonucuna ulaşılmıştır. Bu çerçevede çalışmada, FinTek ekosisteminin geliştirilmesine yönelik düzenleyici politikaların güçlendirilmesi, dijital altyapının iyileştirilmesi ve finansal okuryazarlığın artırılmasına yönelik stratejilerin finansal kapsayıcılığı destekleyici önemli unsurlar olduğu vurgulanmaktadır. Bu yönüyle çalışma, FinTek uygulamalarının finansal kapsayıcılık üzerindeki rolünü değerlendirmekte ve politika yapıcılar ile finansal sektör paydaşları için çeşitli çıkarımlar sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: FinTek, Finansal Hizmetler, Finansal Kapsayıcılık.

[1] Öğr. Gör. Dr., Artvin Çoruh Üniversitesi, bedriyegunes@artvin.edu.tr, ORCID No: 0000-0003-4019-0913

The Impact of Financial Technologies on Financial Inclusivity: A Theoretical and Empirical Analysis

Abstract

Financial technologies (FinTech), along with the digital transformation process, are significantly changing the way financial services are delivered and expanding the accessibility limits of traditional financial systems. Increasing financial inclusion, especially for individuals and small businesses with limited access to banking services, stands out as a crucial policy objective for sustainable economic development. In this context, FinTech applications, mobile payment systems, digital banking, peer-to-peer lending platforms, and blockchain-based financial services enable financial services to reach wider audiences at lower costs. The aim of this study is to examine the impact of FinTech ecosystem development on financial inclusion within a theoretical and empirical framework. The study analyzes the relationship between indicators representing financial inclusion and the use of digital financial services, which reflects FinTech development. Econometric methods are used to evaluate the relationships between these variables, and the potential of FinTech applications to increase access to financial services is revealed. The findings show that FinTech development increases participation in financial services, particularly for individuals who have difficulty accessing the traditional banking system. However, the study concludes that deficiencies in digital infrastructure, insufficient levels of financial literacy, and uncertainties in the regulatory framework can limit the impact of FinTech applications on financial inclusion. In this context, the study emphasizes that strengthening regulatory policies aimed at developing the FinTech ecosystem, improving digital infrastructure, and increasing financial literacy are important elements supporting financial inclusion. In this respect, the study evaluates the role of FinTech applications on financial inclusion and offers various implications for policymakers and financial sector stakeholders.

Keywords: FinTech, Financial Services, Financial Inclusion.

STOK DÖNÜŞ SÜRESİNİN İŞLETME KARLILIKLARINA ETKİSİNİN PANEL VERİ ANALİZİ YÖNTEMİYLE İNCELENMESİ: BİST KÂĞIT, ORMAN VE BASIM ENDEKSİ ÖRNEĞİ[1]

Kemal Taysı[2] Murat Akten[3]

Öz

Bu çalışmanın amacı, stok dönüş süresinin işletmelerin aktif kârlılığı üzerindeki etkisini panel veri analizi yöntemiyle incelemek ve elde edilen bulgular doğrultusunda işletme yöneticilerine yönelik öneriler geliştirmektir. Araştırmanın örneklemini Borsa İstanbul Orman, Kâğıt ve Basım Endeksi'nde faaliyet gösteren ve 2014–2024 dönemine ait finansal verilerine ulaşılabilen 11 işletme oluşturmaktadır. Bu kapsamda 11 işletmenin 11 yıllık finansal verilerinden oluşan toplam 121 gözlemden yararlanılmıştır. Çalışmada bağımlı değişken aktif kârlılığı (ROA), temel bağımsız değişken stok devir süresi (SDS), kontrol değişkenleri ise finansal kaldıraç oranı ve işletme yaşı olarak belirlenmiştir. Model seçim testleri sonucunda klasik modelin uygun olduğu belirlenmiş, modelde tespit edilen değişen varyans ve otokorelasyon sorunlarına karşı Parks-Kmenta dirençli tahmincisi kullanılmıştır. Analiz sonuçları, stok devir süresinin aktif kârlılık üzerinde istatistiksel olarak anlamlı ve negatif yönlü bir etkiye sahip olduğunu göstermiştir. Buna göre stokların işletme bünyesinde daha uzun süre tutulması, işletme sermayesinin daha uzun süre stoklarda bağlı kalmasına, depolama ve finansman maliyetlerinin artmasına ve kaynak kullanım etkinliğinin azalmasına bağlı olarak aktif kârlılığı olumsuz etkilemektedir. Ayrıca finansal kaldıraç oranı ve işletme yaşının da aktif kârlılık üzerinde istatistiksel olarak anlamlı ve negatif yönlü etkileri olduğu belirlenmiştir. Elde edilen bulgular doğrultusunda işletmelerin stok yönetim süreçlerini etkinleştirmeleri; talep tahmin sistemlerini geliştirmeleri, stok takip teknolojilerinden yararlanmaları, gereksiz stok birikimini önlemeleri ve stok planlamasını iyileştirmeleri önerilmektedir. Bunun yanında tedarik zinciri ve üretim-planlama süreçlerinin piyasa talebiyle uyumlu hale getirilmesi, yüksek borçluluk düzeylerinden kaçınılması ve finansman kaynaklarının dengeli kullanılması kârlılık performansının artırılmasına katkı sağlayabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Stok Dönüş Süresi, İşletme Karlılığı, Panel Veri Analizi.

[1] Bu çalışma Dr. Öğr. Üyesi Kemal Taysı danışmanlığında Kırklareli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Muhasebe ve Denetim Tezsiz Uzaktan Öğretim Yüksek Lisans programı öğrencisi Murat Akten tarafından 2026 yılında hazırlanan "Stok Dönüş Süresinin İşletme Karlılıklarına Etkisinin Panel Veri Analizi Yöntemiyle İncelenmesi: BİST Orman, Kâğıt ve Basım Endeksi Örneği" başlıklı dönem projesinden türetilmiştir.

[2] Dr. Öğr. Üyesi, Kırklareli Üniversitesi, kemaltaysi@gmail.com, ORCID No: 0000-0001-7903-0445

[3] Yüksek Lisans Öğrencisi, Serbest Muhasebeci Mali Müşavir (SMMM), Kırklareli Üniversitesi, muratakten@gmail.com, ORCID No: 0009-0005-5928-4241

Analysis of the Effect of Inventory Turnover Period on Firm Profitability Using Panel Data Analysis: The Case of BIST Forestry, Paper and Printing Index

Abstract

The aim of this study is to examine the effect of the inventory turnover period on firms' return on assets using panel data analysis and to develop recommendations for business managers based on the findings. The sample consists of 11 firms operating in the Borsa Istanbul (BIST) Forestry, Paper and Printing Index for which financial data covering the 2014–2024 period were available. Accordingly, a total of 121 observations derived from the annual financial data of 11 firms over 11 years were utilized. In the study, return on assets (ROA) was specified as the dependent variable, inventory turnover period (ITP) as the primary independent variable, and financial leverage ratio and firm age as control variables. The model selection tests indicated that the pooled model was appropriate. Furthermore, the Parks–Kmenta robust estimator was employed to address the heteroscedasticity and autocorrelation problems identified in the model. The results of the analysis indicate that the inventory turnover period has a statistically significant and negative effect on return on assets. Accordingly, holding inventories for longer periods adversely affects return on assets due to the longer immobilization of working capital in inventories, increased storage and financing costs, and reduced resource-use efficiency. In addition, the financial leverage ratio and firm age were also found to have statistically significant and negative effects on return on assets. Based on these findings, firms are recommended to improve their inventory management processes by developing demand forecasting systems, utilizing inventory tracking technologies, preventing unnecessary inventory accumulation, and improving inventory planning. Furthermore, aligning supply chain and production planning processes with market demand, avoiding excessive levels of indebtedness, and maintaining a balanced use of financing sources may contribute to improving profitability performance.

Keywords: Invertory Turnover Period, Firm Profitability, Panel Data Analysis.

FİNANSAL TEKNOLOJİLERİN GELİŞİMİNİN G7 ÜLKELERİNDE BANKACILIK VERİMLİLİĞİ VE ULUSLARARASI TİCARET ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

Mahmoud Sharif Adnan Sadi[1] *Ersin Kanat*[2]

Öz

Bu çalışmanın amacı, finansal teknolojilerin (FinTech) G7 ülkelerinde bankacılık hizmetlerinin verimliliği ve uluslararası ticaret üzerindeki etkilerini karşılaştırmalı olarak incelemektir. Araştırmada FinTech uygulamalarının geleneksel bankacılık hizmetlerini daha erişilebilir, hızlı ve düşük maliyetli hâle getirme potansiyeli ile sınır ötesi ödeme ve uluslararası ticaret süreçlerine katkısı ele alınmaktadır. Çalışma, nitel araştırma yaklaşımı kapsamında doküman incelemesi ve karşılaştırmalı ülke analizi yöntemiyle yürütülmüştür. Analizde OECD, BIS, Dünya Bankası, KPMG, McKinsey ve ulusal merkez bankalarına ait ikincil veriler ile akademik literatürden yararlanılmıştır. İnceleme; açık bankacılık, dijital ödemeler, blokzincir tabanlı çözümler, yapay zekâ destekli kredi değerlendirme ve anlık sınır ötesi ödeme sistemlerine odaklanmaktadır. Bulgular, G7 ülkelerinde FinTech uygulamalarının bankacılık hizmetlerinde maliyetlerin azaltılması, işlem hızının artırılması, finansal kapsayıcılığın geliştirilmesi ve müşteri odaklı hizmetlerin çeşitlendirilmesine katkı sağladığını göstermektedir. Uluslararası ticaret açısından dijital ve anlık ödeme çözümlerinin sınır ötesi işlem süreçlerini kolaylaştırdığı ve ödeme maliyetlerini azaltarak ticaretin verimliliğini desteklediği görülmektedir. Bununla birlikte, düzenleyici uyumsuzluklar, siber güvenlik ve veri gizliliği sorunları önemli zorluklar olarak öne çıkmaktadır. Çalışma, G7 ülkelerinde sürdürülebilir bir FinTech ekosisteminin geliştirilmesi için düzenleyici uyumun güçlendirilmesi, siber güvenlik ve veri koruma standartlarının geliştirilmesi ve sınır ötesi dijital ödeme altyapılarının desteklenmesine yönelik politika önerileri sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: FinTech, G7 Ülkeleri, Bankacılık Verimliliği.

[1] Yüksek Lisans Öğrencisi, Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, mahmoud.sadi201@gmail.com, ORCID No: 0009-0007-9882-6263

[2] Prof. Dr., Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, ersinkanat@beun.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-9361-4495

The Impact of the Development of Financial Technologies on Banking Efficiency and International Trade in G7 Countries

Abstract

This study aims to comparatively examine the effects of financial technologies (FinTech) on banking efficiency and international trade in the G7 countries. The study focuses on the potential of FinTech applications to make traditional banking services more accessible, faster, and less costly, as well as their contribution to cross-border payments and international trade processes. The research was conducted within a qualitative research approach using document analysis and comparative country analysis. Secondary data and reports from the OECD, BIS, World Bank, KPMG, McKinsey, national central banks, and the academic literature were examined. The analysis focuses on open banking, digital payments, blockchain-based solutions, artificial intelligence-supported credit assessment, and instant cross-border payment systems. The findings indicate that FinTech applications in G7 countries contribute to reducing the costs of banking services, increasing transaction speed, improving financial inclusion, and diversifying customer-oriented services. In terms of international trade, digital and instant payment solutions facilitate cross-border transactions and support trade efficiency by reducing payment-related costs. However, regulatory incompatibilities, cybersecurity risks, and data privacy concerns remain important challenges. The study proposes policy measures to strengthen regulatory harmonization, improve cybersecurity and data protection standards, and support cross-border digital payment infrastructures in order to develop a sustainable FinTech ecosystem across the G7 countries.

Keywords: FinTech, G7 Countries, Banking Efficiency.

KARAR VE ÖDEME SÜREKLİLİĞİ ÜZERİNE BİBLİYOMETRİK BİR ANALİZ

Mustafa Uğur Bayar[1]

Öz

21. yüzyılda tüketicilerin fiyat yargılarını nasıl oluşturduğu ve bu yargıların satın alma kararlarını nasıl şekillendirdiği, pazarlama ve davranışsal ekonomi araştırmalarının merkezi bir odağı haline gelmiştir. Bu çalışma, pazarlama ve işletme literatüründe çıpalama etkisi üzerine yapılan araştırmalara ilişkin kapsamlı bir bibliyometrik analiz sunmaktadır. Çalışmanın temel amacı, Tversky ve Kahneman'ın (1974) öncü çalışmasına dayanan fiyat çıpalama kavramının 1987-2026 yılları arasındaki tematik dönüşümünü incelemektir. Araştırmada yöntem olarak, Scopus veri tabanından seçilen yayınlar üzerinde VOSviewer yazılımı kullanılarak anahtar kelime eş-görünümü ile kümeleme analizleri gerçekleştirilmiştir. Bulgular, literatürün üç ana evreden geçtiğini göstermektedir: İlk dönemde çıpalama laboratuvar ortamında test edilen bir sezgisel yanlılık olarak ele alınmış; ikinci dönemde stratejik bir çıpa olarak pazarlık süreçlerine odaklanılmış; son dönemde ise davranışsal finans ve koşullu değerleme gibi geniş uygulama alanlarına entegre olmuştur. Sonuç olarak, çıpalama etkisinin salt bir bilişsel yanlışlık olmaktan çıkarak; pazarlama, finans ve kamu politikası gibi farklı bağlamlarda stratejik bir araç haline geldiği ortaya konmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çıpalama Etkisi, Bibliyometrik Analiz, Pazarlama, Karar Verme, VOSviewer.

[1] Doktorant, İstanbul Üniversitesi, mustafaugurbayar@ogr.iu.edu.tr, ORCID No: 0009-0008-8750-2172

A Bibliometric Analysis on Decision and Payment Continuity

Abstract

In the 21st century, how consumers form price judgments and how these judgments shape purchasing decisions has become a central focus of marketing and behavioral economics research. This study presents a comprehensive bibliometric analysis of research on the anchoring effect in marketing and business literature. The overall purpose of the study is to examine the thematic transformation of the price anchoring concept, rooted in the pioneering work of Tversky and Kahneman (1974), between 1987 and 2026. As a methodology, publications selected from the Scopus database were analyzed through keyword co-occurrence and clustering analyses using VOSviewer software. The findings indicate that literature has undergone three main phases: initially, anchoring was treated as a heuristic bias tested in laboratory settings; the second period focused on negotiation processes as a strategic anchor; and the recent period has seen its integration into broader application areas such as behavioral finance and contingent valuation. In conclusion, the study reveals that the anchoring effect has evolved from being a mere cognitive bias into a strategic tool used in various contexts such as marketing, finance, and public policy.

Keywords: Anchoring Effect, Bibliometric Analysis, Marketing, Decision Making, VOSviewer.

YAPAY SİNİR AĞLARI İLE ENERJİ SEKTÖRÜ İMALAT SANAYİ ÜRETİM ENDEKSİ TAHMİNİ

Şeyma Nur Ünal[1] Pınar Ünal[2]

Öz

İmalatı (C19) üretim endeksi makroekonomik ve lojistik göstergeler kullanılarak modellenmiştir. Çalışmada girdi parametresi olarak Ana Metal Sanayi Üretim Endeksi (C24), Trafiğe Kayıtlı Araç Sayısı ve İşlem Görmemiş Yakıt İthalat Miktar Endeksi (BEC 31) seçilmiştir. Model mimarisi olarak statik yapıdaki İleri Beslemeli Yapay Sinir Ağı (FFNN) ile dinamik yapıdaki Elman Geri Beslemeli Sinir Ağı (Elman RNN) kullanılmıştır. Araştırmada Türkiye İstatistik Kurumu'ndan (TÜİK) alınan Ocak 2015 – Aralık 2025 dönemine ait 132 aylık zaman serisi verisi analiz edilmiştir. MATLAB ortamında, Momentumlu Gradyan Düşüşü Öğrenme Fonksiyonu (Learngdm) algoritmasıyla eğitilen modellerin performansları Ortalama Mutlak Sapma (Mean Absolute Deviation -MAD), Ortalama Kare Hata (Mean Squared Error -MSE) ve Kök Ortalama Kare Hata (Root Mean Squared Error-RMSE) metrikleri üzerinden kıyaslanmıştır. Ampirik bulgular, Elman RNN modelinin (MAD: 0.1308, MSE: 0.0266, RMSE: 0.1632) geçmiş verilerin zamansal izlerini bağlam katmanında tutabilme yeteneği sayesinde, statik FFNN modeline (MAD: 0.1383, MSE: 0.0298, RMSE: 0.1727) kıyasla tüm metriklerde daha yüksek tahmin doğruluğu sunduğunu göstermiştir. Elde edilen sonuçlar, devletlerin yeşil dönüşüm, karbon emisyonu ve enerji arz güvenliği stratejilerini planlarken yapay zekâ tabanlı sistemlerden yararlanabileceğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: C19 Sektörü, Enerji İmalatı, İleri Beslemeli Sinir Ağı, Elman Geri Beslemeli Sinir Ağı.

[1] Dr., Karabük Üniversitesi, seyma-gnr@hotmail.com, ORCID No: 0009-0004-2408-1842

[2] Dr. Öğr. Üyesi, Bahçeşehir Üniversitesi, pinar.unal@bau.edu.tr, ORCID No: 0000-0002 8408-4648

Forecasting the Energy Sector Manufacturing Production Index Using Artificial Neural Networks

Abstract

In this study, the production index for the Manufacture of Coke and Refined Petroleum Products (C19)a sector of strategic importance to Turkish industry—was modeled using macroeconomic and logistics indicators. The Primary Metal Industry Production Index (C24), the Number of Vehicles Registered for Traffic, and the Unprocessed Fuel Import Volume Index (BEC 31) were selected as input parameters in the study. The model architecture utilized a static Feedforward Neural Network (FFNN) and a dynamic Elman Recurrent Neural Network (Elman RNN). The study analyzed 132 months of time series data from January 2015 to December 2025 obtained from the Turkish Statistical Institute (TÜİK). In the MATLAB environment, the performance of the models trained using the Momentum Gradient Descent Learning Function (Learngdm) algorithm was compared using the Mean Absolute Deviation (MAD), Mean Squared Error (MSE), and Root Mean Squared Error (RMSE) metrics. Empirical findings show that the Elman RNN model (MAD: 0.1308, MSE: 0.0266, RMSE: 0.1632), thanks to its ability to retain the temporal traces of historical data in the context layer, offers higher prediction accuracy across all metrics compared to the static FFNN model (MAD: 0.1383, MSE: 0.0298, RMSE: 0.1727). The results demonstrate that governments can leverage AI-based systems when planning their green transition, carbon emissions, and energy supply security strategies.

Keywords: C19 Sector, Energy Production, Feedforward Neural Network, Elman Recurrent Neural Network.

PANDEMİ SONRASI DÖNEMDE BORSA İSTANBUL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK ENDEKSİ VOLATİLİTESİNDE ASİMETRİK BİLGİ ŞOKLARININ ETKİSİ: EGARCH VE GJR-GARCH UYGULAMASI

Yusuf Pala[1]

Öz

Şirketlerin kurumsal sürdürülebilirlik performanslarını ölçümlemek amacıyla Borsa İstanbul (BİST İSTANBUL) bünyesinde 2014 yılı Kasım ayında Borsa İstanbul Sürdürülebilirlik Endeksi (XUSRD) oluşturulmuştur. Bu çalışmada Borsa İstanbul Sürdürülebilirlik Endeksi volatilitesinin asimetrik bilgi şoklarına (olumlu ya da olumsuz haberler) karşı tepkisi incelenmiştir. Bu kapsamda GARCH ailesi bünyesinde yer alan ve asimetrik etkileri yakalayabilme yeteneğine sahip EGARCH ve GJR- GARCH modelleri araştırma yöntemi olarak seçilmiştir. Analizler finansal serilerde kalın kuyruk ve basıklığı modellemede daha başarılı sonuçlar elde eden Student –t hata dağılımı kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Çalışmada, küresel salgın sonrası dönemi temsilen 08.05.2023 ile 31.08.2026 tarihleri arasındaki 830 günlük gözlemi içeren XUSRD endeksi günlük kapanış fiyatları kullanılmıştır. ARMA(0,0) yapısı kullanılarak oluşturulan GJR-GARCH ve EGARCH modellerinden elde edilen bulgular ilgili dönemde XUSRD endeks volatilitesi üzerinde asitmetrik bilgi şoklarının etkili olduğunu göstermektedir. Her iki modelde de asimetri parametresi 0.01 istatistiksel anlamlılık düzeyinde anlamlı bulunmuştur. Bu sonuç piyasaya gelen negatif şokların pozitif şoklara göre volatilite üzerinde daha yüksek bir etkiye sahip olduğunu istatistiksel olarak kanıtlamaktadır. Geçmiş şokların mevcut volatilite üzerindeki kalıcılığını gösteren beta katsayısının da her iki modelde istatistiksel olarak anlamlı olduğu ve yüksek değerler aldığı görülmektedir. Bu sonuçlar volatilite kalıcılığının varlığına işaret etmektedir. AIC ve SIC bilgi kriterleri bu iki model arasında yapılacak seçimde belirleyici unsur olarak tercih edilmiştir. Buna göre her iki bilgi kriterinde de en düşük değeri alan EGARCH (1,1) modeli ilgili dönemde Borsa İstanbul Sürdürülebilirlik Endeks volatilitesini açıklayan en uygun modeldir. Bu çalışmanın sonuçları çevre skandalları, kurumsal yönetişim zafiyetleri gibi olumsuz haberlerin piyasa oynaklığını olumlu haberlere oranla daha fazla etkilediğini ve bu şokların etkilerinin piyasa hafızasında uzun süre canlı kaldığını göstermektedir. Piyasa düzenleyicileri yeşil badana riskini azaltmak amacıyla ESG raporlama standartlarını daha sıkı hale getirerek olumsuz haber olasılığını azaltabilirler. Portföy risklerini ölçümleyen portföy yöneticileri ise aşağı yönlü ESG krizlerini analiz ederken EGARCH tabanlı asimetrik risk modellerinden yararlanarak risklerini daha sağlıklı analiz edebilirler.

Anahtar Kelimeler: BİST Sürdürülebilirlik Endeksi (XUSRD), Volatilite Asimetrisi, EGARCH ve GJR-GARCH.

[1] Dr. Öğr. Üyesi, Amasya Üniversitesi, yusuf.pala@amasya.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-8835-0157

Impact of Asymmetric Information Shocks on Borsa Istanbul Sustainability Index Volatility Post-Pandemic: An EGARCH and GJR-GARCH Approach

Abstract

Sustainability indices are created to measure the corporate sustainability performance of companies. In this context, Borsa Istanbul launched the Borsa Istanbul Sustainability Index (XUSRD) in November 2014. The XUSRD index aims to provide companies with competitive opportunities, contribute to their public recognition, and enhance their corporate reputation. This study investigates the response of Borsa Istanbul Sustainability Index volatility to asymmetric information shocks (positive or negative news). In this framework, EGARCH and GJR-GARCH models, which belong to the GARCH family and possess the capability to capture asymmetric effects, were selected as the research methodology. The analyses were conducted using the Student's t error distribution, which yields more successful results in modeling heavy tails and kurtosis in financial time series. The study utilizes the daily closing prices of the XUSRD index, comprising 830 daily observations between May 8, 2023, and August 31, 2026, representing the post-global pandemic period. Findings obtained from the GJR-GARCH and EGARCH models, specified with an ARMA(0,0) structure, indicate that asymmetric information shocks significantly affect XUSRD index volatility during the period under study. In both models, the asymmetry parameter was found to be statistically significant at the 0.01 level. This result statistically proves that negative shocks arriving in the market exert a higher impact on volatility than positive shocks. Furthermore, the beta coefficient, which indicates the persistence of past shocks on current volatility, is statistically significant and exhibits high values in both models, signaling the presence of strong volatility persistence. The Akaike Information Criterion (AIC) and Schwarz Information Criterion (SIC) were utilized to select the optimal model. Accordingly, the EGARCH(1,1) model, which achieved the lowest values for both information criteria, was identified as the most suitable model for explaining Borsa Istanbul Sustainability Index volatility during the relevant period. The results of this study demonstrate that negative news—such as environmental scandals or corporate governance failures—amplifies market volatility significantly more than positive news, and the effects of these shocks remain active in market memory for an extended period. To mitigate the risk of greenwashing and reduce the likelihood of negative news, market regulators can tighten ESG reporting standards. Concurrently, portfolio managers assessing portfolio risks can analyze downside ESG crises more accurately by employing EGARCH-based asymmetric risk models.

Keywords: BİST Sustainability Index (XUSRD), Volatility Asymmetry, EGARCH ve GJR-GARCH.

TÜRKİYE'DE SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK MUHASEBESİ, RAPORLAMASI VE DENETİMİ: TEORİK VE MEVZUATSAL BİR BAKIŞ

Bahri Ozan Yaman[1]

Öz

Bu çalışma; sürdürülebilirlik muhasebesini, raporlamasını ve denetimini açıklayarak Türkiye'de sürdürülebilirlik muhasebesine yönelik düzenlemeleri ortaya koymayı amaçlamaktadır. Çalışmada nitel araştırma yöntemi kapsamında mevzuat ve doküman incelemesi yapılmıştır. Sürdürülebilirlik muhasebesi; işletme faaliyetlerinin ekonomik, sosyal ve çevresel boyutlara yönelik etkilerinin ölçüldüğü, sınıflandırıldığı ve raporlandığı muhasebe türüdür. Sürdürülebilirlik raporlaması ise işletmelerin çevreye karşı duyarlılığını sağlayan, şeffaflığı ve hesap verebilirliği artıran ve karar alıcılara önemli bir kaynak oluşturan raporlamalardır. Türkiye sürdürülebilirlik raporlamasında, Uluslararası Finansal Raporlama Standartları Vakfı (IFRS) bünyesinde oluşturulan Uluslararası Sürdürülebilirlik Standartları Kurulu (ISSB) tarafından yayımlanan standartları benimsemiştir. Bu standartlardan hareketle Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumu(KGK) TSRS 1 "Sürdürülebilirlikle İlgili Finansal Bilgilerin Açıklanmasına İlişkin Genel Hükümler" ve TSRS 2 "İklimle İlgili Açıklamalar" standartlarını yayımlamıştır. Sürdürülebilirlik raporlamasına ilişkin mevzuatsal yapı yalnızca işletmelerin bilgi açıklama yükümlülüklerini değil, söz konusu bilgilerin güvence altına alınmasına yönelik denetim ve güvence uygulamalarını da kapsamaktadır. Bu kapsamda KGK denetim standartları içerisinde; GDS 3000 "Tarihi Finansal Bilgilerin Bağımsız Denetimi veya Sınırlı Bağımsız Denetimi Dışındaki Güvence Denetimleri" ile GDS 3410 "Sera Gazı Beyanlarına İlişkin Güvence Denetimleri" standartlarını yayımlamıştır. Raporlama kapsamının belirlenmesinde işletmelerin aktif toplamı, yıllık net satış hasılatı ve çalışan sayısı gibi ölçütler dikkate alınmaktadır. Sürdürülebilir faaliyetlerinin denetlenmesi için ise Sürdürülebilirlik Denetim Yönetmeliği yürürlüğe girmiştir. Bu yönetmelikle beraber KGK sürdürülebilirlik denetimine, sürdürülebilirlik alanında faaliyette bulunacak bağımsız denetim kuruluşlarına ve bağımsız denetçilere ilişkin usul ve esasları düzenlenmiştir. Sonuç olarak; Türkiye'deki mevcut mevzuatın sürdürülebilirlik bilgisinin işletmeler açısından ölçülebilir, raporlanabilir ve güvence altına alınabilir olduğunu göstermektedir. Bu raporların işletmeler tarafından hazırlanabilir olması, karşılaştırılabilirlik ve şeffaflık açısından bilgi kullanıcıları için yararlı olabileceği değerlendirilmektedir. Türkiye'de sürdürülebilirlik muhasebesi, raporlaması ve denetiminin etkinliğinin artırılması amacıyla öncelikle işletmelerin sürdürülebilirlik verilerini düzenli ve güvenilir biçimde üretebilmelerini sağlayacak muhasebe ve bilgi sistemlerinin geliştirilmesi gerekmektedir. Ayrıca sürdürülebilirlik raporlaması kapsamında görev alacak muhasebe meslek mensupları, bağımsız denetçiler ve diğer uzmanlara yönelik eğitim ve mesleki gelişim programlarının yaygınlaştırılması önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilirlik, Sürdürülebilirlik Muhasebesi, Sürdürülebilirlik Raporlaması.

[1] Dr. Öğr. Üyesi, Amasya Üniversitesi, bahri.yaman@amasya.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-3078-7620

Sustainability Accounting, Reporting, and Auditing in Türkiye: A Theoretical and Regulatory Perspective

Abstract

This study aims to outline the regulations regarding sustainability accounting in Turkey by explaining sustainability accounting, reporting, and auditing. A review of legislation and documents was conducted within the scope of the qualitative research method. Sustainability accounting is a type of accounting in which the impacts of business activities on economic, social, and environmental dimensions are measured, classified, and reported. Sustainability reporting, on the other hand, involves reports that demonstrate a business's environmental sensitivity, enhance transparency and accountability, and serve as a valuable resource for decision-makers. Regarding sustainability reporting, Türkiye has adopted the standards issued by the International Sustainability Standards Board (ISSB), which was established under the International Financial Reporting Standards (IFRS) Foundation. Based on these standards, the Public Oversight, Accounting and Auditing Standards Authority (KGK) has issued IFRRS 1 "General Requirements for Disclosure of Sustainability-related Financial Information" and IFRS 2 "Climate-related Disclosures." The regulatory framework for sustainability reporting encompasses not only the information disclosure obligations of enterprises but also the audit and assurance practices aimed at providing assurance regarding the information in question. In this context, the KGK has published the following standards within its audit framework: GDS 3000 "Assurance Engagements Other than Audits or Reviews of Historical Financial Information" and GDS 3410 "Assurance Engagements on Greenhouse Gas Statements." Criteria such as total assets, annual net sales revenue, and the number of employees are taken into account when determining the scope of reporting. Furthermore, the Regulation on Sustainability Audits has entered into force to govern the auditing of sustainability activities. This regulation establishes the procedures and principles regarding sustainability audits, as well as the independent audit firms and independent auditors authorized to operate in the field of sustainability. In conclusion, the current regulatory framework in Turkey demonstrates that sustainability information can be measured, reported, and assured by businesses. The fact that these reports can be prepared by businesses is considered beneficial for information users in terms of comparability and transparency. To enhance the effectiveness of sustainability accounting, reporting, and auditing in Turkey, it is essential to first develop accounting and information systems that enable businesses to generate sustainability data in a consistent and reliable manner. Furthermore, it is important to expand training and professional development programs for accounting professionals, independent auditors, and other experts who will be involved in sustainability reporting.

Keywords: Sustainability, Sustainability Accounting, Sustainability Reporting.

SÜRDÜRÜLEBİLİR TEDARİK ZİNCİRİ ÇEVRESEL PERFORMANS GÖSTERGELERİNİN TSRS İLE EŞLEŞTİRİLMESİ: TÜRKİYE'DEKİ SEÇİLMİŞ İMALAT İŞLETMELERİ ÜZERİNE BİR İÇERİK ANALİZİ

Halil İbrahim Yazgan [1]

Öz

Türkiye Sürdürülebilirlik Raporlama Standartları (TSRS), işletmelerin sürdürülebilirlikle ilgili risk ve fırsatlarını ortak bir çerçevede açıklamasını amaçlamaktadır. Bu çalışmanın amacı, sürdürülebilir tedarik zinciri literatüründen elde edilen çevresel performans göstergelerini TSRS 2 sektör rehberlerindeki açıklama konularıyla eşleştirmek ve seçilmiş imalat işletmelerinin 2025 raporlama dönemine ait TSRS raporlarındaki açıklama düzeylerini karşılaştırmaktır. Araştırmanın örneklemi, amaçlı ölçüt örneklemesi ve maksimum çeşitlilik yaklaşımıyla belirlenen 25 işletmeden oluşmaktadır. Demir-Çelik, İşlenmiş Gıdalar, Kimyasallar, Endüstriyel Makine ve Otomobil Parçaları sektörlerinin her birinden beş işletme incelenmiştir. Sürdürülebilir tedarik zinciri performansına ilişkin 10 temel ve 12 tamamlayıcı çalışmanın taranmasıyla 11 kriterden oluşan bir değerlendirme çerçevesi geliştirilmiştir. Kriterler, tematik ve kavramsal benzerliklerine göre TSRS 2 sektör rehberlerindeki açıklama konularıyla eşleştirilmiştir. İşletme raporları içerik analiziyle incelenmiş ve 275 işletme-kriter gözlemi frekans ve yüzdelerle değerlendirilmiştir. Bulgular, 275 gözlemin 239'unda açıklama bulunduğunu göstermektedir (%86,9). İşletme içi göstergelerin açıklanma oranı %92,5 iken tedarikçi ve ürün odaklı göstergelerde bu oran %72'dir. En düşük oranlar tedarikçi geliştirme/iş birliği (%56), çevre yönetim sistemi/ISO 14001 (%60) ve tedarikçi çevresel değerlendirmesinde (%72) görülmüştür. Tedarikçi değerlendirmesi ve yaşam döngüsü kriterleri, sektör rehberinde doğrudan karşılık bulduğu sektörlerde bütün işletmeler tarafından açıklanırken, tedarikçi geliştirme/iş birliği aynı sektörlerde de sınırlı kalmıştır. Sektörlerin toplam açıklama oranlarının %85,5 ile %89,1 arasında değişmesi, farklılığın sektörlerden çok kriterler arasında olduğuna işaret etmektedir. Bulgular, işletmelerin çevresel performansını değil, raporlardaki açıklama görünürlüğünü yansıtmaktadır. Düzenleyici kurumların tedarikçi değerlendirmesi ve iş birliğine yönelik sektörel açıklama örneklerini belirginleştirmesi önerilmektedir. İşletmeler ise topladıkları tedarikçi verilerinin kapsamını ve değerlendirme sonuçlarının geliştirme planlarına nasıl dönüştüğünü açıklamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilir Tedarik Zinciri, Çevresel Performans, Türkiye Sürdürülebilirlik Raporlama Standartları.

[1] Dr. Öğr. Üyesi, Düzce Üniversitesi, ibrahimyazgan@duzce.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-8614-6582

Mapping Sustainable Supply Chain Environmental Performance Indicators to the TSRS: A Content Analysis of Selected Manufacturing Companıes in Türkiye

Abstract

The Turkish Sustainability Reporting Standards (TSRS) provide a common framework for disclosing sustainability-related risks and opportunities. This study aims to map environmental performance indicators derived from the sustainable supply chain literature to disclosure topics in the TSRS 2 sector guidance and to compare disclosure levels in selected manufacturing companies' TSRS reports for the 2025 reporting period. The sample consists of 25 companies selected through purposive criterion sampling and maximum variation sampling. Five companies were examined in each of five sectors: Iron and Steel, Processed Foods, Chemicals, Industrial Machinery, and Auto Parts. An assessment framework comprising 11 criteria was developed through a review of 10 key and 12 complementary studies on sustainable supply chain performance. The criteria were mapped to the TSRS 2 sector guidance through thematic and conceptual comparison. Company reports were examined using content analysis, and 275 company-criterion observations were evaluated using frequencies and percentages. Disclosures were identified in 239 observations (86.9%). Internal environmental indicators had a disclosure rate of 92.5%, compared with 72% for supplier- and product-oriented indicators. The lowest rates concerned supplier development/collaboration (56%), environmental management systems/ISO 14001 (60%), and supplier environmental assessment (72%). Supplier assessment and life cycle criteria were disclosed by all companies in sectors where the guidance provided a direct counterpart. Supplier development/collaboration remained limited even in those sectors. Overall sector disclosure rates ranged from 85.5% to 89.1%, indicating that differences were more pronounced across criteria than across sectors. The findings reflect disclosure visibility rather than companies' environmental performance. It is recommended that regulatory bodies provide clearer sector-specific disclosure examples for supplier assessment and collaboration. Companies should disclose the scope of supplier data collected and explain how assessment results are translated into supplier development plans.

Keywords: Sustainable Supply Chain, Environmental Performance, Turkish Sustainability Reporting Standards.

FİNANSAL DEĞERDEN TOPLUMSAL ETKİYE: ETKİ MUHASEBESİ VE ETKİ ÖLÇÜMÜ LİTERATÜRÜNÜN BİBLİYOMETRİK ANALİZİ

Okan Garip[1]

Öz

Bu çalışmanın amacı, etki muhasebesi alanındaki akademik literatürün gelişimini, entelektüel ve kavramsal yapısını, bilimsel üretim eğilimlerini ve işbirliği ağlarını bibliyometrik analiz yöntemiyle incelemektir. Bu kapsamda Web of Science (WOS) veri tabanında etki muhasebesiyle ilişkili çalışmaları kapsayacak şekilde "etki ölçümü", "etki değerlemesi", "parasal etki değerlemesi/parasallaştırma", "etki muhasebesi" ve "etki ağırlıklı hesaplar" kavramları temelinde tarama gerçekleştirilmiştir. Veri seti, 1998–2026 dönemini kapsayan 327 belgeden oluşmaktadır. Verilerin işlenmesinde R-Studio'nun bibliyometrik paketi ve Biblioshiny arayüzünden yararlanılmıştır. Bilimsel üretim ve atıf performansının yanı sıra yazar, kaynak, kurum ve ülke üretkenliği, bilimsel işbirliği, ortak kelime ilişkileri, tematik yapı ve literatürün entelektüel gelişimi incelenmiştir. Literatürün özellikle 2020 yılı sonrasında hızla genişlediği görülmektedir. Belge başına ortalama ortak yazar sayısı 2,97, uluslararası ortak yazarlık oranı %30,28 ve belge başına ortalama atıf 18,18 olarak gerçekleşmektedir. ABD üretim ve toplam atıf bakımından merkezi konumdayken, Birleşik Krallık ve İtalya da güçlü üretim merkezleri olarak öne çıkmaktadır. Alanın entelektüel tabanında Journal of Business Ethics, Sustainability, Social Enterprise Journal, Entrepreneurship Theory and Practice ve Accounting, Organizations and Society belirgindir. Kavramsal analiz sonuçları performans, girişimcilik, hesap verebilirlik, yatırım, etki ölçümü ve yönetişim temalarının literatürün temel araştırma eksenlerini oluşturduğunu; sürdürülebilirlik, bilgi ve açıklama temalarının ise son dönem araştırmalarında daha görünür hale geldiğini ortaya koymaktadır. Bu doğrultuda, politika yapıcıların etki ölçüm ve raporlama süreçlerinin güvenilirliğini güçlendirecek doğrulama mekanizmalarını oluşturmaları önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Etki Muhasebesi, Etki Ölçümü, Parasal Etki Değerlemesi.

[1] Dr. Öğr. Üyesi, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, okangarip@kmu.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-8062-6024

From Financial Value to Social Impact: A Bibliometric Analysis of the Literature on Impact Accounting and Impact Measurement

Abstract

The purpose of this study is to examine the development of the academic literature in the field of impact accounting, its intellectual and conceptual structure, trends in scientific output, and collaboration networks using bibliometric analysis methods. Within this scope, a search was conducted in the Web of Science (WOS) database using the terms “impact measurement,” “impact assessment,” “monetary impact assessment/monetization,” “impact accounting,” and “impact-weighted accounts” to identify studies related to impact accounting. The dataset consists of 327 documents covering the period from 1998 to 2026. R-Studio’s bibliometric package and the Biblioshiny interface were used to process the data. In addition to scientific output and citation performance, the study examined author, source, institutional, and country productivity; scientific collaboration; co-word relationships; thematic structure; and the intellectual development of the literatüre. The literature appears to have expanded rapidly, particularly after 2020. The average number of co-authors per document is 2.97, the international co-authorship rate is 30.28%, and the average number of citations per document is 18.18. While the United States holds a central position in terms of output and total citations, the United Kingdom and Italy also stand out as strong centers of production. The Journal of Business Ethics, Sustainability, the Social Enterprise Journal, Entrepreneurship Theory and Practice, and Accounting, Organizations and Society are prominent in the field’s intellectual foundation. The results of the conceptual analysis reveal that the themes of performance, entrepreneurship, accountability, investment, impact measurement, and governance form the core research axes of the literature, while the themes of sustainability, knowledge, and disclosure have become more prominent in recent research. Accordingly, it is recommended that policymakers establish verification mechanisms to strengthen the reliability of impact measurement and reporting processes.

Keywords: Impact Accounting, Impact Measurement, Monetary Impact Valuation.

KATMA DEĞERİN PAYLAŞIMINDA EMEĞİN PAYI: BORSA İSTANBUL FİRMALARINDA SOSYAL SORUMLULUK MUHASEBESİ KAPSAMINDA ANALİZİ

Salih Tutar[1]

Öz

Bu çalışma, Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Amaçlarından insana yakışır iş ve ekonomik büyüme (SKA 8) ile eşitsizliklerin azaltılması (SKA 10) çerçevesinde, firmaların yarattığı katma değerin emek ile sermaye arasında nasıl paylaşıldığını muhasebe verileriyle incelemektedir. Katma değer tablosu, sosyal sorumluluk muhasebesinin temel araçlarından biridir ve işletmenin ürettiği değerin paydaşlar arasındaki dağılımını gösterir. Çalışmada emek payı, personel giderlerinin personel giderleri ile faiz, vergi ve amortisman öncesi kârın (FAVÖK) toplamına oranı olarak hesaplanmıştır. Çalışan başına personel gideri ise tüketici fiyat endeksiyle reelleştirilmiştir. Örneklem, finansal kuruluşlar dışındaki 431 Borsa İstanbul firmasının 2009-2025 dönemine ait 3.689 firma-yıl gözleminden oluşmaktadır. Veriler Refinitiv Datastream veri tabanından elde edilmiştir. Medyan emek payı 2009 yılında 0,44 iken 2021 yılında 0,26'ya gerilemiştir. Enflasyonun hızlandığı 2022-2023 döneminde 0,17'ye kadar düşmüş, 2024-2025 döneminde yeniden 0,30 düzeyine yükselmiştir. Dönemler arasındaki farklar Kruskal-Wallis testine göre anlamlıdır. Firma sabit etkili tahminler, 2022-2023 dönemindeki düşüşün örneklem bileşimindeki değişimden kaynaklanmadığını göstermektedir. Çalışan başına reel personel gideri 2022-2023 döneminde önceki dönemle aynı düzeyde kalmış, 2024 sonrasında belirgin biçimde artmıştır. Bulgular, yüksek enflasyon dönemlerinde tarihi maliyet esaslı kârların emeğin payını olduğundan düşük gösterebileceğine işaret etmektedir. Çalışma, katma değer tablosunun sürdürülebilirlik raporlamasında gelir dağılımını izlemeye yönelik bir gösterge olarak kullanılmasını önermektedir.

Anahtar Kelimeler: Katma Değer Tablosu, Emek Payı, Sosyal Sorumluluk Muhasebesi.

[1] Dr. Öğr. Üyesi, Samsun Üniversitesi, salih.tutar@samsun.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-1248-6234

Labor's Share in the Distribution of Value Added: An Analysis within the Scope of Social Responsibility Accounting for Borsa Istanbul Firms

Abstract

This study examines how the value added generated by firms is distributed between labor and capital using accounting data, within the framework of the United Nations Sustainable Development Goals regarding decent work and economic growth (SDG 8) and the reduction of inequalities (SDG 10). The value-added statement is a fundamental tool of social responsibility accounting, illustrating the distribution of the value generated by a business among its stakeholders. In this study, the labor share is calculated as the ratio of personnel expenses to the sum of personnel expenses and earnings before interest, taxes, depreciation, and amortization (EBITDA). Personnel expenses per employee are adjusted for inflation using the Consumer Price Index. The sample consists of 3,689 firm-year observations from 431 Borsa Istanbul firms (excluding financial institutions) covering the 2009–2025 period. Data were obtained from the Refinitiv Datastream database. The median labor share declined from 0.44 in 2009 to 0.26 in 2021. It fell to 0.17 during the high-inflation period of 2022–2023 and rose again to 0.30 in the 2024–2025 period. Differences between these periods are statistically significant according to the Kruskal-Wallis test. Firm fixed-effects estimates indicate that the decline observed during the 2022–2023 period did not stem from changes in the sample composition. Real personnel expenses per employee remained at the same level as the previous period during 2022–2023 but increased markedly after 2024. The findings suggest that, during periods of high inflation, historical-cost-based profit figures may understate the labor share. The study proposes using the value-added statement as an indicator for monitoring income distribution in sustainability reporting.

Keywords: Value Added Statement, Labour Share, Social Responsibility Accounting.

YAPAY ZEKÂ DESTEKLİ ÜRETİM PLANLAMA: GÜNCEL YAKLAŞIMLAR VE GELECEK PERSPEKTİFLERİ

Özlem Doğan[1] Sinan Çavuşoğlu[2]

Öz

Üretim sistemlerinin günümüzde sürekli olarak karmaşık hale gelmesi, işletmelerin üretim, planlama ve çizelgeleme alanların da daha hızlı, esnek ve doğru kararlar almasını zorunlu hale getirmektedir. Müşteri taleplerinin değişmesi, ürünlerde çeşitliliğin artması, kısıtlı kaynaklar, makine ile ilgili problemler, teslimat süreleri ve maliyet odaklı rekabetler, geleneksel üretim planlama metotlarının geleneksel üretim planlama yöntemlerinin performansını olumsuz etkileyebilmektedir. Bu kapsamda yapay zekâ teknolojileri, üretim süreçlerinin iyileştirilmesine ve kaynakların verimli kullanılmasına önemli katkılılar sağlamaktadır. Bu çalışma, yapay zekâ destekli üretim planlama alanındaki güncel yöntemleri değerlendirmek ve gelecekteki araştırma yönelimlerini belirlemeyi amaçlamaktadır. Çalışmada makine öğrenmesi, derin öğrenme, pekiştirmeli öğrenme ve meta-sezgisel optimizasyon yaklaşımlarının üretim planlama ve çizelgeleme ile ilgili sorunlarda kullanıldığı alanlar incelenmektedir. Öncelikle talep tahmini, kapasite planlama, stok yönetimi, kaynak tahsisi ve iş çizelgeleme alanlarında yapay zekâ tabanlı yöntemlerin etkileri ele alınmaktadır. Bunun yanında genetik algoritmalar ve diğer optimizasyon yöntemleri ile yapay zekâ yöntemlerinden beraber faydalanıldığı hibrit modellerin üretim performansını iyileştirme kapasitesi ele alınmaktadır. Literatürde yaşanan gelişmeler, yapay zekânın Nesnelerin İnterneti, dijital ikiz ve Endüstri 4.0 teknolojileriyle entegrasyonunun üretim sistemlerinde gerçek zamanlı veri analizi, tahmin, izleme ve yeniden çizelgeleme imkanlarını artırdığını ortaya koymaktadır. Bununla yanında veri kalitesi, modelin açıklanabilirliği, hesaplama maliyetlerinin yüksekliği, sistem entegrasyonu ve güvenilirlik gibi konular gelecekteki araştırmalar için açısından önemli alanlar olarak değerlendirilmektedir. Sonuç olarak, gelecekte üretim planlama sistemlerinin sadece maliyet ve zamanın minimize edilmesine değil; sürdürülebilirlik, enerji tasarrufu, esneklik, üretim süreçlerinin devamlılığı ve kaynakların etkin kullanımına da yöneleceği düşünülmektedir. Yapay zekâ ve optimizasyon yöntemlerinden birlikte faydalanılması, işletmelerin değişen üretim şartlarına daha hızlı uyum sağlamasına ve karar alma süreçlerinin iyileştirilmesine olanak sağlayacaktır. Bu bağlamda yapay zekâ destekli üretim planlama, akıllı ve sürdürülebilir üretim sistemlerinin meydana getirilmesinde önemli bir çalışma alanı olarak görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ, Üretim Planlama, Üretim Çizelgeleme.

[1] Dr., Hasan Kalyoncu Üniversitesi, ozlemdogan917@gmail.com, ORCID No: 0000-0002-6669-2092

[2] Doç. Dr., Bingöl Üniversitesi, scavusoglu@bingol.edu.tr, ORCID No: 0000-0001-9365-8677

Artıfıcıal Intelligence-Supported Production Planning: Current Approaches and Future Perspectives

Abstract

The increasing complexity of production systems today requires businesses to make faster, more flexible, and more accurate decisions in production, planning, and scheduling processes. Changing customer demands, increasing product variety, limited resources, machine-related problems, delivery times, and cost-oriented competition may negatively affect the performance of traditional production planning methods. In this context, artificial intelligence technologies make significant contributions to improving production processes and using resources efficiently. This study aims to evaluate current methods in the field of AI-supported production planning and identify future research directions. The study examines the application areas of machine learning, deep learning, reinforcement learning, and metaheuristic optimization approaches in production planning and scheduling problems. First, the effects of AI-based methods in demand forecasting, capacity planning, inventory management, resource allocation, and job scheduling are addressed. In addition, the capacity of hybrid models, in which genetic algorithms and other optimization methods are used together with AI methods, to improve production performance is examined. Recent developments in the literature reveal that the integration of artificial intelligence with Internet of Things, digital twin, and Industry 4.0 technologies increases the capabilities of production systems in real-time data analysis, prediction, monitoring, and rescheduling. However, issues such as data quality, model explainability, high computational costs, system integration, and reliability are considered important areas for future research. In conclusion, future production planning systems are expected to focus not only on minimizing costs and production time but also on sustainability, energy efficiency, flexibility, continuity of production processes, and effective resource utilization. The combined use of artificial intelligence and optimization methods will enable businesses to adapt more rapidly to changing production conditions and improve decision-making processes. In this context, AI-supported production planning is considered an important research area for developing smart and sustainable production systems.

Keywords: Artificial İntelligence, Production Planning, Production Scheduling.

YEŞİL KELİMELER, GRİ GERÇEKLER: KURUMSAL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK İLETİŞİMİNDE YANILTICI SİNYALLER

Ahmet Onay[1]

Öz

Küresel iklim krizi ve artan paydaş beklentileri, işletmeleri sürdürülebilirlik raporu yayımlamaya zorlayan temel güdüleyicilerdir. Yıllar geçtikçe giderek daha fazla sayıda şirket, çevresel, sosyal ve yönetişimsel faaliyetlerinin kamuoyuna duyurulduğu sürdürülebilirlik raporu yayımlama yarışına katılmaktadır. Ancak bu artış, şeffaflık vizyonundan ziyade arka planda şirketlerin çevresel performanslarını gerçekte olduğundan daha olumlu gösterme çabasından da kaynaklanabilmektedir. Literatürde bu çaba, finansal bilgi manipülasyonunun farklı bir boyutu olarak tanımlanan yeşil yıkama kavramıyla açıklanmaktadır. Bu çalışmada Borsa İstanbul 30 (BIST 30) endeksinde yer alan şirketlerin kurumsal sürdürülebilirlik raporlarındaki sembolik çevresel söylemleri ile somut çevresel performans verileri arasındaki yapısal uyumsuzluk üzerinden yeşil yıkama eğilimlerini tespit etmek amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda 2023-2024 yıllarını kapsayan 60 şirket-yıl gözlemi üzerinde Çoklu Doğrusal Regresyon metodolojisi kullanılarak ampirik bir analiz yürütülmüştür. Çalışmanın en özgün yönü, yeşil yıkama riskini ölçebilmek adına, raporlardaki çevresel kelime sıklığının, nicel veri açıklama skoruna oranlanmasına dayanan basit hesaplanabilen bir metriğin geliştirilmiş olmasıdır. Bulgular, enerji ve emisyon gibi doğrulanabilir, somut ve ölçülebilir çevresel performans verilerini şeffaf bir biçimde paylaşan şirketlerde araştırma tasarımı bağlamında yeşil yıkama olasılığının istatistiksel olarak anlamlı düzeyde azaldığını göstermektedir. Diğer taraftan tasarlanan metrik aracılığıyla kurgulanan analiz metodolojisi, nicel veriler sunmaktan kaçınarak sürdürülebilirlik raporlarında yoğun çevresel terminoloji kullanan şirketlerin yeşil yıkama potansiyelini yüksek belirlemektedir. Başka bir ifadeyle sürdürülebilirlik raporlarında eylemden ziyade sembolik bir izlenim yönetimi sergileyerek yoğun bir çevresel terminoloji kullanan şirketlerde yeşil yıkama riskinin belirgin şekilde arttığı doğrulanmıştır. Bulgular, işletmelerin çevresel iletişim stratejilerini paydaşları etkilemeye yönelik sembolik bir kalkan olarak kullanılabildiği göstermektedir. Çalışma politika yapıcılarına ve düzenleyici otoritelere kullanılabilir çıkarımlar sunmaktadır. Buna göre tek başına çevresel raporlama zorunluluğu eksiktir. Şirketlerin kurumsal şeffaflığını artırmak için beyanların somut nicel ölçütlere dayandırılmasını garanti eden ve bağımsız denetim süreçleriyle doğrulanmasını zorunlu kılan bağlayıcı standartlar oluşturulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yeşil Yıkama, Kurumsal Şeffaflık, Sürdürülebilirlik İletişimi.

[1] Doç. Dr., Eskişehir Teknik Üniversitesi, ahmet.onay@eskisehir.edu.tr, ORCID No: 0000-0003-1182-6003

Green Words, Gray Realities: Misleading Signals in Corporate Sustainability Communication

Abstract

The global climate crisis and increasing stakeholder expectations are key motivators forcing businesses to publish sustainability reports. Over the years, an increasing number of companies have joined the race to publish sustainability reports, publicizing their environmental, social, and governance activities. However, this increase may stem not from a vision of transparency, but rather from an underlying effort to present companies' environmental performance in a more positive light than it actually is. In the literature, this effort is explained by the concept of greenwashing, defined as a different dimension of financial information manipulation. This study aims to identify greenwashing trends in the corporate sustainability reports of companies listed on the BIST 30 index, through the structural discrepancy between symbolic environmental discourse and concrete environmental performance data. To this end, an empirical analysis was conducted using regression methodology on 60 company-year observations covering the years 2023-2024. The most original aspect of the study is the development of a simple, calculable metric to measure greenwashing risk, based on the ratio of the frequency of environmental words in the reports to the quantitative data disclosure score. The findings show that companies that transparently share verifiable, tangible, and measurable environmental performance data, such as energy and emissions, have a statistically significant reduced likelihood of greenwashing within the context of research design. On the other hand, the analysis methodology constructed through the designed metric identifies a high potential for greenwashing in companies that avoid presenting quantitative data and use intensive environmental terminology in their sustainability reports. The findings show that businesses can use their environmental communication strategies as a symbolic shield to influence stakeholders. The study offers usable implications for policymakers and regulatory authorities. Accordingly, mandatory environmental reporting alone is insufficient. To increase corporate transparency, binding standards should be established that guarantee that declarations are based on concrete quantitative measures and that require verification through independent audit processes.

Keywords: Greenwashing, Corporate Transparency, Sustainability Communication.

BORSA İSTANBUL ŞİRKETLERİNDE KURUMSAL YÖNETİM KALİTESİ YAKINSIYOR MU? β ve σ YAKINSAMA ANALİZİ

Talha Gezgin[1]

Öz

Bu çalışma, Borsa İstanbul'da işlem gören şirketlerin kurumsal yönetim kalitelerinin zaman içerisinde birbirine yakınsayıp yakınsamadığını incelemektedir. Kurumsal teori, aynı kurumsal çevrede faaliyet gösteren işletmelerin düzenleyici baskılar, mesleki normlar ve başarılı uygulamaların taklit edilmesi sonucunda giderek benzer yapılar ve uygulamalar geliştirebileceğini öngörmektedir. Bu doğrultuda çalışma, Türkiye sermaye piyasasında kurumsal yönetim kalitesindeki gelişimi yalnızca skorların yükselmesi açısından değil, firmalar arasındaki farklılıkların azalması ve kurumsal yönetim uygulamalarının homojenleşmesi açısından ele almaktadır. Araştırmada Türkiye Kurumsal Yönetim Derneği tarafından yayımlanan kurumsal yönetim derecelendirme skorları kullanılmıştır. Örneklem, 2007–2025 döneminde 104 şirkete ait 907 firma-yıl gözleminden oluşmaktadır. Kurumsal yönetim kalitesindeki yakınsama, β-yakınsaması ve σ-yakınsaması yaklaşımlarıyla analiz edilmiştir. β-yakınsaması sonuçları, başlangıç kurumsal yönetim skoru ile sonraki dönem skor değişimi arasında negatif ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunduğunu göstermektedir (β=-0,169; $p<0,001$). Yıl etkilerinin kontrol edildiği sağlamlık analizinde de söz konusu ilişki korunmaktadır. σ-yakınsaması bulguları ise derecelendirme deneyimi arttıkça firmaların ortalama kurumsal yönetim skorlarının yükseldiğini ve skorların standart sapmasının belirgin biçimde azaldığını ortaya koymaktadır. Bulgular birlikte değerlendirildiğinde, başlangıçta daha düşük kurumsal yönetim kalitesine sahip şirketlerin daha hızlı geliştiği ve şirketler arasındaki kurumsal yönetim kalite farklılıklarının zaman içerisinde azaldığı görülmektedir. Sonuçlar, kurumsal teorinin örgütsel homojenleşme öngörüsüyle uyumlu olmakla birlikte, yüksek skorlar etrafındaki yoğunlaşmanın derecelendirme sisteminin firmalar arasındaki farklılıkları ayırt etme kapasitesi açısından değerlendirilmesi gerektiğine de işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kurumsal Yönetim, Kurumsal Teori, Yakınsama.

[1] Öğr. Gör. Dr., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, talhagezgin@kmu.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-4437-1984

Is the Quality of Corporate Governance Converging among Companies Listed on the Istanbul Stock Exchange? β and σ Convergence Analysis

Abstract

This study examines whether the quality of corporate governance among companies listed on Borsa İstanbul converges over time. Institutional theory posits that firms operating within the same institutional environment may gradually develop similar structures and practices as a result of regulatory pressures, professional norms and the emulation of successful practices. In line with this, the study examines the development of corporate governance quality in the Turkish capital market not only in terms of rising scores, but also in terms of the reduction of differences between firms and the homogenisation of corporate governance practices. The study utilised corporate governance rating scores published by the Turkish Corporate Governance Association. The sample comprises 907 firm-year observations from 104 companies over the period 2007–2025. Convergence in corporate governance quality was analysed using the β-convergence and σ-convergence approaches. The β-convergence results indicate a negative and statistically significant relationship between the initial corporate governance score and the change in the score in subsequent periods ($\beta = -0.169$; $p < 0.001$). This relationship is maintained even in the robustness analysis, where year effects are controlled for. The σ-convergence findings, on the other hand, reveal that as rating experience increases, firms' average corporate governance scores rise and the standard deviation of the scores decreases markedly. When the findings are considered together, it is observed that companies with lower initial corporate governance quality develop more rapidly and that differences in corporate governance quality between companies diminish over time. Whilst the results are consistent with institutional theory's prediction of organisational homogenisation, they also suggest that the concentration around high scores should be assessed in terms of the rating system's capacity to distinguish between firms.

Keywords: Corporate Governance, Institutional Theory, Convergence.

YEŞİL AKLAMANIN YATIRIMCI RİSK ALGISI VE DEĞERLENDİRME SÜREÇLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: NÖROFİNANSAL BİR MODEL ÖNERİSİ

Zeynep Denk Orak[1]

Öz

Yatırım kararlarında finansal olmayan performans göstergeleri olarak değerlendirilen çevresel, sosyal, yönetişim (ESG) kriterlerinin giderek daha fazla önem kazanması, sürdürülebilir finans anlayışının gelişimini etkilemektedir. Bununla birlikte işletmeler, sürdürülebilirlik konusunda yanıltıcı iletişim kullanarak performanslarını olduğundan daha olumlu yansıtmaları; asimetrik bilgi, belirsizlik ve güven sorunlarına yol açabilmektedir. Literatürde "yeşil aklama" olarak ele alınan bu durum yalnızca işletmelerin itibarını etkileyen bir sorun olmayıp yatırımcıları risk değerlendirmesinde etkileyecek bir faktördür. Literatürdeki araştırmalar, yeşil aklamanın yatırımcıların yeşil yatırım davranışıyla negatif ilişkili olabileceğini ve olumsuz duygular ile risk algısının bu ilişkide rol oynayabildiğini göstermektedir. Bu bulgular, önerilen kavramsal modelin temelini oluşturmaktadır. Bu çalışmanın amacı, yeşil aklamanın yatırımcıların risk algısı ve yatırım değerlendirme süreçleri üzerindeki olası etkilerini nörofinans perspektifinden açıklayan kavramsal bir model geliştirmektir. Çalışmada literatür taramasına dayalı nitel ve kavramsal bir yaklaşım benimsenmiştir. Önerilen model; yeşil aklamanın öncelikle bilgi güvenilirliği değerlendirmesini etkilediğini, bunun da güven/şüphe düzeyleri ile bilişsel-duygusal tepkileri etkilediğini; söz konusu süreçlerin risk algısını oluşturduğunu ve nihayetinde yatırım değerlendirmesi ile yatırım niyetine yansıdığını öne sürmektedir. Bilgi asimetrisi, bu ilişkilerin gücünü değiştirebilecek düzenleyici bir değişken olarak modele dahil edilmiştir. Çalışmanın temel katkısı, yeşil aklama ile yatırımcı davranışı arasındaki ilişkiyi nörofinans alanında yenilikçi bir bakış açısıyla incelemek için bir çerçeve sunmasıdır. Önerilen araştırma modelinin; EEG, FMRI, göz izleme ve galvanik deri tepkisi gibi nörofinans yöntemleri kullanılarak gelecekteki çalışmalarda ampirik olarak incelenebileceği varsayılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yeşil Aklama, Sürdürülebilir Finans, Nörofinans.

[1] Öğr. Gör., Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, zeynep.denk@gop.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-1558-3232

The Impact of Greenwashing on Investor Risk Perception and Evaluation Processes: A Neuro-Financial Model Proposal

Abstract

The growing significance of environmental, social, and governance (ESG) criteria evaluated as indicators of non-financial performance in investment decisions influences the development of sustainable finance approaches. However, when businesses employ misleading communication regarding sustainability to project a more favorable performance than reality, it can lead to asymmetric information, uncertainty, and trust issues. Addressed in the literature as "greenwashing," this phenomenon not only impacts corporate reputation but also serves as a factor influencing investors during risk assessment. Studies in the literature indicate that greenwashing may negatively relate to investors' green investment behavior and that negative emotions, along with risk perception, can play a mediating role in this relationship. These findings form the basis of the proposed conceptual model. The objective of this study is to develop a conceptual model that explains the potential effects of greenwashing on investors' risk perception and investment evaluation processes from a neurofinance perspective. A qualitative and conceptual approach based on a literature review was adopted in the study. The proposed model posits that greenwashing primarily influences the evaluation of information reliability, which subsequently affects trust/skepticism levels and cognitive-emotional responses; these processes, in turn, create risk perception and ultimately reflect on investment evaluation and investment intention. Information asymmetry has been incorporated into the model as a moderating variable that can alter the strength of these relationships. The main contribution of the study is providing a framework for examining the relationship between greenwashing and investor behavior from a novel perspective in neurofinance. It is assumed that the proposed research model can be empirically investigated in future studies using neurofinance methods such as EEG, fMRI, eye-tracking, and galvanic skin response.

Keywords: Greenwashing, Sustainable Finance, Neurofinance.

SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK RAPORLARINDA DÖNGÜSEL EKONOMİ AÇIKLAMALARININ NİTELİĞİ: STRATEJİK ENTEGRASYONA DAYALI BİR DEĞERLENDİRME ÇERÇEVESİ

Gökçen Evci[1] Elif Nur Alper[2]

Öz

Bu çalışmanın amacı, işletmelerin sürdürülebilirlik raporlarında yer alan döngüsel ekonomi açıklamalarının niteliğini stratejik entegrasyon perspektifinden değerlendirmeye yönelik kuramsal temelli bir ölçüm çerçevesi geliştirmektir. Çalışmada açıklama niteliği, döngüsel ekonomi kavramına raporlarda yer verilmesinin veya çevresel performans göstergelerinin sunulmasının ötesinde; stratejik amaçlar, yönetsel sorumluluklar, kaynak tahsisi, uygulamalar, performans hedefleri ve örgütsel öğrenme arasındaki bağlantıların izlenebilir biçimde açıklanması olarak ele alınmıştır (Opferkuch vd., 2022 ve Güngör, 2023). Kuramsal-yöntemsel bir tasarıma sahip olan çalışmada, ilgili literatürün sentezlenmesiyle yönlendirilmiş içerik analizinde kullanılabilecek bir kodlama çerçevesi önerilmektedir (Pernagallo, Quatraro ve Rubichi, 2026). Bu doğrultuda geliştirilen yazarlar tarafından oluşturulan "Stratejik Entegrasyon Açıklama Skoru" stratejik yönelim, yönetişim, kaynaklar ve yetenekler, iş modeli ve değer zinciri, hedefler ve göstergeler ile öğrenme ve kararlar olmak üzere altı boyut ve 12 maddeden oluşmaktadır. Maddeler, açıklama bulunmamasından bağlantılı ve izlenebilir açıklama düzeyine uzanan 0–3 aralığında puanlanmıştır. Araştırma kapsamında, Kamuyu Aydınlatma Platformu (KAP) verileri esas alınarak BIST 100 Endeksi'nde yer alan 29 imalat işletmesinin BIST Sürdürülebilirlik Endeksi'ne dâhil olma durumları incelenmiştir. Ayrıca, söz konusu işletmelerin sürdürülebilirlik raporları açısından yapılan taramada, 18 işletmenin sürdürülebilirlik raporu yayımladığı tespit edilmiştir. Analizde yer alan işletmelerin sürdürülebilirlik endeksinde yer alıp almaması göz önünde bulundurularak stratejik entegrasyon açıklama skorları karşılaştırıldığında, sürdürülebilirlik endeksinde yer alan işletmelerin skor ortalamaları yaklaşık 29,44 bulunurken endekste bulunmayan işletmelerin skor ortalamaları yaklaşık 17,91 olarak elde edilmiştir. Çalışmada, döngüsel ekonomi raporlamalarının sürdürülebilirlik endeksinde yer almaları ile ilişkisi temel bir yaklaşımla irdelenmiştir. Elde edilen sonuç stratejik raporlama açısından dikkat çekici olup daha ileri ekonometrik yöntemler ile incelenmeye açıktır.

Anahtar Kelimeler: Döngüsel Ekonomi, Sürdürülebilirlik Raporlaması, Stratejik Entegrasyon.

[1] Arş. Gör. Dr., Yalova Üniversitesi, gokcen.evci@yalova.edu.tr, ORCID No: 0000-0003-3110-6046

[2] Dr. Öğretim Üyesi, Yalova Üniversitesi, elifnur.alper@yalova.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-1152-4278

The Quality of Circular Economy Dısclosures in Sustainability Reports: An Assessment Framework Based on Strategic Integration

Abstract

This study aims to develop a theoretically grounded measurement framework for assessing the quality of circular economy disclosures in companies' sustainability reports from a strategic integration perspective. In the study, disclosure quality was conceptualized as extending beyond the inclusion of the circular economy concept in reports or the presentation of environmental performance indicators to encompass the traceable disclosure of connections among strategic objectives, managerial responsibilities, resource allocation, practices, performance targets, and organizational learning (Opferkuch et al., 2022; Güngör, 2023). Adopting a conceptual and methodological research design, the study proposes a coding framework for directed content analysis through a synthesis of the relevant literature (Pernagallo, Quatraro, & Rubichi, 2026). The "Strategic Integration Disclosure Score," developed by the authors for this purpose, comprises six dimensions and 12 items: strategic orientation; governance; resources and capabilities; business model and value chain; targets and indicators; and learning and decision-making. The items were scored on a scale from 0 to 3, ranging from the absence of disclosure to the provision of connected and traceable disclosures. As part of the study, data from the Public Disclosure Platform (KAP) were used to examine whether the 29 manufacturing companies in the BIST 100 Index were included in the BIST Sustainability Index. Furthermore, a search for these companies' sustainability reports established that 18 companies had published sustainability reports. When the strategic integration disclosure scores of the companies included in the analysis were compared according to their inclusion in the sustainability index, the mean score was approximately 29.44 for companies included in the index and approximately 17.91 for companies not included in the index. The study examined the relationship between circular economy reporting and companies' inclusion in the sustainability index using a basic approach. The result obtained is noteworthy from a strategic reporting perspective and is open to further investigation using more advanced econometric methods.

Keywords: Circular Economy, Sustainability Reporting, Strategic Integration.

YEŞİL AKLAMA (GREENWASHING) RİSKİNİN YAPAY ZEKÂ İLE TESPİTİNDE DENETÇİNİN ROLÜ: SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK GÜVENCESİNE YÖNELİK TEORİK BİR ÇERÇEVE

Sezin Açık Taşar[1]

Öz

Sürdürülebilirlik raporlamasının işletmeler açısından önemli bir hesap verebilirlik mekanizmasına dönüşmesi, işletmelerin çevresel performanslarına ilişkin sundukları bilgilerin güvenilirliği ve doğrulanabilirliğini önemli bir tartışma konusu haline getirmiştir. İşletmelerin çevresel performanslarını gerçekte olduğundan daha olumlu gösteren veya seçici sürdürülebilirlik açıklamaları yoluyla çevresel imajlarını güçlendiren uygulamalar yeşil aklama riski doğurmaktadır. Yeşil aklama, yalnızca gerçeğe aykırı açıklamalardan değil, olumlu çevresel bilgilerin öne çıkarılması, olumsuz bilgilerin yeterince açıklanmaması ve doğrulanabilirliği sınırlı sürdürülebilirlik iddialarının kullanılması gibi uygulamalardan da kaynaklanabilmektedir. Bu durum, sürdürülebilirlik bilgilerinin güvenilirliğinin sağlanmasında bağımsız güvence süreçlerinin önemini artırmaktadır. Bununla birlikte, sürdürülebilirlik raporlarında yer alan yüksek hacimli ve farklı nitelikteki verilerin incelenmesi, geleneksel denetim ve güvence süreçleri açısından önemli güçlükler yaratmaktadır. Bu noktada yapay zekâ teknolojileri, sürdürülebilirlik raporlarının metinsel olarak analiz edilmesi, farklı dönemlere ve veri kaynaklarına ait bilgilerin karşılaştırılması, tutarsızlıkların ve olağandışı örüntülerin belirlenmesi ve potansiyel yeşil aklama risklerinin önceden tespit edilmesi açısından önemli fırsatlar sunmaktadır. Bu çalışmanın amacı, yapay zekanın yeşil aklama riskinin tespitindeki potansiyel rolünü ve bu teknolojinin sürdürülebilirlik güvencesi sürecinde denetçinin mesleki yargısıyla nasıl bütünleştirilebileceğini teorik olarak değerlendirmektir. Bu kapsamda sürdürülebilirlik raporlaması, yeşil aklama, yapay zekâ ve sürdürülebilirlik güvencesine ilişkin literatür incelenerek kavramsal bir çerçeve önerilmektedir. Çalışma, yapay zekânın denetçinin yerini alan bağımsız bir karar mekanizması olarak değil, yeşil aklama risklerinin ön tespitini ve kanıt değerlendirme sürecini destekleyen bir araç olarak konumlandırılmasının sürdürülebilirlik güvencesinin etkinliğine ve güvenilirliğine katkı sağlayabileceğini ileri sürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yeşil Aklama, Sürdürülebilirlik Güvencesi, Denetim.

[1] Doç. Dr., İstanbul Ticaret Üniversitesi, satasar@ticaret.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-0406-7734

The Role of Auditors in Detecting Greenwashing Risk through Artificial Intelligence: A Theoretical Framework for Sustainability Assurance

Abstract

The increasing importance of sustainability reporting as an accountability mechanism has made the reliability and verifiability of information disclosed by companies regarding their environmental performance an important issue. Practices that present environmental performance as more favorable than it actually is or enhance corporate environmental image through selective sustainability disclosures may create greenwashing risks. Greenwashing does not only involve false statements but may also arise from practices such as emphasizing favorable environmental information, insufficiently disclosing negative information, and making sustainability claims with limited verifiability. This situation increases the importance of independent assurance processes in ensuring the reliability of sustainability information. However, the large volume and diverse nature of information contained in sustainability reports create significant challenges for traditional auditing and assurance processes. In this context, artificial intelligence technologies offer important opportunities for analyzing sustainability reports, comparing information across different reporting periods and data sources, identifying inconsistencies and unusual patterns, and detecting potential greenwashing risks at an early stage. This study aims to theoretically examine the potential role of artificial intelligence in detecting greenwashing risk and how this technology can be integrated with auditors' professional judgment within the sustainability assurance process. Accordingly, the study reviews the literature on sustainability reporting, greenwashing, artificial intelligence, and sustainability assurance and proposes a conceptual framework. The study argues that artificial intelligence should not be positioned as an independent decision-making mechanism replacing auditors, but rather as a supporting tool that facilitates the preliminary identification of greenwashing risks and the evaluation of relevant evidence. Such human–AI collaboration may contribute to the effectiveness, reliability, and credibility of sustainability assurance processes by enabling auditors to focus their professional judgment on identified risk areas and the evaluation of supporting evidence.

Keywords: Greenwashing, Sustainability Assurance, Audit.

TOPLAM VARLIKLARIN VE VARLIK GETİRİSİNİN ÇSY PERFORMANSI ÜZERİNDEKİ ETKİSİ: YÖNETİM KURULU ÖZELLİKLERİNİN DÜZENLEYİCİ ROLÜ

Emre Bilgiç[1]

Öz

Bu çalışmanın amacı, toplam varlıklar ve varlık getirisi ile firmaların Çevresel, Sosyal ve Yönetişim (ÇSY) performansı arasındaki ilişkide yönetim kurulu özelliklerinin (CEO ikiliği, yönetim kurulu büyüklüğü, yönetim kurulu yapısı ve yönetim kurulunda cinsiyet çeşitliliği) düzenleyici rolünü incelemektir. Bu doğrultuda, Türkiye'de faaliyet gösteren reel sektör firmalarının 2025 yılı verileri kullanılarak SPSS PROCESS Makrosu Model 1 aracılığıyla düzenleyici etki analizleri gerçekleştirilmiştir. Bulgular, toplam varlıkların ÇSY performansı üzerinde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı bir etkiye sahip olduğunu, ancak bu ilişkide incelenen yönetim kurulu özelliklerinin hiçbirinin anlamlı bir düzenleyici rol üstlenmediğini göstermektedir. Buna karşılık, varlık getirisi ile ÇSY performansı arasında negatif ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir. Bu ilişkide yönetim kurulu büyüklüğünün düzenleyici etkisine yönelik marjinal düzeyde anlamlı bir bulgu elde edilmiş, ancak söz konusu etki geleneksel %5 anlamlılık düzeyine ulaşmamıştır. Çalışma, ÇSY performansını finansal performansın bir belirleyicisi olarak ele alan literatürdeki baskın yaklaşımdan farklılaşarak, finansal göstergeleri (toplam varlıklar ve varlık getirisi) ÇSY performansının belirleyicileri olarak konumlandırmaktadır. Bu yönüyle araştırma, finansal performans ile ÇSY arasındaki ilişkinin yönüne ilişkin literatüre alternatif bir perspektif sunmakta ve özellikle Türkiye'deki reel sektör firmaları bağlamında finansal kapasite, karlılık ve ÇSY performansı arasındaki ilişkilerin anlaşılmasına katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: ÇSY, Toplam Varlıklar, Varlık Getirisi, Yönetim Kurulu

[1] Dr. Öğr. Üyesi, İzmir Bakırçay Üniversitesi, emre.bilgic@bakircay.edu.tr, ORCID No: 0000-0003-1392-5320

The Effect of Total Assets and Return on Assets on ESG Performance: The Moderating Role of Board Characteristics

Abstract

This study aims to examine the moderating role of board characteristics (CEO duality, board size, board structure, and board gender diversity) in the relationship between total assets, return on assets, and firms' Environmental, Social, and Governance (ESG) performance. To this end, moderation analyses were conducted using 2025 data from non-financial firms operating in Türkiye, employing Model 1 of Hayes' PROCESS Macro. The findings indicate that total assets have a positive and statistically significant effect on ESG performance. However, none of the examined board characteristics significantly moderates this relationship. In contrast, a negative and statistically significant relationship was found between return on assets and ESG performance. Although a marginally significant moderating effect of board size was observed in this relationship, the interaction effect did not reach the conventional 5% significance level. The study contributes to the literature by departing from the predominant approach that conceptualizes ESG performance as a determinant of financial performance and instead positioning financial indicators, such as total assets and return on assets, as determinants of ESG performance. In this respect, the study offers an alternative perspective on the direction of the relationship between financial performance and ESG and contributes to a better understanding of the interplay among financial resource capacity, profitability, and ESG performance, particularly in the context of non financial firms operating in Türkiye.

Keywords: ESG, Total Assets, Return on Assets, Board of Directors.

YEŞİL VE SÜRDÜRÜLEBİLİR KİRA SERTİFİKALARI: TÜRKİYE'DE İHRAÇ DÜZEYİNDE BİR İNCELEME (2020-2025)

Burçin Alkoç[1]

Öz

Yeşil ve sürdürülebilir kira sertifikaları, çevresel ve toplumsal amaçlı projelerin faizsiz finansman ilkeleriyle fonlanmasına imkân tanıyan araçlardır. Türkiye, 2020 yılında yurt içinde ve 2021 yılında yurt dışında olmak üzere dünya ölçeğinde öncü sayılan iki ihraca ev sahipliği yapmıştır. Bu öncü konumun kalıcı bir piyasaya dönüşüp dönüşmediği bugüne kadar ihraç düzeyinde incelenmemiştir. Çalışmanın amacı, söz konusu ihraçların tam envanterini çıkarmak ve Türkiye'nin bu alandaki konumunu küresel piyasayla karşılaştırmaktır. Veri seti, Kamuyu Aydınlatma Platformu bildirimlerinden derlenmiştir. Otuz üç varlık kiralama şirketine ait 8.718 bildirim incelenmiş ve 2020 ile 2025 yılları arasında gerçekleşen 2.061 tekil kira sertifikası ihracı belirlenmiştir. Bir ihracın yeşil ya da sürdürülebilir nitelikli sayılıp sayılmayacağı üç aşamalı bir yöntemle saptanmış, bu yolla 13 tematik ihraç tespit edilmiştir. Analizde oran için Wilson güven aralığı hesaplanmıştır. Türkiye oranının küresel ölçütten farklı olup olmadığı tek örneklem oran testi ve binom kesin testiyle sınanmıştır. Piyasa yoğunlaşması Herfindahl-Hirschman endeksiyle, zaman boyutundaki eğilim ise Poisson regresyonuyla incelenmiştir. Hesaplamalar R ortamında yürütülmüştür. Bulgulara göre tematik ihraçların toplam içindeki payı yüzde 0,631'dir ve güven aralığı yüzde 0,369 ile 1,076 arasındadır. Bu oran, küresel piyasadaki yüzde 6,1 düzeyinin anlamlı biçimde altında kalmaktadır. Küresel oran esas alındığında aynı dönemde beklenen tematik ihraç sayısı 126'dır; gerçekleşen sayı ise 13'tür. Piyasada beş fon kullanıcısı bulunmakta, en büyük üçü toplam hacmin yüzde 90,3'ünü elinde tutmaktadır. İhraçların tamamı nitelikli yatırımcıya satılmış, altı yıl boyunca halka arz yapılmamıştır. Bu bulgular, Türkiye'nin tematik kira sertifikası piyasasının sığ kaldığını ve dar bir ihraççı grubuna bağımlı olduğunu ortaya koymaktadır. Aynı şirketlerin aynı dönemde iki binin üzerinde ihraç gerçekleştirmiş olması, sınırlayıcı etkenin ihraç kapasitesi değil düzenleyici tasarım olduğunu göstermektedir. Çalışma; bütünleşik bir doğrulama çerçevesi kurulması, tematik niteliğin kamuyu aydınlatma bildirimlerinde zorunlu olarak belirtilmesi ve halka arz kanalının teşvik edilmesi başta olmak üzere beş politika önerisi sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yeşil Sukuk, Kira Sertifikası, Sürdürülebilir Finans.

[1] Öğr. Gör., Amasya Üniversitesi, burcin.alkoc@amasya.edu.tr, ORCID No: 0000-0003-1893-8016

Green and Sustainable Lease Certificates: An Issuance-Level Analysis for Türkiye (2020-2025)

Abstract

Green and sustainable lease certificates allow projects with environmental and social objectives to be financed under interest-free principles. Türkiye hosted two issuances regarded as pioneering worldwide, one domestically in 2020 and one abroad in 2021. Whether this early-mover position turned into a durable market has not been examined at the issuance level. The study compiles a full inventory of these issuances and compares Türkiye's position with the global market. The dataset was built from disclosures on the Public Disclosure Platform. Examining 8.718 notifications of thirty-three asset leasing companies yielded 2.061 unique lease certificate issuances for the 2020 to 2025 period. Whether an issuance qualifies as green or sustainable was determined through a three-stage procedure, which identified 13 thematic issuances. A Wilson confidence interval was computed for the ratio, and whether the Turkish rate differs from the global benchmark was tested with a one-sample proportion test and an exact binomial test. Concentration was measured with the Herfindahl-Hirschman index and the temporal trend through Poisson regression, all in R. The share of thematic issuances is 0,631 percent, with a confidence interval ranging from 0,369 to 1,076 percent. This ratio remain s significantly below the global level of 6,1 percent. At the global rate, the expected number of thematic issuances for the same period is 126, whereas the realised number is 13. Five fund users operate in the market and the three largest hold 90,3 percent of total volume. All issuances went to qualified investors and no public offering took place in six years. The market therefore remains shallow and dependent on a narrow group of issuers. Since the same companies completed more than two thousand issuances in the same period, the binding constraint is regulatory design rather than issuance capacity. Five policy recommendations follow, including an integrated verification framework and mandatory thematic disclosure.

Keywords: Green Sukuk, Lease Certificate, Sustainable Finance.

TÜRK BANKACILIK SEKTÖRÜNDE ÇEVRESEL, SOSYAL VE YÖNETİŞİMSEL RİSK ENTEGRASYONUNA KURUMSAL YANITLAR: OLİVER'IN STRATEJİK TEPKİLER MODELİ EKSENİNDE BİR İNCELEME

Ayhan Bayram[1]

Öz

Küresel iklim krizi ve sürdürülebilirlik standartları, finansal kurumların çevresel, sosyal ve yönetişim (ÇSY) risklerini kredi tahsis süreçlerine entegre etmelerini gerektirmektedir. Türkiye'de bu dönüşüm için temel normatif çerçeve, Türkiye Bankalar Birliği (TBB) tarafından yayınlanan Bankacılık Sektörü Sürdürülebilirlik Rehberi ile oluşturulmuştur. Literatürde sürdürülebilirlik çoğunlukla finansal performans perspektifinden incelenirken, bankaların bu dış kurumsal baskılara nasıl tepki verdikleri ve hangi yönetim mekanizmaları aracılığıyla hareket ettikleri, örgütsel teori perspektifinden yeterince ele alınmamıştır. Bu çalışmanın amacı, Christine Oliver'ın (1991) Stratejik Tepki Modeli çerçevesinde, Türk bankacılık sektörünün TBB Sürdürülebilirlik Rehberi ilkelerine verdiği kurumsal tepkileri analiz etmektir. Çalışmada nitel içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Örneklem, sektörün toplam varlıklarının yaklaşık %80'ini oluşturan kamu, özel, yabancı sermayeli, kalkınma ve katılım bankalarından oluşmaktadır. Bankaların 2021-2024 dönemine ait entegre faaliyet raporları, sürdürülebilirlik beyanları ve kredi politikaları, Oliver tarafından tanımlanan uyum, uyum sağlama, kaçınma, karşı gelme ve manipülasyon stratejileri perspektifinden incelenmiştir. Bulgular, bankaların kurumsal baskılara karşı tek tip veya pasif bir uyum sergilemediklerini göstermektedir. Uluslararası fonlara bağımlı kalkınma bankaları ve yabancı ortakları olan bankalar, kredi sözleşmelerinde bir uyum stratejisi benimsemekteyken, kamu bankaları ve yerli özel bankalar ticari hedefler ile ÇSY kriterleri arasında bir denge kurmayı tercih etmektedir. Sektör genelinde en belirgin örgütsel dinamiğin, bir kaçınma stratejisi kapsamında "ayrışma" olduğu tespit edilmiştir: Üst yönetim düzeyinde (meşruiyet arayışı içinde) güçlü bir ÇSY söylemi ve komite yapıları oluşturulsa da ÇSY puanları şube düzeyindeki kredi tahsis kararlarında bağlayıcı veto yetkisi taşımamaktadır. Öte yandan, önde gelen bankalar, TBB çalışma komiteleri aracılığıyla standartları kendi kapasitelerine uyarlayarak manipülasyon taktikleri uygulamaktadır. Çalışma, ESG entegrasyonunda söylem ve eylem arasındaki kopukluğun aşılmasına yönelik yönetimsel ve düzenleyici politika önerileri sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ayrışma, Kredi Tahsis Süreci. Türkiye Bankalar Birliği.

[1] Doç. Dr., Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, ayhan_bayram1987@hotmail.com, ORCID No: 0000-0003-0640-8106

Corporate Responses to the Integration of Environmental, Social, and Governance Risks in the Turkish Banking Sector: An Analysis Based on Oliver's Strategic Responses Model

Abstract

The global climate crisis and sustainability standards require financial institutions to integrate environmental, social, and governance (ESG) risks into their credit allocation processes. In Türkiye, the fundamental normative framework for this transformation has been established by the Banking Sector Sustainability Guide published by the Turkish Banks Association (TBB). While sustainability is mostly examined in the literature through the lens of financial performance, how banks respond to these external institutional pressures and through which managerial mechanisms has not been sufficiently addressed from an organizational theory perspective. The purpose of this study is to analyze the institutional responses of the Turkish banking sector to the principles of the TBB Sustainability Guide within the framework of Christine Oliver's (1991) Strategic Responses Model. The study employed a qualitative content analysis method. The sample consists of public, private, foreign-owned, development, and participation banks, which together account for approximately 80% of the sector's total assets. The banks' integrated activity reports, sustainability statements, and credit policies for the 2021-2024 period were examined through the lens of the strategies of compliance, accommodation, avoidance, defiance, and manipulation, as defined by Oliver. The findings indicate that banks do not exhibit homogeneous or passive compliance with institutional pressures. While development banks dependent on international funds and banks with foreign partners adopt a strategy of compliance in their loan agreements, public and domestic private banks choose to strike a balance between commercial objectives and ESG criteria. It has been determined that the most prominent organizational dynamic across the sector is "decoupling" under an avoidance strategy: While a strong ESG narrative and committee structures are established at the senior management level (in a quest for legitimacy), ESG scores do not carry binding veto power in credit allocation decisions at the branch level. Leading banks, meanwhile, employ manipulation tactics by adapting standards to their own capacities through TBB working committees. The study offers managerial and regulatory policy recommendations aimed at overcoming the disconnect between rhetoric and action in ESG integration.

Keywords: Separation, Credit Approval Process, Turkish Banking Association.

SÜRDÜRÜLEBİLİR BANKACILIK VE YEŞİL FİNANS: TÜRKİYE BANKACILIK SEKTÖRÜNÜN 2024–2026 DÖNEMİNDEKİ DÖNÜŞÜMÜ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Sayid Farah Awad[1]

Öz

İklim değişikliği kaynaklı fiziksel ve geçiş risklerinin finansal sistem üzerindeki etkisinin belirginleşmesi, bankaların kredi tahsisi ve risk yönetimi süreçlerinde çevresel ölçütleri dikkate almasını gerekli kılmıştır. Bu çalışmanın amacı, Türkiye bankacılık sektöründe 2024–2026 döneminde sürdürülebilir bankacılık ve yeşil finans alanında gerçekleşen düzenleyici ve kurumsal dönüşümü değerlendirmek ve bu dönüşümün sürdürülebilir kalkınmanın finansmanı açısından önemini ortaya koymaktır. Araştırmada nitel yöntem benimsenmiş; bankacılık ve sermaye piyasası otoriteleri ile sektör kuruluşlarının düzenlemeleri, rehberleri ve raporları doküman incelemesi ve betimsel analiz yoluyla tematik olarak değerlendirilmiştir. İnceleme; yeşil varlık oranı, iklim bağlantılı finansal risklerin yönetimi, sürdürülebilirlik raporlaması, yeşil finansman araçları ve küçük ve orta büyüklükteki işletmelerin dönüşüm finansmanına erişimi üzerinde yoğunlaşmıştır. Bulgular, incelenen dönemde sürdürülebilir bankacılık uygulamalarının gönüllü ürün ve kurumsal sosyal sorumluluk yaklaşımından ölçülebilir, raporlanabilir ve risk temelli bir yapıya doğru ilerlediğini göstermektedir. Yeşil varlık oranının izlenmesi ve iklim risklerinin yönetişim, strateji, risk yönetimi ve kredi süreçlerine dâhil edilmesi bu dönüşümün başlıca unsurlarıdır. Bununla birlikte veri kalitesi, ortak sınıflandırma ölçütleri, doğrulama kapasitesi ve küçük işletmelerin uyum maliyetleri uygulamanın etkinliğini sınırlayabilmektedir. Sonuç olarak düzenlemelerin bankaların kredi politikalarıyla uyumlaştırılması; enerji verimliliği, yenilenebilir enerji ve düşük karbonlu teknoloji yatırımlarına yönelik uzun vadeli finansmanın geliştirilmesi gerekmektedir. Küçük ve orta büyüklükteki işletmelere teknik destek sağlanması ve karşılaştırılabilir veri altyapısının güçlendirilmesi, kapsayıcı büyüme, sürdürülebilir sanayileşme ve iklim eylemi hedeflerine katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilir Bankacılık, Yeşil Finans, Türkiye Bankacılık Sektörü.

[1] Yüksek Lisans Öğrencisi, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, sayidfaraho@gmail.com, ORCID No: 0009-0000-7954-4526

Sustainable Banking and Green Finance: An Assessment of the Transformation of the Turkish Banking Sector During the 2024–2026 Period

Abstract

The growing financial effects of climate-related physical and transition risks require banks to integrate environmental criteria more systematically into credit allocation and risk management. This study aims to assess the regulatory and institutional transformation of sustainable banking and green finance in the Turkish banking sector during the 2024–2026 period and to explain its importance for financing sustainable development. A qualitative method is adopted. Regulations, guidelines, and reports issued by banking and capital-market authorities and sectoral organisations are examined thematically through document review and descriptive analysis. The analysis focuses on the green asset ratio, the management of climate-related financial risks, sustainability reporting, green financing instruments, and access by small and medium-sized enterprises to transition finance. The findings indicate that sustainable banking practices moved from voluntary products and corporate social responsibility towards a more measurable, reportable, and risk-based structure during the period examined. Monitoring the green asset ratio and incorporating climate risks into governance, strategy, risk management, and lending processes are key elements of this transformation. However, data quality, common classification criteria, verification capacity, and the compliance costs faced by smaller enterprises may limit effective implementation. The study concludes that regulatory requirements should be aligned with banks' credit policies and that long-term financing for energy efficiency, renewable energy, and low-carbon technology investments should be expanded. Providing technical support to small and medium-sized enterprises and strengthening comparable data infrastructure would contribute to inclusive growth, sustainable industrialisation, and climate action and strengthen competitiveness and resilience across the real economy.

Keywords: Sustainable Banking, Green Finance, Turkish Banking Sector.

TÜRKİYE'DE YEŞİL FİNANS UYGULAMALARI VE SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA

Sevda Samur[1]

Öz

Sürdürülebilir kalkınma, ekonomik gelişmenin çevresel koruma ve toplumsal refahla birlikte yürütülmesini gerektirmektedir. Bu hedefin gerçekleştirilmesi, üretim ve tüketim süreçlerinin çevresel etkilerini azaltan yatırımların geliştirilmesine ve bu yatırımlara uygun finansman sağlanmasına bağlıdır. Söz konusu finansman ihtiyacını karşılamaya yönelik araçlar sunan yeşil finans, kaynakların yenilenebilir enerji, enerji verimliliği ve çevre dostu altyapı gibi alanlara yönlendirilmesine aracılık etmektedir. Bununla birlikte, incelenen literatür, sağlanan kaynakların sürdürülebilir kalkınmaya katkısının finansman araçlarının yanı sıra bu araçların kullanımını yönlendiren düzenlemeler ve çevresel sonuçların izlenmesiyle ilişkili olduğunu vurgulamaktadır. Bu çerçevede çalışma, Türkiye'de yeşil finans araçları ile ilgili politika yaklaşımlarını birlikte inceleyerek sürdürülebilir kalkınmaya katkının hangi koşullarda güçlendirilebileceğini değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Bu amaç doğrultusunda, Türkiye odaklı akademik çalışmalar ile Ulusal Yeşil Finans Stratejisi ve Eylem Planı (2026–2029), literatür taraması ve doküman incelemesi yoluyla ele alınmıştır. İnceleme, yeşil tahvil ve yeşil kredi uygulamaları üzerinden finansmana erişim, düzenleyici çerçeve ve çevresel etkilerin raporlanması konularına odaklanmıştır. İncelenen çalışmalar, yeşil finans araçlarının çevre dostu yatırımlara kaynak sağlama potansiyelini ortaya koyarken bu potansiyelin değerlendirilmesinde teşvik mekanizmalarının, açık standartların ve güvenilir raporlamanın önemine işaret etmektedir. Literatürde belirlenen bu gereksinimler, eylem planında yer alan şeffaflık, ölçülebilirlik ve kurumsal kapasitenin geliştirilmesi hedefleriyle örtüşmektedir. Bu örtüşme, Türkiye'de yeşil finansın geliştirilmesine yönelik politikaların, finansmana erişimi kolaylaştıran uygulamalarla çevresel faydayı izlemeye yönelik mekanizmaları birlikte içermesinin önemini göstermektedir. Dolayısıyla yeşil finansın sürdürülebilir kalkınmaya katkısını güçlendirmek için desteklenecek faaliyetlerin açık çevresel ölçütlerle belirlenmesi, sağlanan kaynakların kullanımının şeffaf biçimde raporlanması ve proje sonuçlarının düzenli olarak izlenmesi önerilmektedir. Bu uygulamalar, finansman kararları ile çevresel hedefler arasındaki bağlantıyı güçlendirerek yeşil finansın kalkınma politikaları içindeki rolünün daha somut biçimde değerlendirilmesine olanak sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilir Kalkınma, Yeşil Finans, Türkiye

[1] Öğr. Gör., Amasya Üniversitesi, sevda.samur@amasya.edu.tr, ORCID No: 0009-0008-2332-985X

Green Finance Practices and Sustainable Development in Türkiye

Abstract

Sustainable development requires economic growth to be pursued in conjunction with environmental protection and social well-being. Achieving this objective depends on the development of investments that reduce the environmental impacts of production and consumption processes and on ensuring access to appropriate financing for such investments. Green finance, which provides financial instruments designed to meet these needs, facilitates the allocation of financial resources to areas such as renewable energy, energy efficiency, and environmentally friendly infrastructure. However, the literature reviewed emphasizes that the contribution of these resources to sustainable development depends not only on the availability of financial instruments but also on the regulatory frameworks governing their use and the monitoring of environmental outcomes. Within this framework, this study aims to evaluate the conditions under which the contribution of green finance to sustainable development can be strengthened by jointly examining green finance instruments and related policy approaches in Türkiye. To this end, Türkiye-focused academic studies and the National Green Finance Strategy and Action Plan (2026–2029) were examined through a literature review and document analysis. The analysis focuses on access to finance, the regulatory framework, and the reporting of environmental impacts in the context of green bond and green loan practices. The studies reviewed demonstrate the potential of green finance instruments to channel financial resources toward environmentally friendly investments, while also highlighting the importance of incentive mechanisms, clear standards, and reliable reporting in realizing this potential. These requirements identified in the literature are consistent with the objectives of enhancing transparency, measurability, and institutional capacity set out in the action plan. This alignment indicates that policies aimed at advancing green finance in Türkiye should integrate measures that facilitate access to finance with mechanisms for monitoring environmental benefits. Accordingly, strengthening the contribution of green finance to sustainable development requires the establishment of clear environmental criteria for eligible activities, transparent reporting on the use of allocated funds, and regular monitoring of project outcomes. Such practices may strengthen the link between financing decisions and environmental objectives, thereby enabling a more concrete assessment of the role of green finance within sustainable development policies.

Keywords: Sustainable Development, Green Finance, Türkiye.

STRES FAKTÖRLERİNİN ÇALIŞMA PERFORMANSINA ETKİSİNDE ÖRGÜTSEL DESTEĞİN ROLÜ: KIRŞEHİR AHİ EVRAN ÜNİVERSİTESİ ÇALIŞANLARI ÜZERİNE ARAŞTIRMA

Murat Yılmaz[1] *Yusuf Akkoca*[2]

Öz

Bu araştırmanın amacı, çalışma yaşamında ortaya çıkan stres faktörlerinin çalışan performansı üzerindeki etkisini incelemek ve algılanan örgütsel desteğin bu ilişkideki aracı rolünü belirlemektir. Araştırma, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesinde görev yapan akademik ve idari personel üzerinde yürütülmüştür. Nicel araştırma yaklaşımının benimsendiği çalışmada ilişkisel tarama modeli kullanılmış ve veriler anket tekniğiyle elde edilmiştir. Araştırmaya 137 çalışan katılmıştır. Veri toplama aracı; iş stresi, algılanan örgütsel destek ve iş performansını ölçen ölçeklerden ve demografik sorulardan oluşmaktadır. Verilerin analizinde frekans ve yüzde dağılımları, çarpıklık ve basıklık değerleri, Cronbach Alfa güvenilirlik analizi, tanımlayıcı istatistikler ve PROCESS Macro Model 4 aracılık analizi kullanılmıştır. Bulgular, iş stresinin iş performansı üzerinde negatif ve anlamlı bir etkiye sahip olduğunu göstermektedir. Algılanan örgütsel desteğin iş performansını pozitif yönde etkilediği, iş stresinin ise algılanan örgütsel desteği negatif yönde etkilediği belirlenmiştir. Bootstrap yöntemiyle gerçekleştirilen aracılık analizi sonucunda algılanan örgütsel desteğin iş stresi ile iş performansı arasındaki ilişkide kısmi aracılık rolü üstlendiği tespit edilmiştir. Sonuçlar, üniversitelerde çalışan performansının geliştirilmesi için stres kaynaklarının azaltılması, iş yükünün dengeli dağıtılması, çalışan görüşlerinin dikkate alınması ve yönetsel destek mekanizmalarının güçlendirilmesi gerektiğine işaret etmektedir. Bu doğrultuda yöneticilere, çalışanların refahını ve kurumsal aidiyetini destekleyen insan kaynakları politikaları geliştirmeleri önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İş Stresi, Algılanan Örgütsel Destek, İş Performansı.

[1] Yüksek Lisans Öğrencisi, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, m40y3838@gmail.com, ORCID No: 0009-0009-1288-8709

[2] Doç. Dr., Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, yakkoca38@gmail.com, ORCID No: 0000-0002-8772-6896

The Role of Organizational Support in the Effect of Stress Factors on Work Performance: A Study on Kırşehir Ahi Evran University Employees

Abstract

The aim of this study is to examine the effect of stress factors on employees' work performance and to determine the mediating role of perceived organizational support in this relationship. The study was conducted with academic and administrative staff working at Kırşehir Ahi Evran University. A quantitative research approach and a correlational survey design were adopted, and data were collected through a questionnaire. The sample consisted of 137 employees. The questionnaire included demographic questions and scales measuring job stress, perceived organizational support, and work performance. Frequency and percentage analyses, skewness and kurtosis values, Cronbach's Alpha reliability analysis, descriptive statistics, and PROCESS Macro Model 4 mediation analysis were used. The findings indicate that job stress has a negative and significant effect on work performance. Perceived organizational support has a positive and significant effect on work performance, whereas job stress negatively affects perceived organizational support. The bootstrap-based mediation analysis revealed that perceived organizational support partially mediates the relationship between job stress and work performance. The results suggest that improving employee performance in universities requires reducing sources of stress, balancing workloads, considering employee opinions, and strengthening managerial support mechanisms. Accordingly, managers are advised to develop human resource policies that support employee well-being, organizational belonging, and effective communication.

Keywords: Job Stress, Perceived Organizational Support, Work Performance.

SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİN SOSYAL BOYUTUNDAN SÜRDÜRÜLEBİLİR İKY'YE: İNSAN SERMAYESİNİN KURUMSAL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK RAPORLAMASINDAKİ DURUMU

Çağatay Sükan[1] Rahile Güran Göven[2]

Öz

Bu çalışmanın amacı, insan sermayesinin kurumsal sürdürülebilirlik raporlamasındaki durumunu Türkiye bağlamında incelemek ve bu durumun kategoriler, sektörler ile raporlama türleri arasında nasıl farklılaştığını ortaya koymaktır. Sürdürülebilirliğin sosyal boyutu, uzun süre çevresel boyutun gölgesinde kalmış; ancak Türkiye Sürdürülebilirlik Raporlama Standartları (TSRS) ve Avrupa Birliği'nin Kurumsal Sürdürülebilirlik Raporlama Direktifi (CSRD) ile birlikte insan sermayesi açıklamaları, sürdürülebilir insan kaynakları yönetiminin (İKY) somut bir çıktısı hâline gelmiştir. Yöntem olarak tümevarımsal bir nitel içerik analizi benimsenmiş; araştırmanın verisi, BIST 50 Endeksi'nde yer alan işletmelerin güncel sürdürülebilirlik/TSRS raporlarından, eğitim uygulamaları, toplumsal katkı, çalışan hakları, iş sağlığı ve güvenliği (İSG) ile eşitlik/toplumsal cinsiyet olmak üzere beş sosyal alt kategoride derlenmiştir. Bulgular, insan sermayesinin durumunun kategoriler, sektörler ve raporlama türleri arasında sistematik biçimde farklılaştığını; eğitim ve eşitlik kategorilerinin en yüksek nicel bilgiye sahip olduğunu, buna karşın bir grup işletmenin özellikle TSRS'ye ilk geçiş döneminde raporlama kapsamını iklimle sınırlı tutması nedeniyle sosyal boyutta kısmi ya da hiçbir bilgi sunmadığını ortaya koymaktadır. Sonuç olarak çalışma, yetersiz durumun her zaman zayıf insan sermayesi uygulamasından kaynaklanmadığını, bazen yalnızca raporlama türüne bağlı olarak yetersiz bilgi edinilebileceğini tartışarak sürdürülebilir İKY yazınına ve TSRS'nin uygulanmasına yönelik ampirik bir katkı sunmaktadır. Bulgulara dayanarak, düzenleyici kurumlara ve raporlama hazırlayıcılarına, TSRS'ye geçiş sürecinde sosyal boyut için asgari açıklama kapsamının netleştirilmesi ve eğitim ile eşitlik dışındaki alt kategorilerin, özellikle çalışan hakları ve İSG'nin, raporlama rehberlerinde daha görünür kılınması yönünde politika önerileri sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilir İnsan Kaynakları Yönetimi, İnsan Sermayesi, Kurumsal Sürdürülebilirlik Raporlaması.

[1] Dr., Bağımsız Araştırmacı, cagataysukan@gmail.com, ORCID No: 0000-0002-9298-9842

[2] Öğr. Gör. Dr., İzmir Konak Meslek Yüksekokulu, rahile.guran@konak.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-9130-3482

From the Social Dimension of Sustainability to Sustainable HRM: The Status of Human Capital in Corporate Sustainability Reporting

Abstract

This study examines the status of human capital in corporate sustainability reporting within the Turkish context using an inductive qualitative content analysis. The social dimension of sustainability has long remained in the shadow of the environmental dimension; however, with the introduction of the Turkish Sustainability Reporting Standards (TSRS) and the European Union's Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD), disclosures regarding human capital have become a concrete outcome of sustainable human resources management (HRM). The research data was compiled from the current sustainability/TSRS reports of 50 companies listed on the BIST 50 Index, organized into five social subcategories: education practices, social contribution, employee rights, occupational health and safety (OHS), and equality/gender. The findings reveal that the reporting status of human capital varies systematically across categories, sectors, and reporting types; while the training and equality categories exhibit the highest quantitative status, a group of companies, particularly during the initial transition period to TSRS, limited their reporting scope to climate-related issues, resulting in only partial information or no information at all regarding the social dimension. By arguing that an insufficient status does not always stem from poor human capital practices, and that insufficient information may sometimes result solely from the type of reporting, this study offers an empirical contribution to the literature on sustainable HRM and the implementation of the TSRS. Based on these findings, the study offers policy recommendations for regulators and report preparers to clarify the minimum disclosure scope for the social dimension during the transition to TSRS and to make subcategories other than training and equality, particularly employee rights and OHS, more visible in reporting guidelines.

Keywords: Sustainable Human Resources Management, Human Capital, Corporate Sustainability Reporting.

SOSYAL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK BAĞLAMINDA İNSAN KAYNAKLARI YÖNETİMİNİN ROLÜ: BİBLİYOMETRİK BİR ANALİZ

Murat Tuysuz[1]

Öz

Sürdürülebilirlik anlayışı, geçmiş yıllarda genel olarak ekonomik ve çevresel boyutlar çerçevesinde ele alınmış, insan öğesi ise genellikle arka plana atılmıştır. Ancak Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları (SDG) ile birlikte, örgütlerde sosyal sürdürülebilirlik çalışmaları da stratejik bir öneme sahip olmuştur. Bu çalışmanın amacı, insan kaynakları yönetiminin (İKY) Sürdürülebilir İKY anlayışına dönüşümünü incelemek ve bu kavramın literatürdeki tematik evrimini sosyal boyut bağlamında bibliyometrik yöntemle haritalandırarak, bu kapsamda hangi kavramların öne çıktığını tespit etmektir. Çalışmada nitel araştırma desenlerinden bibliyometrik analiz yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın veri seti, Web of Science Core Collection veri tabanında "Konu" (Topic/TS) arama filtresi kullanılarak elde edilmiştir. Bu kapsamda "Sürdürülebilir İKY" ve "Sosyal Sürdürülebilirlik/SDG" kavramları ile tam eşleşen (n=104) makale tespit edilmiştir. Elde edilen bibliyografik veriler VOS viewer programı kullanılarak analiz edilmiştir. Literatürün tematik yapısını ve güncel yönelimlerini belirlemek amacıyla "anahtar kelime ortak-bulunma analizi" ve "yıllara göre eğilim" teknikleri kullanılmıştır. Ağ haritası bulgularına göre, literatürün beş farklı tematik kümeye sahip olduğunu ancak üç temel tematik kümeye odaklandığı tespit edilmiştir. Kırmızı küme, Sürdürülebilir İKY ile doğrudan ilişkili olan SDG'lerle, etik liderlik ve işveren markası gibi makro kurumsal stratejileri bağlamakta, yeşil küme motivasyon, kişi-örgüt uyumu ve örgütsel bağlılık gibi klasik örgütsel davranış çıktılarına odaklanmaktadır. Çalışmanın odak noktası olan mavi kümede ise, "sosyal sürdürülebilirlik" kavramının "çalışan esenliği" (well-being), "insana yakışır iş" (decent work- SDG 8) ve "algılanan örgütsel destek" değişkenleriyle yüksek ilişki içinde olduğu tespit edilmiştir. Bibliyometrik analiz bulguları, sürdürülebilirliğin sosyal boyutunun örgütlerde ancak çalışan esenliğine öncelik veren İKY anlayışı ile hayata geçirilebileceğini göstermektedir. Örgütler fırsat eşitliği (SDG 5) ve insana yakışır iş (SDG 8) ilkelerini İKY uygulama, süreç ve politikaları ile bütünleştirdiğinde, kurumsal sürdürülebilirlik hedeflerine ulaşma ve onları güvence altına alabilme yolunda ilerleyebileceklerdir.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilir İKY, Sosyal Sürdürülebilirlik, Bibliyometrik Analiz.

[1] Dr. Öğr. Üyesi, Marmara Üniversitesi, murat.tuysuz@marmara.edu.tr, ORCID No: 0000-0001-5321-0413

The Role of Human Resource Management in The Context of Social Sustainability: A Bibliometric Analysis

Abstract

The concept of sustainability was generally addressed within the framework of economic and environmental dimensions, disregarding the human factor. However, with the United Nations Sustainable Development Goals (SDGs), social sustainability efforts have also grown strategic importance. The objective of this study is to examine the transformation of human resource management (HRM) into the Sustainable HRM and to identify which concepts be obvious in this context by mapping the thematic evolution of this concept in the literature within the scope of the social dimension using a bibliometric analysis. The dataset was obtained using the "Topic" (TS) search filter in the Web of Science Core Collection database. In this context, articles (n=104) precisely matching the concepts of "Sustainable HRM" and "Social Sustainability/SDG" were recognized. Data were analyzed using the VOSviewer software. To determine the thematic structure and current trends of the literature, "keyword co-occurrence analysis" and "temporal trend" techniques were used. It was determined that the literature focuses on three key thematic clusters. The red cluster connects SDGs with macro corporate strategies such as ethical leadership and employer branding, whereas the green cluster emphases on classical organizational behavior results such as motivation, person-organization fit, and organizational commitment. In the blue cluster, it was determined that the concept of "social sustainability" is highly correlated with the variables of "employee well-being", "decent work" (SDG 8), and "perceived organizational support". The findings indicate that the social dimension of sustainability in organizations can only be realized through HRM approaches that prioritize employee well-being. When organizations integrate the principles of equal opportunity (SDG 5) and decent work (SDG 8) with their HRM practices, processes, and policies, they will be able to progress towards achieving and securing their corporate sustainability goals.

Keywords: Sustainable HRM, Social Sustainability, Bibliometric Analysis.

İŞ TATMİNİ İLE YAŞAM TATMİNİ ARASINDAKİ İLİŞKİ: ÜNİVERSİTE ÇALIŞANLARI ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

Elif Bozağaoğlu Can[1] Yusuf Akkoca[2]

Öz

Günümüzde pek çok birey, yaşamlarının önemli bir kısmını çalışma alanında geçirmektedir. Bu nedenle, iş memnuniyeti, bireylerin genel yaşam memnuniyetleri üzerinde belirleyici bir faktör haline gelmiştir. İşinden tatmin olan kişiler, yaşamlarında daha fazla mutluluk hissettikleri belirlenmiştir. Bu durum, özellikle yoğun çalışma koşullarına sahip üniversite personeli için büyük bir önem taşımaktadır. Bu araştırmanın amacı, üniversite çalışanlarının iş memnuniyeti ile yaşam memnuniyeti arasındaki ilişkiyi araştırmaktır. Çalışmada, Minnesota İş Doyum Ölçeği ve Yaşam Tatmini Ölçeği kullanılarak veriler çevrimiçi anket ile toplanmıştır. Elde edilen veriler, SPSS yazılımı kullanılarak incelenmiştir. Analiz sonuçları, üniversite çalışanlarının iş memnuniyeti ile yaşam memnuniyeti arasında anlamlı ve pozitif bir ilişki olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: İş Tatmini, Yaşam Tatmini, Üniversite Çalışanları.

[1] Yüksek Lisans Öğrencisi, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, bozagaogluelif4@gmail.com, ORCID No: 0009-0004-7264-7263

[2] Doç. Dr., Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, yakkoca38@gmail.com, ORCID No: 0000-0002-8772-6896

The Relationship between Job Satisfaction and Life Satisfaction: A Study on University Employees

Abstract

Today, many individuals spend a significant portion of their lives in the workplace. Therefore, job satisfaction has become a determining factor in individuals' overall life satisfaction. It has been found that people who are satisfied with their jobs experience greater happiness in their lives. This situation is particularly important for university staff who work under intense conditions. The aim of this study is to examine the relationship between job satisfaction and life satisfaction among university employees. In the study, data were collected through an online survey using the Minnesota Job Satisfaction Scale and the Life Satisfaction Scale. The obtained data were analyzed using SPSS software. The analysis results reveal that there is a significant and positive relationship between the job satisfaction and life satisfaction of university employees.

Keywords: Job Satisfaction, Life Satisfaction, University Employees.

YEŞİL İNSAN KAYNAKLARI YÖNETİMİNİN İŞTE MUTLULUK ÜZERİNDEKİ ETKİSİNİN İNCELENMESİ: SAĞLIK ÇALIŞANLARI ÖRNEĞİ[1]

Gizem Zevde Aydın[2] Elif Şimşek[3]

Öz

Çalışma ile, Yeşil İnsan Kaynakları Yönetimi'nin sağlık çalışanlarının işte mutluluk düzeyleri üzerindeki etkisini incelemek amaçlanmıştır. Araştırma Karadeniz Bölgesi'nde yer alan bir üniversite hastanesinde gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın örneklem hesaplaması yapılmış %95 güven 0.05 hata payıyla gerekli örneklem büyüklüğü 337 sağlık çalışanı olarak belirlenmiştir. Çalışmanın örneklemini, hedef popülasyondan rastgele seçilen ve araştırmaya gönüllü olarak katılan 337 sağlık çalışanı oluşturmaktadır. Yeşil İnsan Kaynakları Yönetimi Ölçeği ve alt boyutları ile İşte Mutluluk Ölçeği toplam puanı arasında istatistiksel açıdan anlamlı ilişki saptanmamıştır. Yeşil İnsan Kaynakları Yönetimi Ölçeği toplam puanı ile işten soğutan duygular arasında zayıf düzeyde negatif ($r=-0,207$, $p<0,05$) destekleyici örgütsel deneyim ile orta düzeyde pozitif ($r=0,549$, $p<0,05$) ve destekleyici olmayan örgütsel deneyim arasında ise zayıf düzeyde negatif ($r=-0,286$, $p<0,05$) ilişkiler saptanmıştır. Yeşil İnsan Kaynakları Yönetimi Ölçeği toplam puanı arttıkça işten soğutan duygular ile destekleyici olmayan örgütsel deneyim azalmış, destekleyici örgütsel deneyim ise artmıştır. Yeşil İnsan Kaynakları Yönetimi'nin İşte mutluluk ile doğrudan bir ilişki bulunmamasına rağmen, YİKY uygulamalarının çalışanların işten soğuma, destekleyici ve destekleyici olmayan örgütsel deneyimleriyle anlamlı ilişkiler tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yeşil İnsan Kaynakları Yönetimi, Sağlık Çalışanları, İşte Mutluluk.

[1] Bu çalışma, aynı başlıkla 2023 yılında TÜBİTAK 2209/A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destek Programı kapsamında 1919B012323981 numarasıyla desteklenen projeden üretilmiştir.

[2] Arş. Gör. Dr., Ondokuz Mayıs Üniversitesi, gizemzevde.aydin@omu.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-8249-6788

[3] Yüksek Lisans Öğrencisi, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, elifsabir.99@gmail.com, ORCID No: 0009-0005-3361-3414

Examining the Impact of Green Human Resources Management on Workplace Happiness: The Case of Health Employees

Abstract

This study aimed to examine the effect of Green Human Resource Management on the job satisfaction levels of healthcare workers. The research was conducted at a university hospital located in the Black Sea Region. A sample size calculation was performed, and the required sample size was determined to be 337 healthcare workers at a 95% confidence level and 0.05 significance level. The study sample consisted of 337 healthcare workers selected at random from the target population who voluntarily participated in the research. No statistically significant relationships were found between the total score of the Green Human Resource Management Scale and its sub-dimensions, and the Job Satisfaction Scale. Weak negative correlations were found between the total score of the Green Human Resource Management Scale and job-disengagement emotions ($r=-0.207$, $p<0.05$), moderate positive correlations with supportive organizational experiences ($r=0.549$, $p<0.05$), and weak negative correlations ($r=-0.286$, $p<0.05$). As the total score on the Green Human Resource Management Scale increased, job disengagement decreased, whilst unsupportive organizational experiences decreased, whilst supportive organizational experiences increased. Although no direct relationship was found between Green Human Resource Management and job satisfaction, significant relationships were identified between GHRM practices and employees' job disengagement, as well as their supportive and unsupportive organizational experiences.

Keywords: Green Human Resources Management, Health Employees, Happiness at Work.

ÜNİVERSİTE HASTANESİ'NDE YATAK KULLANIM VERİMLİLİĞİ: EATWOS UYGULAMASI

Gizem Zevde Aydın[1]

Öz

Çalışma ile Karadeniz Bölgesi'nde hizmet sunan bir üniversite hastanesinin yatak kullanım verimliliğini EATWOS yöntemiyle değerlendirmek amaçlanmıştır. Araştırmada 2020-2025 yılları değerlendirmeye alınmıştır. Verimlilik bu yıllara ilişkin yatak sayısı, yatak doluluk oranı, yatak devir hızı ve ortalama kalış günü üzerinden değerlendirilmiştir. Araştırma verileri Nisan 2026 döneminde temin edilmiştir. Kriter ağırlıklarının hesaplanmasında eşit ağırlıklandırma yönteminden faydalanılmıştır. Veriler EATWOS yöntemiyle değerlendirilerek, yatak kullanım verimliliklerine ilişkin yıllık skorlar elde edilmiştir. Üniversite Hastanesi'nin 2025, 2023 ve 2024 yıllarında sırasıyla daha verimli olduğu belirlenmiştir. 2021, 2020 ve 2022 yıllarında ise verimliliğin daha düşük olduğu tespit edilmiştir. Duyarlılığı test etmek amacıyla CRITIC yönteminden faydalanılmış ve sonuçlar karşılaştırılmıştır. Her iki ağırlıklandırma yöntemi sonucunda benzerlik rasyosu 0,667 olarak hesaplanmıştır. Yatak kullanım verimliliği, hastane kaynaklarının etkin kullanımı ve hasta bakım kalitesinin artırılması açısından kritik bir öneme sahiptir. Literatürde yatak kullanım verimliliğinin hastane genelinde EATWOS yöntemiyle değerlendirildiği araştırmaya rastlanmamıştır. Bu husus araştırmanın özgün değerini oluşturmaktadır. Ayrıca çalışma, üniversite hastanesi genelinde altı yıllık verileri kullanarak yıl bazında yatak kullanım verimliliğine ilişkin değişimleri ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: EATWOS, Yatak Kullanımı, Verimlilik.

[1] Arş. Gör. Dr., Ondokuz Mayıs Üniversitesi, gizemzevde.aydin@omu.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-8249-6788

Bed Utilization Efficiency in a University Hospital: EATWOS Method

Abstract

This study aimed to evaluate the bed utilization efficiency of a university hospital serving the Black Sea Region using the EATWOS method. The study examined the period between 2020 and 2025. Efficiency was assessed based on the number of beds, bed occupancy rate, bed turnover rate, and average length of stay for the relevant years. The research data were obtained in April 2026. The equal-weighting method was used to calculate the criterion weights. The data were analyzed using the EATWOS method, and annual efficiency scores regarding bed utilization were obtained. The findings indicated that the university hospital was more efficient in 2025, 2023, and 2024, respectively. In contrast, efficiency was lower in 2021, 2020, and 2022. To test the results' sensitivity, the CRITIC method was applied, and the findings were compared. The similarity ratio between the two weighting methods was calculated as 0.667. Bed utilization efficiency is critically important for effectively using hospital resources and improving the quality of patient care. No study in the literature has evaluated hospital bed utilization efficiency using the EATWOS method. This constitutes the originality of the present research. Furthermore, the study reveals year-based changes in bed utilization efficiency by using six-year data at the level of the entire university hospital.

Keywords: EATWOS, Bed Utilization, Efficiency.

YEŞİL KAPSAYICI LİDERLİK VE ÇEVRESEL VATANDAŞLIK DAVRANIŞI

Hakan Güvener[1]

Öz

Yeşil kapsayıcı liderlik ve çevresel vatandaşlık davranışı, örgütlerin sürdürülebilirlik hedeflerine ulaşmasında liderlik süreçleri ile çalışanların gönüllü çevresel davranışlarını birlikte ele alan ve son yıllarda hızla gelişen bir araştırma alanı olarak öne çıkmaktadır. Bu çalışma, söz konusu literatürün bilimsel gelişimini, üretim yapısını, entelektüel ve kavramsal örüntülerini ve gelecekteki araştırma yönelimlerini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Bu doğrultuda Bibliometrix paketinin Biblioshiny arayüzü kullanılarak bilimsel üretim eğilimleri, kaynak ve yazar üretkenliği, kurumsal ve ülkesel dağılımlar, anahtar kelime eğilimleri, trend konular, eş-oluşum ilişkileri, kavramsal yapı ve tematik gelişim analiz edilmiştir. Bulgular, literatürün özellikle 2022 sonrasında belirgin bir büyüme ivmesi kazandığını ve 2024–2025 döneminde yoğunlaştığını göstermektedir. Yazar üretimindeki artış, alanın 2023 sonrasında daha geniş ve çok yazarlı bir araştırma yapısına yöneldiğine işaret ederken, King Faisal University kurumsal üretimde, Çin ise ülke düzeyinde öne çıkmaktadır. Kaynak analizi, Sustainability başta olmak üzere sürdürülebilirlik, çevresel yönetim, psikoloji ve hospitality alanındaki dergilerin literatürün gelişiminde belirgin bir rol üstlendiğini göstermektedir. Kavramsal analizlerde leadership ve sustainability alanın merkezi eksenlerini oluştururken, green human resource management yüksek merkezilik ve gelişmişlik düzeyiyle öne çıkan temel temalardan biri olarak belirlenmiştir. Eş-oluşum ve trend analizleri, green inclusive leadership, green psychological climate, green knowledge sharing, green innovation, green creativity ve green organizational citizenship behavior kavramlarının giderek daha güçlü biçimde bütünleştiğini ortaya koymaktadır. Tematik yapı, araştırma gündeminin yeşil insan kaynakları ve çevresel vatandaşlık davranışından yeşil liderlik, çevresel farkındalık ve çalışanların yeşil davranışlarını açıklamaya yönelik daha bütünleşik bir perspektife doğru evrildiğini göstermektedir. Sonuç olarak çalışma, alanın liderlik, sürdürülebilirlik ve çalışanların çevresel davranışlarını bütünleştiren gelişen bir araştırma paradigmasına dönüştüğünü ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yeşil Kapsayıcı Liderlik, Çevresel Vatandaşlık Davranışı, Yeşil İnsan Kaynakları Yönetimi.

[1] Öğr. Gör. Dr., Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, hakan.guvener@ahievran.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-9159-7708

Green Inclusive Leadership and Environmental Citizenship Behavior

Abstract

Green inclusive leadership and environmental citizenship behavior have emerged as a rapidly developing research domain that brings together leadership processes and employees' voluntary environmental behaviors in the pursuit of organizational sustainability goals. This study aims to examine the scientific development, research structure, intellectual and conceptual patterns, and emerging directions of the literature on green inclusive leadership and environmental citizenship behavior. To this end, the Bibliometrix package and its Biblioshiny interface were employed to analyze scientific production trends, source and author productivity, institutional and country distributions, keyword trends, emerging topics, co-occurrence relationships, conceptual structure, and thematic development. The findings indicate that the literature has gained substantial momentum particularly after 2022, with a marked concentration of research activity during 2024–2025. The increasing number of contributing authors suggests that the field has developed into a broader and more collaborative research domain since 2023, while King Faisal University and China emerge as prominent contributors at the institutional and country levels, respectively. Source analysis further indicates that journals focusing on sustainability, environmental management, psychology, and hospitality, particularly Sustainability, have played a prominent role in shaping the field. At the conceptual level, leadership and sustainability constitute the central axes of the literature, while green human resource management emerges as a highly central and well-developed theme. Co-occurrence and trend analyses demonstrate increasingly strong conceptual linkages among green inclusive leadership, green psychological climate, green knowledge sharing, green innovation, green creativity, and green organizational citizenship behavior. The thematic structure further indicates a shift from an initial emphasis on green human resource management and environmental citizenship behavior toward a more integrated perspective centered on green leadership, environmental awareness, and employees' green behaviors. Overall, the findings demonstrate that the field is evolving into an emerging research paradigm integrating leadership, sustainability, and employees' environmental behavior.

Keywords: Green Inclusive Leadership, Environmental Citizenship Behavior, Green Human Resource Management.

TÜRKİYE'DE BRENT PETROL FİYATLARI VE SANAYİ ÜRETİMİ İLİŞKİSİ: PANDEMİ VE SAVAŞ DÖNEMLERİNDE ZAMANLA DEĞİŞEN NEDENSELLİK VE SÜRDÜRÜLEBİLİR BÜYÜME PERSPEKTİFİ

Burak Doğangün[1]

Öz

Enerji fiyatlarında meydana gelen dalgalanmalar, sanayi üretiminin sürdürülebilirliği ve ekonomik büyümenin devamlılığı açısından önemli sonuçlar doğurabilmektedir. Özellikle COVID-19 pandemisi, Rusya-Ukrayna Savaşı ve 2026 yılında başlayan ve devam etmekte olan ABD-İran savaşı gibi küresel ölçekte belirsizliği artıran gelişmeler, enerji piyasalarının oynaklığını ve petrol fiyatlarının ekonomik göstergeler üzerindeki önemini artırmıştır. Bu çerçevede çalışmanın amacı, Türkiye'de Brent petrol fiyatları (BPF) ile sanayi üretim endeksi (SÜE) arasındaki nedensellik ilişkisinin zaman içerisindeki seyrini belirlemek ve elde edilen sonuçları sürdürülebilir büyüme perspektifinden değerlendirmektir. Çalışmada Ocak 2019–Temmuz 2026 dönemine ait aylık veriler kullanılmıştır. BPF ile SÜE arasındaki korelasyon katsayısı 0,63 olarak hesaplanmıştır. Tramo-Seats yöntemiyle yapılan incelemede değişkenlerde mevsimsellik tespit edilmemiştir. Phillips-Perron birim kök testi sonuçları değişkenlerin birinci farklarında durağan olduğunu göstermiştir. Modelin gecikme uzunluğu bilgi kriterlerine dayanarak 1 olarak tespit edilmiştir. Analizde Zamanla Değişen Granger Nedensellik (TVGC) yaklaşımı ve Recursive Evolving Window (REW) yöntemi kullanılmıştır. Shi vd. (2018) yaklaşımı doğrultusunda pencere uzunluğu toplam örneklemin yaklaşık %20'sine karşılık gelecek şekilde 18 gözlem olarak belirlenmiş ve TVGC-REW sonuçlarına göre, değerlendirilen 74 gözlemin 24'ünde (%32,43) BPF'nin SÜE'yi %5 anlamlılık düzeyinde etkilediği görülmüştür. İncelenen dönem içerisinde BPF, SÜE'yi 2020:06–2021:11 döneminde 18 ay sürekli olarak, 2023:04–2023:05 döneminde 2 ay ve 2026:04 2026:07 döneminde 4 ay kesintisiz olarak etkilediği gözlenmiştir. Bulgular, enerji fiyatları ile sanayi üretimi arasındaki nedenselliğin sürekli ve sabit bir yapı göstermediğini, küresel ekonomik ve jeopolitik şok dönemlerinde belirginleşebildiğini ortaya koymaktadır. Bu sonuçlar, enerji fiyat şoklarına karşı üretim sektörünün dayanıklılığının artırılması, enerji arzının çeşitlendirilmesi ve enerji maliyetlerinin öngörülebilirliğinin desteklenmesinin sürdürülebilir ekonomik büyüme açısından önem taşıdığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Brent Petrol Fiyatları, Sanayi Üretim Endeksi, Zamanla Değişen Nedensellik Analizi.

[1] Öğr. Gör. Dr., Amasya Üniversitesi, burak.dogangun@amasya.edu.tr, ORCID No: 0000-0001-6276-8179

The Relationship between Brent Crude Oil Prices and Industrial Production in Türkiye: Time-Varying Causality During Pandemic and War Periods and a Sustainable Growth Perspective

Abstract

Fluctuations in energy prices can have significant consequences for the sustainability of industrial production and the continuity of economic growth. Developments that heighten global uncertainty—particularly the COVID-19 pandemic, the Russia-Ukraine War, and the ongoing US-Iran conflict that began in 2026—have intensified energy market volatility and underscored the importance of oil prices for economic indicators. In this context, the study aims to determine the time-varying nature of the causal relationship between Brent crude oil prices (BPF) and the industrial production index (SÜE) in Turkey, and to evaluate the findings from the perspective of sustainable growth. Monthly data covering the period from January 2019 to July 2026 were utilized. The correlation coefficient between BPF and SÜE was calculated as 0.63. Analysis using the TRAMO-SEATS method revealed no seasonality in the variables. Phillips-Perron unit root test results indicated that the variables were stationary at their first differences. Based on information criteria, the lag length for the model was determined to be 1. The Time-Varying Granger Causality (TVGC) approach and the Recursive Evolving Window (REW) method were employed in the analysis. Following the approach of Shi et al. (2018), the window length was set at 18 observations—representing approximately 20% of the total sample—and the TVGC-REW results showed that BPF influenced SÜE at the 5% significance level in 24 of the 74 observations evaluated (32.43%). It has been observed that, during the period under review, BPF impacted SÜE continuously for 18 months (2020:06–2021:11), for 2 months (2023:04–2023:05), and for 4 months without interruption (2026:04–2026:07). The findings reveal that the causality between energy prices and industrial production does not exhibit a constant or stable structure but can become pronounced during periods of global economic and geopolitical shocks. These results demonstrate the importance of enhancing the production sector's resilience against energy price shocks, diversifying energy supplies, and supporting the predictability of energy costs for sustainable economic growth.

Keywords: Brent Crude Oil Prices, Industrial Production Index, Time-Varying Causality Analysis.

FED PARA POLİTİKASI REJİMLERİNDE ALTIN–HİSSE SENEDİ İLİŞKİSİ: S&P 500 ÜZERİNE BULGULAR

Fevzi Poyraz Yalçın[1] *Elvan Hayat*[2]

Öz

Bu çalışma, altının ABD hisse senedi piyasasına karşı riskten korunma özelliğinin Federal Reserve (Fed) para politikası rejimlerine göre farklılaşıp farklılaşmadığını incelemektedir. Altın–hisse senedi ilişkisinin tek bir örneklem ortalamasıyla değerlendirilmesi, farklı ekonomik koşullarda ortaya çıkan bağımlılık yapısını tam olarak ortaya koymamaktadır. Bu nedenle çalışmada, 2 Ocak 2015–30 Mart 2026 dönemini kapsayan 2.821 günlük getiri gözlemi kullanılarak altın ve S&P 500 arasındaki zamanla değişen koşullu korelasyonlar araştırılmıştır. Getiri serilerinin durağanlığı ADF ve KPSS testleriyle değerlendirilmiş, koşullu oynaklıklar GARCH modeliyle ve dinamik korelasyonlar DCC-GARCH yaklaşımıyla tahmin edilmiştir. Elde edilen korelasyonlar, Fed'in normalleşme, gevşeme, sıfır faiz ve niceliksel genişleme, sıkılaştırma, faiz platosu ve indirim döngüsünü temsil eden altı dönem kapsamında karşılaştırılmıştır. Rejim ortalamaları arasındaki farklılıklar varyans analiziyle incelenmiş, sonuçların seri bağımlılığına duyarlılığı blok bootstrap yöntemiyle değerlendirilmiştir. Bulgular, tüm örneklem için − 0,007 olan ortalama dinamik korelasyonun dönemler arasında belirgin biçimde farklılaştığını göstermektedir. Ortalama korelasyon gevşeme döneminde − 0,150 iken sıkılaştırma döneminde + 0,028'e, faiz platosunda ise + 0,073'e yükselmektedir. Rejimler arasındaki farklılıklar, alternatif blok uzunlukları altında %5 anlamlılık düzeyinde korunmaktadır. Sonuçlar, altının hisse senetleriyle ilişkisinin para politikası dönemlerine göre değiştiğini ve korunma özelliklerinin dönemsel koşullar dikkate alınarak değerlendirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Bununla birlikte, gözlenen farklılıklar Fed politikasının nedensel etkisini tek başına belirlememekte ve düşük pozitif korelasyon altının çeşitlendirme katkısının tamamen ortadan kalktığı anlamına gelmemektedir.

Anahtar Kelimeler: Altın, Para Politikası Rejimleri, DCC-GARCH.

[1] Yüksek Lisans Öğrencisi, Adnan Menderes Üniversitesi, 2432301105@stu.adu.edu.tr, ORCID No: 0009-0008-0923-8361

[2] Doç. Dr., Adnan Menderes Üniversitesi, elvan.hayat@adu.edu.tr, ORCID No: 0000- 0001-8200-8046

The Gold–Stock Market Relationship across the Federal Reserve System: Evidence from the S&P 500

Abstract

This study examines whether gold's hedging properties against the U.S. stock market vary across Federal Reserve (Fed) monetary policy regimes. Evaluating the gold–stock market relationship based solely on a single full-sample average may fail to fully capture the dependence structure that emerges under different economic conditions. Therefore, this study investigates time-varying conditional correlations between gold and the S&P 500 using 2,821 daily return observations covering the period from January 2, 2015, to March 30, 2026. The stationarity of the return series is assessed using the Augmented Dickey–Fuller (ADF) and Kwiatkowski–Phillips–Schmidt–Shin (KPSS) tests. Conditional volatilities are estimated using GARCH models, while dynamic correlations are obtained through the DCC-GARCH framework. The resulting correlations are compared across six periods representing the Fed's monetary policy regimes: normalization, easing, the zero-interest-rate and quantitative easing period, tightening, the interest-rate plateau, and the rate-cutting cycle. Differences in mean correlations across regimes are examined using analysis of variance (ANOVA), while the sensitivity of the results to serial dependence is evaluated using a block bootstrap procedure. The findings indicate that the average dynamic correlation for the full sample, − 0.007, varies substantially across monetary policy regimes. The mean correlation is − 0.150 during the easing period, increases to + 0.028 during the tightening period, and reaches + 0.073 during the interest-rate plateau. Differences across regimes remain statistically significant at the 5% level under alternative block lengths. The results demonstrate that the relationship between gold and equities varies across monetary policy regimes and that gold's hedging properties should therefore be evaluated by taking regime-specific conditions into account. However, the observed differences do not, by themselves, establish a causal effect of Fed policy, and a low positive correlation does not necessarily imply that gold's diversification benefits have completely disappeared.

Keywords: Gold, Monetary Policy Regimes, DCC-GARCH.

JEOPOLİTİK RİSKİN BIST 100 VE BIST KURUMSAL YÖNETİM ENDEKSİ GETİRİLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

Gökhan Berk Özbek[1]

Öz

Bu çalışma, jeopolitik riskin Türkiye hisse senedi piyasası üzerindeki etkisini, genel piyasa ile kurumsal yönetim standartları yüksek şirketler açısından karşılaştırmalı olarak incelemektedir. Bu amaçla günlük Jeopolitik Risk Endeksi (GPR), Borsa İstanbul 100 Endeksi (XU100) ve Borsa İstanbul Kurumsal Yönetim Endeksi'ne (XKURY) ait 04.09.2007-31.07.2026 dönemini kapsayan günlük veriler kullanılmıştır. Ampirik analizde, GPR'nin XU100 ve XKURY getirileri üzerindeki genel etkisini belirlemek amacıyla her iki endeks için GARCH-X (1,1) modelleri uygulanmış; ilişkilerin dönemsel istikrarı ise Bai-Perron çoklu yapısal kırılma testi, Chow testi ve yapısal kırılmalı EKK modeli aracılığıyla değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgular, tam örneklemde GPR'nin hem XU100 hem de XKURY getirileri üzerindeki etkisinin pozitif ancak istatistiksel olarak anlamsız olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte, XU100 modeli için anlamlı bir yapısal kırılma tespit edilmezken, XKURY modeli açısından 30.03.2020 tarihinde belirgin bir yapısal kırılma gerçekleştiği belirlenmiştir. Kırılma öncesi dönemde GPR katsayısının pozitif, kırılma sonrasında ise negatif hale geldiği görülmekle birlikte, her iki dönem katsayısı da bireysel olarak istatistiksel anlamlılık düzeyine ulaşmamaktadır. Wald testi sonuçları, GPR katsayısındaki dönemsel farklılığın %10 düzeyinde, sabit terimdeki farklılığın ise %5 düzeyinde anlamlı olduğunu göstermektedir. Ayrıca GARCH modeli sonuçları, her iki endeks getirisinde de volatilite şoklarının yüksek derecede kalıcılık gösterdiğine işaret etmektedir. Bulgular genel olarak, jeopolitik riskin tam örneklemde hem BIST 100 hem de BIST Kurumsal Yönetim Endeksi getirileri üzerinde belirgin bir doğrusal etki oluşturmadığını ve iki endeks arasında bu açıdan belirgin bir farklılaşma bulunmadığını göstermektedir. Bununla birlikte, yalnızca XKURY modelinde tespit edilen yapısal kırılma, jeopolitik risk ile kurumsal yönetim endeksi getirileri arasındaki ilişkinin belirli dönemlerde farklılaşabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Jeopolitik Risk, BIST Kurumsal Yönetim Endeksi, Yapısal Kırılma.

[1] Dr. Öğr. Üyesi, Bursa Uludağ Üniversitesi, gbozbek@uludag.edu.tr, ORCID No: 0000-0003-0288-069X

The Effect of Geopolitical Risk on BIST 100 and BIST Corporate Governance Index Returns

Abstract

This study examines the effect of geopolitical risk on the Turkish stock market from a comparative perspective, focusing on the general market and firms with relatively high corporate governance standards. For this purpose, daily data for the Geopolitical Risk Index (GPR), the BIST 100 Index (XU100), and the BIST Corporate Governance Index (XKURY) covering the period from 4 September 2007 to 31 July 2026 are employed. The empirical analysis first applies separate GARCH-X(1,1) models to assess the overall effect of GPR on XU100 and XKURY returns. The temporal stability of these relationships is then evaluated using the Bai-Perron multiple structural break test, the Chow test, and a structural-break OLS specification. The findings indicate that, over the full sample, the effect of GPR on both XU100 and XKURY returns is positive but statistically insignificant. However, while no significant structural break is detected for the XU100 model, a distinct structural break is identified for the XKURY model on 30 March 2020. The GPR coefficient is positive before the break and turns negative thereafter, although neither regime-specific coefficient is individually statistically significant. Wald test results show that the inter-regime difference in the GPR coefficient is significant at the 10% level, whereas the difference in the intercept is significant at the 5% level. The GARCH estimates also indicate a high degree of persistence in the volatility of both index returns. Overall, the findings indicate that geopolitical risk does not exert a pronounced linear effect on either the BIST 100 Index or the BIST Corporate Governance Index over the full sample, and no clear differentiation emerges between the two indices in this respect. Nevertheless, the structural break identified only in the XKURY model suggests that the relationship between geopolitical risk and corporate governance index returns may vary across specific periods.

Keywords: Geopolitical Risk, BIST Corporate Governance Index, Structural Break.

BRICS ÜLKELERİNDE ENFLASYON YAKINSAMASI: KANTİL BİRİM KÖK ANALİZİ

Murat Belke[1]

Öz

Enflasyon yakınsaması, farklı ülkelerin enflasyon seviyelerinin denge seviyesi etrafında dalgalanmasını ve nihai olarak uzun dönemde istikrarlı bir seviyeye ulaşmasını ifade etmektedir. Buna göre yakınsama, bir ülkenin enflasyon oranı ile denge seviyesi arasındaki farkın kademeli olarak daralmasını gerektirmektedir (Liu & Lee, 2021). Enflasyon yakınsamasının varlığı, ortak para birimini benimseyen ülkeler arasındaki mal piyasalarının entegre olduğu ve bu ülkelerde uygulanan ekonomi politikalarının koordineli bir şekilde yürütülebileceği anlamına gelmektedir. Nitekim Maastricht Kriterlerinde olduğu gibi, enflasyon yakınsaması ortak parasal birliğin kurulmasında ekonomik bir ön koşul olarak görülmektedir (Siklos, 2010). Bu doğrultuda ampirik çalışmalar genellikle Avrupa Birliği ülkeleri üzerine yoğunlaşmaktadır (Kocenda & Papell, 1997; Busetti vd., 2006; Siklos, 2010; Lopez & Papell, 2012; Giannellis, 2013; Broz ve Kocenda, 2018). BRICS ülkelerindeki (Brezilya, Rusya, Hindistan, Çin, Güney Afrika, Mısır, Etiyopya, İran, Suudi Arabistan, Endonezya) enflasyon yakınsamasına ilişkin ise sınırlı kanıtlar bulunmaktadır (Tıraşoğlu & Yurttagüler, 2018; Kara & Al, 2026). Bu çalışmanın amacı, BRICS ülkelerinde ortak para kullanma ihtimaline karşı enflasyon yakınsamasının varlığını araştırmaktır. Bu amaçla, yakınsamanın varlığı 1993-2025 dönemi için panel kantil birim kök testiyle sınanmıştır. Literatürden farklı olarak enflasyon şoklarının kalıcılığının düşük, orta ve yüksek kantiller arasında değişip değişmediği, yatay-kesit bağımlılığını ve asimetriyi dikkate alan panel kantil birim kök testi kullanılarak analiz edilmiştir (Yang vd., 2022; Nazlioglu vd., 2026). Bulgular, 0.1-0.7 kantillerinde yani düşük-orta düzeyde enflasyon dönemlerinde enflasyonun durağan olduğunu; 0.8-0.9 kantillerinde yani yüksek enflasyon dönemlerinde ise enflasyonun birim kök içerdiğini göstermektedir. Enflasyon oranlarının düşük-orta düzeyde olduğu dönemlerde seri ortalamaya dönme eğilimindeyken, yüksek enflasyon dönemlerinde şokların etkisi kalıcıdır. Bu sonuç, enflasyon oranlarının düşük-orta seviyedeyken yakınsadığını, ancak yüksek seviyedeyken ıraksadığını göstermektedir. Ülke bazlı bulgular, sonuçların ülkelere ve kantillere göre farklılaştığını ortaya koymaktadır. BRICS ülkeleri, düşük ve orta enflasyon seviyesinin olduğu dönemlerde makroekonomik olarak birbirlerine uyum sağlamakta, ancak ekonomik şoklar gibi enflasyonist baskıların güçlü olduğu yüksek enflasyon dönemlerinde birbirilerinden ayrışmaktadırlar. Bu nedenle BRICS ülkelerinde ortak para kullanımına ilişkin yaklaşımların enflasyon oranlarındaki bu asimetriyi dikkate almaları gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Enflasyon yakınsaması, BRICS Ülkeleri, Panel Kantil Birim Kök Testi.

[1] Doç. Dr., Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, mbelke@mehmetakif.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-3299-7162

Inflation Convergence in BRICS Countries: A Quantile Panel Unit Root Analysis

Abstract

Inflation convergence refers to fluctuations in inflation rates across countries around an equilibrium level and their eventual stabilization at a steady level in the long run. Accordingly, convergence requires a gradual narrowing of the gap between a country's inflation rate and the equilibrium level (Liu & Lee, 2021). The presence of inflation convergence implies that goods markets are integrated across countries adopting a common currency and that economic policies can be coordinated across these countries. Indeed, as reflected in the Maastricht criteria, inflation convergence is regarded as an economic prerequisite for establishing a monetary union (Siklos, 2010). Consequently, empirical studies have predominantly focused on European Union countries (Kocenda & Papell, 1997; Busetti et al., 2006; Siklos, 2010; Lopez & Papell, 2012; Giannellis, 2013; Broz & Kocenda, 2018). However, empirical evidence on inflation convergence among the BRICS countries considered in this study— Brazil, Russia, India, China, South Africa, Egypt, Ethiopia, Iran, Saudi Arabia, and Indonesia— remains limited (Tıraşoğlu & Yurttagüler, 2018; Kara & Al, 2026). This study aims to investigate inflation convergence among BRICS countries in the context of the potential adoption of a common currency. To this end, convergence is examined over the period 1993 2025 using a panel quantile unit root test. Unlike the existing literature, this study investigates whether the persistence of inflation shocks varies across low, middle, and high quantiles by employing a panel quantile unit root test that accounts for cross-sectional dependence and asymmetry (Yang et al., 2022; Nazlioglu et al., 2026). The findings indicate that inflation is stationary at quantiles 0.1–0.7, corresponding to low-to-moderate inflation conditions, whereas the unit root null hypothesis cannot be rejected at quantiles 0.8–0.9, corresponding to highinflation conditions. Inflation thus exhibits mean reversion at low-to-moderate levels, while the findings at higher levels are consistent with persistent effects of inflation shocks. These results suggest convergence at low-to-moderate inflation levels but divergence at high inflation levels. Country-specific findings reveal heterogeneity across both countries and quantiles. BRICS countries exhibit macroeconomic alignment under low-to-moderate inflation conditions but diverge under high-inflation conditions characterized by strong inflationary pressures, such as those associated with economic shocks. Accordingly, proposals for adopting a common currency among BRICS countries should account for this asymmetry in inflation dynamics.

Keywords: Inflation Convergence, BRICS Countries, Panel Quantile Unit Root.

İSLAMİ VE GELENEKSEL HİSSE SENEDİ PİYASALARINDA EMTİALARIN ROLÜ: DİNAMİK BAĞLANTILILIK VE KORUNMA ETKİNLİĞİ[1]

Erhan Daştan[2] Mustafa Uysal[3]

Öz

Bu çalışmanın amacı, Türkiye'de İslami ve geleneksel hisse senedi piyasalarının emtia piyasalarıyla dinamik bağlantılılığını karşılaştırmak ve emtiaların her iki piyasa açısından riskten korunma etkinliğini belirlemektir. Bu doğrultuda BIST Katılım 100 ve BIST 100 endeksleri ile altın, Brent petrol, TTF doğal gaz ve bakır arasındaki zamanla değişen şok aktarım ilişkileri incelenmiştir. Çalışma, 17 Kasım 2021–9 Eylül 2026 dönemine ait 975 günlük gözleme dayanmaktadır. Tüm seriler ABD doları cinsinden değerlendirilmiş ve günlük logaritmik getirileri hesaplanmıştır. Piyasalar arasındaki dinamik şok aktarımını belirlemek amacıyla Zamanla Değişen Parametreli Vektör Otoregresif (TVP-VAR) modeli kullanılmıştır. Ayrıca minimum varyans portföyleri oluşturulmuş ve iki endeksin korunma etkinlikleri arasındaki fark eşleştirilmiş blok bootstrap yöntemiyle sınanmıştır. Bulgular, hisse senedi ve emtia piyasaları arasındaki bağlantılılığın zaman içinde değiştiğini ve ortalama Toplam Bağlantılılık Endeksi'nin %30,58 olduğunu göstermektedir. BIST 100 en güçlü net şok aktarıcısı, TTF doğal gaz ise en güçlü net şok alıcısıdır. Portföy sonuçlarına göre altın, her iki endeks için en yüksek bireysel korunma etkinliğini sağlamış; altını bakır, Brent petrol ve TTF doğal gaz izlemiştir. Bununla birlikte, dört emtiayı birlikte içeren minimum varyans portföylerinin tek bir emtiaya dayalı portföylerden daha fazla risk azalttığı belirlenmiştir. Korunma etkinliği BIST Katılım 100 için %80,70, BIST 100 için %82,44 olarak hesaplanmış ve aradaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Sonuçlar, emtiaların hem İslami hem de geleneksel hisse senedi piyasalarında etkili çeşitlendirme araçları olduğunu göstermektedir. Bu doğrultuda yatırımcılara, risk yönetiminde tek bir emtiaya bağlı kalmak yerine çoklu emtia stratejilerini değerlendirmeleri; portföy yöneticilerine ise piyasalar arasındaki zamanla değişen bağlantılılığı dikkate alarak dinamik risk yönetimi stratejileri geliştirmeleri önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İslami Finans, Emtia Piyasaları, Dinamik Bağlantılılık.

[1] Çalışma İngilizce olarak sunulmuştur.

[2] Dr. Öğr. Üyesi, Artvin Çoruh Üniversitesi, erhan@artvin.edu.tr, ORCID No: 0000-0001-7498-8910

[3] Doç. Dr., Artvin Çoruh Üniversitesi, muysal@artvin.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-6377-2644

The Role of Commodities in Islamic and Conventional Stock Markets: Dynamic Connectedness and Hedging Effectiveness

Abstract

The aim of this study is to compare the dynamic connectedness of Islamic and conventional stock markets with commodity markets in Türkiye and to determine the hedging effectiveness of commodities for both markets. Accordingly, the time-varying shock transmission relationships between the BIST Participation 100 and BIST 100 indices and gold, Brent crude oil, TTF natural gas, and copper are examined. The study is based on 975 daily observations covering the period from November 17, 2021 to September 9, 2026. All series are evaluated in US dollar terms, and daily logarithmic returns are calculated. The Time-Varying Parameter Vector Autoregressive (TVP-VAR) model is employed to determine dynamic shock transmission across markets. In addition, minimum variance portfolios are constructed, and the difference in hedging effectiveness between the two indices is tested using a paired block bootstrap method. The findings show that the connectedness between stock and commodity markets varies over time and that the average Total Connectedness Index is 30.58%. BIST 100 is the strongest net shock transmitter, while TTF natural gas is the strongest net shock receiver. According to the portfolio results, gold provides the highest individual hedging effectiveness for both indices, followed by copper, Brent crude oil, and TTF natural gas. However, minimum variance portfolios comprising all four commodities provide greater risk reduction than portfolios based on a single commodity. Hedging effectiveness is estimated at 80.70% for BIST Participation 100 and 82.44% for BIST 100, and the difference is statistically significant. The results indicate that commodities are effective diversification instruments in both Islamic and conventional stock markets. Accordingly, investors are advised to consider multi-commodity strategies rather than relying on a single commodity for risk management, while portfolio managers are recommended to develop dynamic risk management strategies by taking into account the time-varying connectedness across markets.

Keywords: Islamic Finance, Commodity Markets, Dynamic Connectedness.

YENİLENEBİLİR ENERJİDE PİYASA DEĞERİ AŞINMASI: TÜRKİYE ELEKTRİK PİYASASINDA GÜNEŞ İLE RÜZGÂRIN AYRIŞMASI, 2019-2026

Emin Alkoç[1]

Öz

Bu çalışma, yenilenebilir enerji kaynaklarının Türkiye gün öncesi elektrik piyasasındaki liyakat sırası etkisini ve bu etkinin üreticilerin kendi gelirlerine yansımasını incelemektedir. Türkiye piyasasına yönelik çalışmaların örneklemleri Aralık 2023 ve öncesinde sona ermektedir. Güneş kapasitesindeki hızlı genişleme ve fiyatlardaki gerileme, 2024 sonrasında piyasanın gün içi fiyat yapısını değiştirmektedir. Çalışmada Ocak 2019 ile Temmuz 2026 arasını kapsayan 66.456 saatlik EPİAŞ gözlemi kullanılmıştır. Üretim ağırlıklı ortalama fiyatın piyasa ortalama fiyatına oranı olarak tanımlanan değer faktörü güneş ve rüzgâr için ayrı hesaplanmıştır. Bu etki araç değişkenli en küçük kareler ve Markov rejim değişim modelleriyle tahmin edilmiş ve teknolojiler arasındaki ayrışma üretim yoğunlaşmasının Gini katsayısıyla ölçüldüğü bir etkileşim modeliyle sınanmıştır. Merkezi bulgu, güneşin değer faktörünün 2022 yılındaki 1,008'den 2026 yılında 0,597'ye gerilemesi, rüzgârın değer faktöründe ise benzer bir aşınmanın görülmemesidir. Güneş 2026 yılında megavatsaat başına ortalama 1.028 Türk lirası yakalarken piyasa ortalaması 1.722 Türk lirası olmuştur. Penetrasyon ile değer faktörü arasındaki ilişki, sahte regresyon riskine karşı kurgulanan dört ayrı tasarımda tahmin edilmiş, güneşin üretim payındaki bir puanlık artışın değer faktörünü 0,021 ile 0,070 arasında düşürdüğü bulunmuştur. Aynı tasarımlar rüzgâr için ekonomik olarak anlamlı bir aşınma üretmemektedir. Ayrışmanın kaynağı üretimin gün içindeki yoğunlaşmasıdır; Gini katsayısı güneş için 0,637, rüzgâr için 0,042'dir. Liyakat sırası etkisi sabit değildir. Bir gigavatsaatlik güneş üretimi artışı; fiyatı sakin rejimde 0,87 dolar, çalkantılı rejimde 8,66 dolar düşürmektedir. Lisanssız üretim toplam güneş üretiminin yaklaşık yüzde 80'i kadar olduğundan, yalnızca lisanslı veriye dayanan çalışmalar güneşin üretim payını olduğundan beşte biri olarak ölçmekte, gigavatsaat başına fiyat etkisini ise 3,5 kat büyük tahmin etmektedir. Güneş yatırımlarının piyasa ortalama fiyatı üzerinden değerlendirilmesi, beklenen geliri gerçekleşen düzeyin yaklaşık yüzde 68 üzerinde göstermektedir. Bulgular, destek mekanizmasının üretim zamanına ilişkin fiyat sinyalini koruyacak biçimde yeniden tasarlanmasını gerektirmektedir. Sabit fiyat garantisi yerine fark sözleşmelerinin kullanılması, depolama yatırımlarının teşviki ve esnek talebin öğle saatlerine yönlendirilmesi öne çıkan araçlardır.

Anahtar Kelimeler: Liyakat Sırası Etkisi, Piyasa Değeri Aşınması, Değer Faktörü.

[1] Doktorant, Amasya Üniversitesi, eminalkoc@gmail.com, ORCID No: 0000-0002-4932-5346

Market Value Erosion of Renewables: The Divergence of Solar and Wind in the Turkish Electricity Market, 2019-2026

Abstract

This study examines the merit-order effect of renewables in the Turkish day-ahead electricity market and how it feeds back into generators' revenues. Existing samples for this market end in December 2023 or earlier, whereas rapid solar capacity growth and falling prices since 2024 have transformed the intraday price structure. The analysis uses 66,456 hourly EPİAŞ observations from January 2019 to July 2026. The value factor, the generation-weighted average price captured by a technology divided by the time-weighted average market price, is computed separately for solar and wind. The merit-order effect is estimated by two-stage least squares with meteorological instruments and a Markov regime-switching model, and the divergence between technologies is tested in an interaction model using the Gini coefficient of intraday concentration. Solar's value factor fell from 1.008 in 2022 to 0.597 in 2026, while wind shows no comparable erosion. Across four designs guarding against spurious regression, a one-percentage-point rise in the solar generation share lowers the value factor by 0.021 to 0.070, with no meaningful erosion for wind. The divergence originates in intraday concentration of output, with a Gini coefficient of 0.637 for solar and 0.042 for wind. The effect is also regime-dependent: a one gigawatt hour rise in solar generation lowers the price by 0.87 dollars in the calm regime and 8.66 in the turbulent regime. Because unlicensed generation is roughly 80% of solar output, licensed-only studies measure the solar share at one fifth of its actual level an d overstate the per-unit price effect about 3.5 times. Valuing solar investments at the average market price therefore overstates expected revenue by about 68%. The findings call for a support mechanism that preserves the price signal on generation timing, through contracts for difference rather than feed-in tariffs, storage incentives and flexible demand shifted towards midday.

Keywords: Merit-order Effect, Market Value Erosion, Value Factor.

YAPAY ZEKÂNIN YÖNETİŞİM SÜREÇLERİNE ETKİSİ

Nurettin Bilmez[1]

Öz

Yönetişim, kararların tek bir merkezden alınmayıp kamu, özel sektör, sivil toplum kuruluşları (STK), akademi ve vatandaşların ortak bir ağ içinde hareket ettiği çok aktörlü bir yapıdır. Yönetişim katılımı, cevap verebilirliği, etkinliği, hesap verebilirliği, şeffaflığı ön plana çıkaran farklı aktörleri karar alma sürecinde buluşturan bir süreçtir. Yapay zekâ ise, bu çok aktörlü ekosistemde geleneksel iletişimin önündeki ölçeklenemeyen katılım, bilgi asimetrisi ve çıkar çatışması gibi engelleri aşarak yönetişime yeni bir boyut kazandırabilir. Bu çalışmanın amacı kamu yönetiminde giderek yaygınlık kazanan yapay zekânın, yönetişim süreçlerine olan etkilerini tartışmaktır. Çalışmada yapay zekâ temelli uygulamaların yönetişim süreçlerini kolaylaştırdığı ve olumlu yönde etkilediği iddiası ortaya atılmaktadır. Kamu kurumları tarafından üretilen büyük miktarda verileri yapay zekâ, analiz ederek riskleri ve gelecekteki toplumsal ihtiyaçları önceden tespit edebilmeye yardımcı olmaktadır. Böylelikle kamu politikaları reaktif (sorun çıktıktan sonra müdahale eden) değil, proaktif (sorunu önceden öngören) ve kanıta dayalı bir şekilde oluşturulabilir. Yapay zekâ, çok aktörlü yönetişimi pasif bir görüş alma uygulamasından çıkarıp, tüm paydaşların veriye dayalı olarak süreçleri birlikte tasarladığı kolektif bir karar alma mekanizmasına dönüştürebilir. Yapay zekâ uygulamalarıyla vatandaşlar yönetişim sürecinin etkin bir parçası haline gelebilirler. Çevrimiçi anketler ve sosyal medya araçlarıyla vatandaşlardan gerçek zamanlı geri bildirim, görüş ya da öneri toplanabilmektedir. Yapay zekâ binlerce vatandaşın veya STK'nın sunduğu görüşleri analiz etmeyi sağlar. Sistem yalnızca baskın fikirleri değil, paydaşların üzerinde uzlaştığı ortak paydaları ortaya çıkarmaya hizmet eder. Yapay zekâ tabanlı müzakere platformları, tartışmaları gereksiz detaylardan arındırarak somut öneriler etrafında kategorize eder. Simülasyon tabanlı müzakereler ve senaryo bazlı karar alma yöntemi gibi araçlarla tüm aktörlerin soyut fikirlerini tartışmak yerine yapay zekâ ürettiği somut etki senaryoları üzerinden daha elle tutulur çıktılar üretir. Çok aktörlü örgütler, büyük kurumlar büyük veri işleme kapasitesine sahipken, STK ve vatandaşlar bu imkanlardan yoksundurlar. Yapay zekâ yönetişim süreçlerinde vatandaşlar ve STK lehine verilerin demokratikleşmesine ve eşit söz hakkının tesis edilmesine katkıda bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ, Yönetişim, Sivil Toplum Kuruluşları.

[1] Doç. Dr., Amasya Üniversitesi, nurettin.bilmez@amasya.edu.tr, ORCID No: 0000-0000-2492-5916

Impact of Artificial Intelligence on Governance Processes

Abstract

Governance represents a multi-actor framework wherein decision-making processes are not centralized but rather executed through a collaborative network encompassing the public sector, private sector, non-governmental organizations (NGOs), academia, and citizens. It is an inclusive process that brings diverse stakeholders together by emphasizing participation, responsiveness, efficiency, accountability, and transparency. In this multi-actor ecosystem, artificial intelligence (AI) has the potential to add a new dimension to governance by overcoming traditional communication barriers such as unscalable participation, information asymmetry, and conflicts of interest. The primary objective of this study is to discuss the impacts of artificial intelligence, which is increasingly gaining prevalence in public administration, on governance processes. The study posits that AI-driven applications facilitate and positively influence governance mechanisms. By analyzing large volumes of data generated by public institutions, artificial intelligence assists in the proactive identification of risks and future societal needs. Consequently, public policies can transition from reactive measures (intervening only after problems emerge) to proactive, evidence-based policy formulation. Artificial intelligence can transform multi-actor governance from a passive consultation practice into a collective decision-making mechanism where all stakeholders co-design processes grounded in data. Through AI applications, citizens become active participants in the governance process. Real-time feedback, opinions, and proposals can be collected from citizens via online surveys and social media tools. Artificial intelligence enables the analysis of input submitted by thousands of citizens or NGOs, serving to reveal not only dominant viewpoints but also common ground agreed upon by stakeholders. AI-based deliberation platforms streamline debates by filtering out extraneous details and categorizing discussions around concrete proposals. Through tools such as simulation-based negotiations and scenario-based decision-making, actors engage with tangible impact scenarios generated by AI rather than debating abstract ideas, thereby producing more concrete outcomes. While multi-actor organizations and large institutions possess vast data-processing capabilities, NGOs and individual citizens often lack such resources. In governance processes, artificial intelligence contributes to the democratization of data and the establishment of equal representation in favor of citizens and non-governmental organizations.

Keywords: Artificial Intelligence (AI), Governance, Non-Governmental Organizations.

KLASİK YÖNETİM ANLAYIŞINDAN SÜRDÜRÜLEBİLİR YÖNETİME: KAVRAMSAL BİR BAKIŞ

Ayşen Berberoğlu[1] Tolga Öz[2]

Öz

Sanayi Devrimi'nden bu yana şekillenen klasik yönetim anlayışı, temel olarak verimlilik, kâr maksimizasyonu ve üretim odaklılık ilkeleri üzerine inşa edilmiştir. Taylor'ın bilimsel yönetim yaklaşımı ve Fayol'un yönetim ilkeleri gibi öncü kuramlar, işletmelerin kaynaklarını en etkin biçimde kullanarak kısa vadeli ekonomik çıktıları artırmayı hedeflemiştir. Ancak 20. yüzyılın sonlarından itibaren artan çevresel sorunlar, kaynak kıtlığı, iklim değişikliği ve toplumsal eşitsizlikler, bu geleneksel yaklaşımın sürdürülebilirliğini sorgulanır hale getirmiştir. Bu gelişmeler doğrultusunda yönetim yazınında, işletmelerin yalnızca ekonomik performansla değil; çevresel ve sosyal sorumluluklarla da değerlendirildiği yeni bir paradigma ortaya çıkmıştır. Bu çalışma, klasik yönetim anlayışından sürdürülebilir yönetim anlayışına geçiş sürecini kavramsal düzeyde ele almayı amaçlamaktadır. Çalışmada nicel bir veri analizi yapılmamış olup, ilgili literatür taranarak kapsamlı bir derleme gerçekleştirilmiştir. Bu bağlamda öncelikle klasik yönetim yaklaşımlarının temel varsayımları ve sınırlılıkları tartışılmakta; ardından sürdürülebilir yönetim kavramının teorik temelleri, üçlü sorumluluk anlayışı (ekonomik, çevresel, sosyal) ve kurumsal sürdürülebilirlik boyutları incelenmektedir. Ayrıca, işletmelerin sürdürülebilirlik ilkelerini stratejik yönetim süreçlerine entegre etme biçimleri ve bu geçişin karşılaştığı örgütsel, kültürel ve yapısal zorluklar da değerlendirilmektedir. Yapılan kavramsal değerlendirme sonucunda, sürdürülebilir yönetim anlayışının yalnızca bir yönetim modası değil, günümüz işletmelerinin uzun vadeli varlığını sürdürebilmesi için stratejik bir zorunluluk haline geldiği ortaya konulmaktadır. Çalışma, yöneticilere ve karar alıcılara sürdürülebilirlik odaklı politikaların benimsenmesi konusunda farkındalık kazandırmayı, akademik yazına ise klasik ve sürdürülebilir yönetim yaklaşımları arasındaki dönüşümü bütüncül bir perspektifle sunarak katkı sağlamayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Klasik Yönetim, Sürdürülebilir Yönetim, Sürdürülebilirlik, Kurumsal Sürdürülebilirlik, Stratejik Yönetim

[1] Prof. Dr., Rauf Denktaş Üniversitesi, aysen.berberoglu@rdu.edu.tr, ORCID No: 0000-0003-0073-9035

[2] Doç. Dr., Akdeniz Karpaz Üniversitesi, tolga.oz@akun.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-3608-2090

From the Classical Management Approach to Sustainable Management: A Conceptual Overview

Abstract

The classical management paradigm, shaped since the Industrial Revolution, is fundamentally built upon the principles of efficiency, profit maximization, and a focus on production. Pioneering theories—such as Taylor's scientific management approach and Fayol's management principles—aimed to boost short-term economic outputs by utilizing organizational resources in the most effective manner. However, mounting environmental issues, resource scarcity, climate change, and social inequalities since the late 20th century have called into question the sustainability of this traditional approach. In light of these developments, a new paradigm has emerged in management literature wherein businesses are evaluated not merely on economic performance but also on environmental and social responsibilities. This study aims to examine the transition from the classical management paradigm to sustainable management at a conceptual level. Rather than conducting a quantitative data analysis, the study presents a comprehensive review based on an examination of the relevant literature. In this context, the fundamental assumptions and limitations of classical management approaches are first discussed; subsequently, the theoretical foundations of sustainable management, the concept of the triple bottom line (economic, environmental, and social), and the dimensions of corporate sustainability are analyzed. Furthermore, the study evaluates how businesses integrate sustainability principles into their strategic management processes, as well as the organizational, cultural, and structural challenges associated with this transition. The conceptual analysis concludes that sustainable management is not merely a passing management trend but has become a strategic imperative for the long-term survival of contemporary businesses. The study aims to raise awareness among managers and decision-makers regarding the adoption of sustainability-oriented policies and to contribute to the academic literature by presenting the transformation between classical and sustainable management approaches from a holistic perspective.

Keywords: Classical Management, Sustainable Management, Sustainability, Corporate Sustainability, Strategic Management.

SÜRDÜRÜLEBİLİR KENT YÖNETİMİNDE AKILLI ŞEHİR UYGULAMALARI: TÜRKİYE'DE BÜYÜKŞEHİR BELEDİYELERİ ÜZERİNE BİR İNCELEME

İsmet Bahadır Görgülü[1]

Öz

Hızlı kentleşme, artan nüfus yoğunluğu ve doğal kaynaklar üzerindeki baskı, daha verimli ve sürdürülebilir kentsel yönetimi gerektirmektedir. Belediye hizmetlerinde dijital teknolojilerin artan kullanımı, akıllı şehir kavramını sürdürülebilir kentsel yönetim için temel bir araç haline getirmiştir. Bu çalışma, sürdürülebilir kentsel yönetim çerçevesinde Türkiye'deki büyükşehir belediyeleri tarafından uygulanan akıllı şehir uygulamalarını incelemekte ve kentsel sürdürülebilirliğe katkılarını değerlendirmektedir. Çalışma, nitel araştırma yaklaşımı kullanılarak yapılan bir belge analizine dayanmaktadır. Seçilen büyükşehir belediyelerinden stratejik planlar, faaliyet raporları, kurumsal belgeler ve kamuya açık akıllı şehir uygulamaları, akıllı ulaşım, çevre ve atık yönetimi, enerji ve kaynak verimliliği, dijital şehir yönetimi ve vatandaş katılımı perspektiflerinden analiz edilmiştir. Bulgular, akıllı şehir uygulamalarının belediye hizmetlerine erişimi kolaylaştırmak, daha verimli kaynak kullanımını sağlamak, çevresel etkiyi azaltmak ve hizmet sunumunu iyileştirmek için önemli fırsatlar sunduğunu göstermektedir. Bununla birlikte, çalışma, belediyeler arasında teknolojik altyapı, mali kaynaklar, kurumsal kapasite ve uygulama çeşitliliği açısından farklılıklar olduğunu da ortaya koymaktadır. Sonuç olarak, akıllı şehir kavramı yalnızca teknoloji kullanımıyla sınırlı kalmamalıdır. Ekolojik, ekonomik ve sosyal sürdürülebilirliği entegre eden uzun vadeli bir kentsel kalkınma politikası olarak ele alınmalıdır. Politika önerilerine gelince, metropol alanların veri ve uygulamalar için standartlar geliştirmesi, en iyi uygulamaların paylaşımı için işbirliği mekanizmaları oluşturması, ölçülebilir sürdürülebilirlik göstergeleri kullanarak akıllı şehir yatırımlarını izlemesi ve dijital araçlar aracılığıyla karar alma süreçlerinde vatandaşların daha etkin katılımını sağlaması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akıllı Şehir, Sürdürülebilir Kent Yönetimi, Büyükşehir Belediyeleri.

[1] Yüksek Lisans Öğrencisi, Amasya İl Jandarma Komutanlığı, ismetbahadirgorgulu@gmail.com, ORCID No: 0009-0008-6171-525X

Smart City Applications in Sustainable Urban Management: A Study On Metropolitan Municipalities in Türkiye

Abstract

Rapid urbanization, increasing population density, and pressure on natural resources necessitate more efficient and sustainable urban management. The increasing use of digital technologies in municipal services has made the smart city concept a fundamental tool for sustainable urban management. This study examines smart city applications implemented by metropolitan municipalities in Turkey with in the framework of sustainable urban management and evaluates their contributions to urban sustainability. The study is based on a document analysis using a qualitative research approach. Strategic plans, activity reports, institutional documents, and publicly available smart city applications from selected metropolitan municipalities were analyzed from the perspectives of smart transportation, environmental and waste management, energy and resource efficiency, digital city management, and citizen participation. The findings show that smart city applications offer significant opportunities to facilitate access to municipal services, ensure more efficient resource use, reduce environmental impact, and improve service delivery. However, the study also reveals differences among municipalities in terms of technological infrastructure, financial resources, institutional capacity, and application diversity. In conclusion, the smart city concept should not be limited solely to the use of technology. It should be considered as a long-term urban development policy integrating ecological, economic, and social sustainability. Regarding policy recommendations, it is suggested that metropolitan areas develop standards for data and applications, establish cooperation mechanisms for sharing best practices, monitor smart city investments using measurable sustainability indicators, and ensure more effective citizen participation in decision-making processes through digital tools.

Keywords: Smart City, Sustainable Urban Management, Metropolitan Municipalities.

KAPSAYICI GİRİŞİMCİLİK: MÜLTECİ VE EV SAHİBİ TOPLULUKLARIN DENEYİMLERİNİN KESİŞİMSEL ANALİZİ

Ülkü Neslihan Aktaş[1]

Öz

Son yıllarda girişimcilik literatüründe kadınlar, göçmenler ve diğer dezavantajlı grupların girişimcilik faaliyetlerine katılımı, kapsayıcı girişimcilik perspektifinden ele alınmaktadır. Bununla birlikte, bireylerin aynı anda birden fazla dezavantajla karşı karşıya kaldığı durumlarda bu dezavantajların girişimcilik deneyimlerini nasıl şekillendirdiği ve bu engellerin aşılmasında hangi stratejilerin kullanıldığı yeterince açıklığa kavuşturulmamıştır. Özellikle kadınların girişimcilik faaliyetlerine katılımının yalnızca ekonomik sonuçları değil, aile içindeki rolleri, toplumsal konumları ve kamusal alandaki görünürlükleri üzerindeki etkileri de sınırlı ölçüde incelenmiştir. Bu çalışma, Türkiye'de Suriyeli mülteci ve ev sahibi topluluklardan kadınlar tarafından kurulan bir kadın kooperatifini nitel bir vaka analiziyle incelemektedir. Araştırma, mülteci olma, kadın olma ve sosyo-ekonomik dezavantaj gibi birbiriyle kesişen toplumsal konumların kadınların girişimcilik deneyimlerini nasıl şekillendirdiğine ve kadınların karşılaştıkları ekonomik ve toplumsal engelleri aşmak için hangi stratejileri geliştirdiklerine odaklanmaktadır. Ayrıca kooperatif aracılığıyla girişimcilik faaliyetlerine katılımın kadınların ekonomik durumları, sosyal ilişkileri, özgüvenleri ve aile içindeki konumları üzerindeki bireysel ve kolektif sonuçları ele alınmaktadır. Bulgular, kadın kooperatifinin kadınların ekonomik faaliyetlere katılımını kolaylaştırmanın ötesinde, sosyal çevrelerini genişletmelerine, ekonomik ve sosyal açıdan daha bağımsız hareket etmelerine ve kamusal alanda daha görünür hâle gelmelerine katkı sağladığını göstermektedir. Bununla birlikte, bu kazanımların kendiliğinden ortaya çıkmadığı görülmektedir. Kadınlar, girişimcilik faaliyetlerine katılabilmek ve kamusal alanda kabul görebilmek için geleneksel toplumsal cinsiyet beklentilerini karşılamaya devam ederken aynı zamanda girişimcilikten kaynaklanan yeni sorumlulukları da üstlenmektedir. Bu durum, kadınların ekonomik ve sosyal güçlenme elde ederken aynı zamanda bir "çifte yük" taşıdıklarını ve güçlenme sürecinin sürekli bir müzakere gerektirdiğini ortaya koymaktadır. Çalışma, literatüre üç temel katkı sunmaktadır. İlk olarak, kadın kooperatiflerinin kapsayıcı girişimcilik için yalnızca ekonomik katılımı artıran bir araç olmadığını, kadınların sosyal ilişkilerini, özgüvenlerini, bağımsızlıklarını ve kamusal alandaki konumlarını güçlendiren bir sosyal dönüşüm mekanizması olarak da işlev görebildiğini göstermektedir. İkinci olarak, kadınların kamusal ve ekonomik alana katılımının mevcut toplumsal cinsiyet rollerinden bağımsız gerçekleşmediğini; aksine, kadınların meşruiyet kazanmak için hem geleneksel sorumluluklarını sürdürmek hem de girişimcilik faaliyetlerinin gerektirdiği yeni sorumlulukları üstlenmek zorunda kaldıklarını ortaya koymaktadır. Üçüncü olarak çalışma, kapsayıcı girişimcilik ve kesişimsellik literatürüne Türkiye bağlamından ve dolayısıyla Batı dışı bir perspektiften ampirik kanıt sunmaktadır. Çalışmanın politika açısından temel çıkarımı, kadınların ve mültecilerin girişimciliğe katılımını artırmaya yönelik destek politikalarının yalnızca eğitim, finansman ve iş kurma desteğine odaklanmaması gerektiğidir. Politika yapıcıların, kadınların girişimcilik faaliyetlerine katılımını kolaylaştırırken aynı zamanda bakım sorumlulukları, toplumsal cinsiyet beklentileri ve kamusal alanda meşruiyet kazanma baskısı gibi yapısal engelleri de dikkate almaları gerekmektedir. Aksi hâlde mevcut destek mekanizmaları, kadınların girişimcilik yoluyla güçlenmesini desteklemek yerine, "çifte yük"ün normalleşmesine ve mevcut toplumsal cinsiyet eşitsizliklerinin yeniden üretilmesine yol açabilir. Bu nedenle kapsayıcı girişimcilik politikalarının ekonomik katılımın yanı sıra bakım yükünün paylaşılması, toplumsal kabulün güçlendirilmesi ve kadınların kamusal alanda sürdürülebilir biçimde yer almasını sağlayacak destekleri içerecek şekilde tasarlanması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kapsayıcı Girişimcilik, Kesişimsellik, Kadın Kooperatifleri.

[1] Öğr. Gör. Dr., Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi, ulku.aktas@asbu.edu.tr, ORCID No: 0000-0003-1932-6679

Inclusive Entrepreneurship: An Intersectional Analysis of the Experiences of Refugees and Host Communities

Abstract
In recent years, inclusive entrepreneurship research has increasingly focused on women, migrants, and other disadvantaged groups. However, limited attention has been paid to how multiple and intersecting disadvantages shape entrepreneurial experiences and how individuals negotiate the economic and social barriers they face. This study examines a women's cooperative established by Syrian refugee and host-community women in Türkiye through a qualitative case analysis. It explores how women with intersecting disadvantages participate in collective entrepreneurship and the individual and collective outcomes of this participation. The findings show that the cooperative facilitates women's economic participation, strengthens their social networks and autonomy, and increases their visibility in the public sphere. However, these gains are not achieved without costs. Women continue to meet traditional gender expectations while taking on additional responsibilities associated with entrepreneurship, resulting in a "double burden." The study demonstrates that women's cooperatives can function not only as mechanisms for economic inclusion but also as spaces for social transformation and empowerment. It further contributes to the literature by highlighting how intersectional disadvantages and gender norms shape women's entrepreneurial participation from a non-Western perspective. The study also has important policy implications. Entrepreneurship support for women and refugees should extend beyond access to finance, training, and business development to address structural barriers such as care responsibilities, gender expectations, and the need to gain legitimacy in the public sphere. Otherwise, support mechanisms may unintentionally normalize the double burden and reproduce existing gender inequalities.
Keywords: Inclusive Entrepreneurship, Intersectionality, Women's Cooperatives.

HAVACILIKTA SÜRDÜRÜLEBİLİR YÖNETİM VE ÇALIŞAN SESİ

Mustafa Altıntaş[1]

Öz

Bu çalışmanın amacı, Türkiye merkezli dört havacılık işletmesinin çalışanların fikir, sorun ve etik kaygılarını iletebilecekleri yapıları yıllık raporlarında ne ölçüde açık ve ayrıntılı anlattığını belirlemektir. Araştırma, Türk Hava Yolları, Pegasus, TAV Havalimanları ve Çelebi Hava Servisinin 2019-2025 döneminde yayımladığı 28 faaliyet veya entegre faaliyet raporuna dayanmaktadır. GRI 2-26, ISO 37002 ve çalışan sesi yazını temel alınarak kanala erişim, koruma, bağımsız inceleme ve gözetim, bildirimin ele alınması ile sonuçların paylaşılması ve öğrenme başlıklarında 22 ölçüt oluşturulmuştur. Her işletme-yıl-ölçüt kararı 0 ile 3 arasında puanlanmış; PDF metinleri sayfa düzeyinde çıkarılarak önceden tanımlanan Türkçe ve İngilizce ifadelerle Python ortamında taranmış ve olumlu kararlar rapor sayfasıyla doğrulanmıştır. Toplam 616 kararın %27,11'inde en az genel bilgi, %20,78'inde işleyiş ayrıntısı ve yalnız %6,82'sinde uygulama veya sonuç bilgisi bulunmuştur. Genel açıklama puanı 17,26'dır. En yüksek alan puanı sonuçların paylaşılması ve öğrenmede 30,00, en düşük puan korumada 1,19 olarak gerçekleşmiştir. Dört işletmenin yıllık ortalaması 2019'da 15,67 iken 2025'te 31,25'e yükselmiş, ancak gelişim düzenli ve işletmeler arasında eşit olmamıştır. Bulgular, raporların kanalları ve sorumlu birimleri koruma, tarafsız inceleme ve sonuçlandırmadan daha görünür kıldığını göstermektedir. Sonuç olarak yüksek puan etik performansı değil, kamusal açıklamanın kapsamını ifade etmektedir. İşletmelerin bildirim yollarını tek yerde göstermesi, anonimlik ile gizliliği ayırması, misilleme yasağını açıklaması, çıkar çatışmasını yönetmesi ve kişisel bilgileri koruyarak vaka, kapanış süresi ve düzeltici önlem göstergelerini yayımlaması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilir Yönetim, Çalışan Sesi, Etik Bildirim.

[1] Dr. Öğr. Üyesi, Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, mustafa.altintas@alanya.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-8843-2128

Sustainable Management and Employee Voice in Aviation

Abstract

This study examines how clearly four Türkiye-based aviation firms describe, in annual reports, the systems through which employees can raise ideas, problems, and ethical concerns. The dataset comprises 28 annual or integrated reports issued by Turkish Airlines, Pegasus Airlines, TAV Airports, and Çelebi Aviation for 2019-2025. Based on GRI 2-26, ISO 37002, and employee voice literature, 22 criteria were grouped under channel access, protection, independent review and oversight, handling of reports, and outcomes and learning. Each firm-year-criterion decision was scored from 0 to 3. PDF texts were extracted page by page, screened in Python using predefined Turkish and English expressions, and every positive decision was verified against the relevant report page. Of 616 decisions, 27.11% contained at least general information, 20.78% included process details, and only 6.82% provided implementation or outcome information. The overall disclosure score was 17.26. Outcomes and learning had the highest area score (30.00), while protection had the lowest (1.19). The four-firm annual average rose from 15.67 in 2019 to 31.25 in 2025, although the change was neither steady nor uniform. Reports therefore made channels and responsible units more visible than protection, impartial investigation, and case resolution. Higher scores indicate the scope of public disclosure, not ethical performance. Firms should present all reporting routes in one accessible location, distinguish anonymity from confidentiality, explain anti-retaliation and conflict-of-interest safeguards, and disclose privacy-protected indicators on cases, closure times, and corrective actions.

Keywords: Sustainable Management, Employee Voice, Whistleblowing.

SU YÖNETİMİ VE ÇOK KRİTERLİ KARAR VERME ARASINDAKİ KESİŞİMİN BİBLİYOMETRİK ANALİZİ

Muhammet Burak Kılıç[1]

Öz

Bu çalışma, su yönetimi ve çok kriterli karar verme kesişimine yönelik bütüncül bir bibliyometrik değerlendirme sunmaktadır. Su yönetimi ve çok kriterli karar verme odağında yer alan literatür araştırmalarının kavramsal ve tematik değişimlerinin haritalandırılması ve sürdürülebilirlik perspektifinden değerlendirilmesi önemlidir. Bu amaçla, R programında bibliometrix paketi aracılığıyla, 2020-2025 dönemi için Scopus veri tabanından elde edilen veriler kullanılarak, 4187 yayına yönelik kapsamlı bir bibliyometrik analiz yapılmıştır. Çalışmada ülkelerin bilimsel üretimi, yayın ve atıf eğilimleri, yazarların anahtar kelimeleri, ortak kelime ağı, tematik harita ve öne çıkan dergiler incelenmiştir. Analiz bulgularına göre Çin, Hindistan, İran, Amerika Birleşik Devletleri ve Türkiye'nin bilimsel üretime en fazla katkı sağlayan ülkeler olduğu görülmektedir. Ortak kelime ağı ve tematik harita analizlerinde, çok kriterli karar verme, sürdürülebilir kalkınma, analitik hiyerarşi süreci ve coğrafi bilgi sistemleri alanın en baskın konuları olurken, gelişmekte olan temalar arasında iklim değişikliği, risk değerlendirmesi ve seller ön plana çıkmaktadır. 2024 yılı en fazla yayın yapılan yıl olup, bilimsel eğilimler arasında makine öğrenmesi, doğal kaynakların korunması ve risk yönetimi dikkat çekmektedir. Sustainability, Journal of Cleaner Production, Water ve Journal of Environmental Management dergileri, yayın ve atıf sayıları bakımından en etkili dergiler arasında yer almaktadır. Son olarak, çalışma su yönetimi ve çok kriterli karar verme kesişimini bir bütün olarak ele alan ve disiplinlerarası çalışan araştırmacılara gelecek perspektifiyle literatürdeki boşluklara rehberlik eden bir yol haritası sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Su Yönetimi, Çok Kriterli Karar Verme, Bibliyometrik Analiz.

[1] Doç. Dr., Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, mburak@mehmetakif.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-9597-1576

A Bibliometric Analysis of the Intersection between Water Management and Multi-Criteria Decision-Making

Abstract

This study presents a holistic bibliometric assessment of the intersection between water management and multi-criteria decision-making. Mapping the conceptual and thematic evolution of the literature on water management and multi-criteria decision-making is crucial for a sustainability perspective. To this end, a comprehensive bibliometric analysis of 4,187 publications was conducted using data from the Scopus database for the 2020–2025 period, employing the bibliometrix package in R. The study examines country-level scientific production, publication and citation trends, authors' keywords, the cooccurrence network, the thematic map, and key journals. The findings indicate that China, India, Iran, the United States, and Türkiye are the key contributors to scientific output in this field. Co-occurrence network and thematic map analyses show that multi-criteria decision-making, sustainable development, the analytic hierarchy process, and geographic information systems are the most dominant topics, while climate change, risk assessment, and floods are emerging themes. In 2024, the highest number of publications was recorded, with machine learning, conservation of natural resources, and risk management standing out as pillar scientific trends. Sustainability, Journal of Cleaner Production, Water, and Journal of Environmental Management emerged as the most influential journals in terms of publication and citation counts. Finally, the study presents a roadmap that holistically addresses the intersection of water management and multi-criteria decision-making, offering guidance for interdisciplinary researchers on future-oriented gaps in the literature.

Keywords: Water Management, Multi-Criteria Decision-Making, Bibliometric Analysis.

ÖRGÜT KURAMLARININ DİJİTAL DÖNÜŞÜM BAĞLAMINDA DEĞERLENDİRİLMESİ: BİBLİYOMETRİK BİR ANALİZ

Aylin Yılmaz Gezgin[1]

Öz

Dijital dönüşüm ve yapay zekâ teknolojilerinin yaygınlaşması, örgütlerin yapıları, karar verme süreçleri, kaynak ilişkileri ve yönetim uygulamalarına ilişkin araştırmaları çeşitlendirmektedir. Bu gelişmeler, dijital teknolojiler ile örgüt kuramlarını ilişkilendiren literatürün bütüncül biçimde değerlendirilmesini gerekli kılmaktadır. Bu çalışmanın amacı, dijital dönüşüm ve yapay zekânın örgüt kuramlarıyla ilişkisini ele alan literatürün gelişimini, entelektüel yapısını ve tematik yönelimlerini bibliyometrik analiz yoluyla ortaya koymaktır. Araştırmanın tarama kapsamını bürokratik örgüt kuramı, kaynak bağımlılığı kuramı, işlem maliyeti kuramı, kurumsal kuram, sosyo-teknik sistemler kuramı ve örgütsel ekoloji perspektifi oluşturmaktadır. Web of Science veri tabanında ilgili kavramları birleştiren konu taraması gerçekleştirilmiş; 2022–2026 yayın dönemi, İngilizce dil, makale türü ve Management alanı filtreleri uygulanarak 419 bibliyografik kayıttan oluşan başlangıç veri havuzu elde edilmiştir. Veri temizleme ve kapsam uygunluğu kontrollerinin ardından analizler R programında gerçekleştirilecektir. Yayınların yıllara, kaynaklara, yazarlara ve ülkelere göre dağılımları incelenecek; bibliyografik verilerin yeterliliği doğrultusunda atıf ilişkileri, bilimsel iş birliği ağları ve anahtar kelime birlikte görülme ağları değerlendirilecektir. Böylece literatürde öne çıkan çalışmaların, kavramsal kümelerin ve araştırma eğilimlerinin belirlenmesi amaçlanmaktadır. Ayrıca sürdürülebilir yönetimle ilişkili kavramların bu literatürdeki konumu araştırılacaktır. Çalışmanın, dijital dönüşüm ve yapay zekâ araştırmalarının örgüt kuramlarıyla kurduğu bağlantıları haritalandırarak mevcut bilgi birikiminin değerlendirilmesine ve gelecekteki araştırma alanlarının belirlenmesine katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital Dönüşüm, Yapay Zekâ, Örgüt Kuramları, Bibliyometrik Analiz, Sürdürülebilir Yönetim.

1 Dr. Öğr.Üyesi, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, aylinyilmaz@kmu.edu.tr, ORCID No: 0000-0001-5462-8184

Evaluating Organization Theories in the Context of Digital Transformation: A Bibliometric Analysis

Abstract

The growing prevalence of digital transformation and artificial intelligence technologies is diversifying research on organisational structures, decision-making processes, resource relationships and management practices. These developments call for a comprehensive assessment of the literature linking digital technologies with organisation theories. This study aims to map the development, intellectual structure and thematic orientations of the literature examining digital transformation and artificial intelligence in relation to organisation theories through bibliometric analysis. The search encompasses bureaucratic organisation theory, resource dependence theory, transaction cost theory, institutional theory, socio-technical systems theory and the organisational ecology perspective. A topic search combining relevant concepts was conducted in the Web of Science database. Filters for the 2022–2026 publication period, English language, article document type and Management subject area yielded an initial dataset of 419 bibliographic records. Following data cleaning and eligibility checks, the analyses will be conducted using R. Publication distributions by year, source, author and country will be examined. Citation relationships, scientific collaboration networks and keyword co-occurrence networks will also be assessed, subject to the availability and completeness of the bibliographic data. These analyses aim to identify prominent studies, conceptual clusters and research trends. The position of concepts associated with sustainable management within this literature will also be explored. By mapping the connections between digital transformation, artificial intelligence and organisation theories, the study is expected to contribute to the assessment of existing knowledge and the identification of avenues for future research.

Keywords: Digital Transformation, Artificial Intelligence, Organisation Theories, Bibliometric Analysis, Sustainable Management.

KENTSEL SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK VE METABOLİZMA YAKLAŞIMI

Gamze Uzun[1]

Öz

Antroposen olarak nitelendirilen çağımızın belirleyici olgusu kentlerdir. Ekonomik büyümenin başlıca motorları olan kentler günümüzde insanlar için temel yerleşim mekanıdır. Bununla birlikte kentler büyümeye ve yeryüzünü biçimlendirmede etkilerini artırmaya devam etmektedirler. Dünya Bankası verilerine göre dünya nüfusunun %57'si kentlerde yaşamaktadır. Birleşmiş Milletler kentli nüfusun %70'lere ulaşacağını özellikle az gelişmiş ülkelerde kentlerin daha fazla büyüyeceğini öngörmektedir. Kentler önemli miktarda kaynak tüketen ve doğal çevre üzerinde sınırlarının çok ötesinde etkiye sahip olan yapılardır. Kent nüfusunun artması altyapı ve kaynaklara yönelik taleplerin sürekli olarak genişlemesi anlamına gelmektedir. Yeni kent sakinlerinin ihtiyaçlarını karşılamak için altyapının nasıl inşa edileceği ve hizmetlerin nasıl sunulacağı, kentin uzun vadede doğal çevreyle ilişkisini biçimlendirmektedir. Bu nedenle kentsel mekânda gıda, su, barınma, alt yapı gibi ihtiyaçlarının karşılanma biçimleri, yalnızca kentin değil, gezegenin de geleceğini belirleyicisidir. Gezegenin sürdürülebilirliği, ekonomik büyüme, toplumsal ve ekolojik sorunların iç içe geçtiği mekanlar olarak kentlerin sürdürülebilir kılınmasına bağlıdır. Kentlerin sürdürülebilirliğini sağlamak için ortaya konan yaklaşımlardan birisi kentsel metabolizma yaklaşımıdır. Metabolizma kavramı, bir organizma ile çevresi arasındaki madde alışverişini tanımlamaktadır. Kent bir pazar ve yerleşim yeri olmasının ötesinde insan ve doğayı içeren bir ekosistemdir. Doğal ve beşerî unsurun bir araya gelmesiyle oluşan kentler de insana benzer şekilde bir metabolizmaya sahiptir. Kenti sistem perspektifi ile ele alan metabolizma yaklaşımı, kent içinde hammadde, enerji, emek, atık dolaşımına odaklanır, parçalar arasındaki ilişkileri ve etkileşimleri inceler. Böylece kent içinde kaynak dağılımının ekolojik, sosyal, ekonomik ve politik yönlerini bütünsel bir şekilde ortaya çıkarmak için potansiyel bir yol sunar. Bu çerçevede çalışmanın temel sorunsalı, kentlerin sürdürülebilirliğinin nasıl sağlanabileceği ve kentsel metabolizma yaklaşımının bu süreçte nasıl bir çerçeve sunabileceğidir.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilirlik, Kentsel Metabolizma, Kent Ekolojisi.

[1] Dr. Öğr. Üyesi, Amasya Üniversitesi, gamze.uzun@amasya.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-5627-4268

Urban Sustainability and the Metabolic Approach

Abstract

Cities are the defining feature of our era, known as the Anthropocene. As the primary drivers of economic growth, cities are now the main places where people live. At the same time, cities continue to grow and exert an ever-greater influence on the shaping of the Earth's surface. According to World Bank data, 57 per cent of the world's population lives in cities. The United Nations forecasts that the urban population will reach 70 per cent, with cities in less developed countries in particular set to grow even further. Cities are entities that consume significant amounts of resources and exert an influence on the natural environment that extends far beyond their own boundaries. The growth of the urban population implies a constant expansion in demand for infrastructure and resources. How infrastructure is built and services are delivered to meet the needs of new city dwellers shapes the city's long-term relationship with the natural environment. For this reason, the ways in which needs such as food, water, housing, infrastructure and social organisation are met within the urban environment are decisive not only for the future of the city, but also for that of the planet. The sustainability of the planet depends on making cities sustainable—places where economic growth, social and ecological issues are intertwined. One of the approaches developed to ensure the sustainability of cities is the urban metabolism approach. The concept of metabolism refers to the exchange of matter between an organism and its environment. A city is more than just a market and a place of settlement; it is a ecosystem comprising both people and nature. Cities, formed by the convergence of natural and human elements, possess a metabolism similar to that of humans. The metabolism approach, which examines the city from a systems perspective, focuses on the circulation of raw materials, energy, labour and waste within the city, and analyses the relationships and interactions between its components. It thus offers a potential pathway to reveal, in a holistic manner, the ecological, social, economic and political dimensions of resource distribution within the city. Within this framework, the central research question of this study is how the sustainability of cities can be ensured and how the urban metabolism approach can provide a framework for this process.

Keywords: Sustainability, Urban Metabolism, Urban Ecology.

SÜRDÜRÜLEBİLİR ULAŞIM ÇERÇEVESİNDE BİSİKLET POLİTİKALARININ ANALİZİ: MUĞLA ÖRNEĞİ

Nihal Tataroğlu[1]

Öz

Birer ekosistem olan kentlerin sürdürülebilirliğinin sağlanması için kentin tüm bileşenleri bütünleşik bir yaklaşımla ele alınmalıdır. Bu bileşenlerden biri ulaşımdır. Sürdürülebilir ulaşım kent ekosistemi üzerinde olumsuz bir etki oluşturmadan, kentin çevresel, sosyal ve ekonomik gelişimini destekleyecek politika ve uygulamalara dayalı bir sistem içinde kentlilerin hareketlilik ihtiyacının karşılanmasıdır. Sürdürülebilir kentsel ulaşım için ulaşımın çevresel etkilerinin azaltılması, herkes için erişilebilirliği sağlayarak sosyal adaletin geliştirilmesi, ödenebilirlik, güvenlik, rahatlık, verimlilik, düşük karbon, insan ve çevre dostu olma gibi özelliklerin güçlendirilmesi gerekmektedir. Bu çerçevede bisiklet, düşük karbonlu ve aktif bir ulaşım biçimi olması, kısa mesafeli yolculuklarda motorlu taşıtlara alternatif oluşturması ve toplu taşıma ile bütünleşebilmesi nedeniyle sürdürülebilir ulaşımda önemlidir. Bisiklet kullanımının yaygınlaştırılması, bisiklet ulaşımına ilişkin altyapı çalışmalarına, arazi kullanım planlamasının kamusal alan ve kent işlevlerine erişimini mümkün kılacak şekilde yapılmasına, diğer ulaşım modlarıyla entegrasyonunun sağlanmasına, güvenlik ve yönetişimi önceleyen bir yaklaşımla politika oluşturulması ve uygulanmasına bağlıdır. Bu çalışmanın amacı, sürdürülebilir ulaşım politikaları kapsamında Muğla ili Menteşe ilçesinde geliştirilen bisiklet politikalarının "politika hedefi–politika aracı–uygulama" ilişkisi üzerinden analiz edilmesidir. Araştırmada stratejik plan, ulaşım ana planı gibi kurumsal belgeler doküman analizi yöntemiyle incelenmiş; politika hedefleri ile planlanan ve gerçekleştirilen bisiklet uygulamaları karşılaştırılmıştır. Sonuç olarak çalışmada, güncel politika belgelerinde bisiklet politikasının sürdürülebilir ulaşım çerçevesinde ele alındığı; ancak politika hedeflerinin uygulamaya aktarılmasının süreklilik, bütünlük ve izleme açısından değerlendirilmesi gerektiği görülmektedir. Bu doğrultuda bisiklet ağının sürekliliğinin sağlanması, toplu taşıma ile entegrasyonun güçlendirilmesi, ölçülebilir performans göstergelerinin geliştirilmesi, politika oluşturma ve uygulama aşamalarında yerel halkın ve paydaşların sürece dahil edilmesi ve bisiklet yatırımlarının kullanım ve erişilebilirlik sonuçları üzerinden düzenli olarak izlenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilir Ulaşım, Bisiklet Politikası, Muğla.

[1] Öğr. Gör. Dr, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, nihaltataroglu@mu.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-8451-6252

An Analysis of Cycling Policies wıthin the Framework of Sustainable Transport: The Case of Muğla

Abstract

Cities, as ecosystems, require an integrated approach to all their components in order to ensure urban sustainability. Transportation is one of these components. Sustainable transport can be defined as meeting the mobility needs of urban residents through a system based on policies and practices that support the environmental, social, and economic development of the city without generating adverse impacts on the urban ecosystem. Achieving sustainable urban transport requires reducing the environmental impacts of transportation and strengthening accessibility for all in order to promote social justice, as well as enhancing affordability, safety, comfort, efficiency, low-carbon mobility, and human- and environmentally friendly transport. Within this framework, cycling is an important component of sustainable transport because it is a low-carbon and active mode of transportation, provides an alternative to motorized vehicles for short-distance trips, and can be integrated with public transport. The widespread adoption of cycling depends on the development of cycling infrastructure; land-use planning that enables access to public spaces and urban functions; integration with other transport modes; and the formulation and implementation of policies based on approaches that prioritize safety and governance. The aim of this study is to analyze cycling policies developed in Menteşe District of Muğla Province within the framework of sustainable transport policies through the relationship between "policy objectives, policy instruments, and implementation". Institutional documents, including the strategic plan and the transportation master plan, were examined using document analysis, and policy objectives were compared with planned and implemented cycling interventions. The findings indicate that cycling policy is addressed within the framework of sustainable transport in current policy documents. However, the translation of policy objectives into practice needs to be evaluated in terms of continuity, integration, and monitoring. Accordingly, the study recommends ensuring the continuity of the cycling network, strengthening its integration with public transport, developing measurable performance indicators, involving local residents and relevant stakeholders in policy formulation and implementation processes, and regularly monitoring cycling investments based on their outcomes in terms of use and accessibility.

Keywords: Sustainable Transportation, Cycling Policies, Muğla.

AFETE DİRENÇLİ KENTTEN DAYANIKLI TOPLUMA: BÜYÜKŞEHİR BELEDİYELERİNİN TOPLUMSAL DAYANIKLILIK POLİTİKALARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Ömer Demirci[1]

Öz

Afetlere karşı dayanıklılık, yalnızca yapı stokunun güçlendirilmesi ve teknik altyapının iyileştirilmesiyle açıklanabilecek bir olgu değildir. Toplumun risk bilgisine erişebilmesi, karar süreçlerine katılması, dayanışma ağlarını harekete geçirebilmesi ve kırılgan grupları koruyabilmesi de dayanıklılığın temel bileşenleridir. Toplumsal dayanıklılık bu bakımdan grupların ve toplulukların sosyal, siyasal ve çevresel değişimlerden kaynaklanan dışsal baskılarla başa çıkabilme kapasitesini ifade etmektedir (Adger, 2000: 347). Bu yaklaşım, yerel yönetimlerin afet politikalarının teknik önlemlerin yanında toplumsal kapasiteyi geliştiren uygulamalar içermesini gerekli kılmaktadır. Türkiye'de afetlere karşı dirençli toplum oluşturma arayışı, müdahale odaklı afet yönetiminden risk azaltma, hazırlık ve önleme temelli bir anlayışa yönelmeyi gerekli kılmaktadır. Toplumun afetlerle başa çıkma kapasitesi bireysel özelliklerden kurumsal yapıya, sosyoekonomik koşullardan yaşanılan çevreye kadar uzanan çok boyutlu etkenler tarafından şekillenmektedir (Varol ve Buluş Kırıkkaya, 2017: 2). Bu nedenle belediyelerin afet politikalarının fiziksel yatırımların ötesinde toplumsal farkındalık, eğitim, katılım ve yerel iş birliği boyutlarını da kapsaması önem taşımaktadır. Toplumsal dayanıklılığın yerel ölçekte güçlenmesinde mahalle temelli örgütlenmeler ve gönüllülük uygulamaları özel bir yere sahiptir. Mahalle sakinlerinin afet eğitimlerine katılması ve tatbikatlarda yer alması, fiziksel hazırlığın yanı sıra toplumsal dayanışmayı ve psikolojik desteği güçlendirmekte, yardımlaşmayı teşvik etmekte ve kırılgan grupların ihtiyaçlarını gözeten bir yapı oluşturmaktadır (Usta ve Ulugergerli, 2025: 15). Bu çerçevede yerel yönetimler, kurumsal kapasite ile toplumsal kaynaklar arasında bağlantı kuran temel aktörlerden biri olarak öne çıkmaktadır. Bu çalışma, Türkiye'deki otuz büyükşehir belediyesinin afet politikalarında toplumsal dayanıklılığın ne ölçüde karşılık bulduğunu incelemeyi amaçlamaktadır. Belediyelerin yürürlükteki stratejik planları ile erişilebilen afet, risk azaltma ve eylem planları nitel içerik analizi yöntemiyle değerlendirilecektir. İnceleme risk iletişimi, toplumsal katılım, gönüllülük, kırılgan gruplar, kurumlar arası iş birliği, eğitim ve afet sonrası iyileşme ölçütleri üzerinden yürütülecektir. Araştırmayla fiziksel dirençlilik hedefleri ile toplumsal dayanıklılık politikaları arasındaki ilişkinin ortaya çıkarılması, iyi uygulamaların belirlenmesi ve yerel yönetimler için uygulanabilir politika önerileri geliştirilmesi hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Toplumsal Dayanıklılık, Büyükşehir Belediyeleri, Afet Yönetimi, Afet Risklerinin Azaltılması.

[1] Öğr. Gör., Ardahan Üniversitesi, omerdemirci@ardahan.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-5854-1091

From Disaster-Resilient City to Resilient Society: An Evaluation of Social Resilience Polıcies of Metropolitan Municipalities

Abstract

Resilience to disasters cannot be explained solely by the strengthening of the building stock and the improvement of technical infrastructure. Society's access to risk information, participation in decision-making processes, ability to mobilize solidarity networks, and protection of vulnerable groups are also fundamental components of resilience. In this respect, social resilience refers to the capacity of groups and communities to cope with external stresses resulting from social, political, and environmental change (Adger, 2000: 347). This approach requires local governments' disaster policies to include practices that enhance social capacity alongside technical measures. In Türkiye, the quest to build a disaster-resilient society necessitates a shift from response-oriented disaster management to an approach based on risk reduction, preparedness, and prevention. A society's capacity to cope with disasters is shaped by multidimensional factors ranging from individual characteristics to institutional structures, and from socioeconomic conditions to the living environment (Varol & Buluş Kırıkkaya, 2017: 2). For this reason, it is crucial that municipal disaster policies encompass dimensions of social awareness, education, participation, and local cooperation beyond physical investments. Neighborhood-based organizations and volunteering practices hold a special place in strengthening social resilience at the local scale. The participation of neighborhood residents in disaster training and drills not only reinforces physical preparedness but also strengthens social solidarity and psychological support, encourages mutual aid, and creates a framework that caters to the needs of vulnerable groups (Usta & Ulugergerli, 2025: 15). Within this framework, local governments stand out as key actors establishing the link between institutional capacity and social resources. This study aims to examine the extent to which social resilience is reflected in the disaster policies of thirty metropolitan municipalities in Türkiye. The current strategic plans of the municipalities, along with accessible disaster, risk reduction, and action plans, will be evaluated using the qualitative content analysis method. The analysis will be conducted across criteria including risk communication, social participation, volunteering, vulnerable groups, inter-institutional cooperation, education, and post-disaster recovery. The study aims to reveal the relationship between physical resilience targets and social resilience policies, identify best practices, and develop actionable policy recommendations for local governments.

Keywords: Social Resilience, Metropolitan Municipalities, Disaster Management, Disaster Risk Reduction.

DEMİRYOLLARINDA YEŞİL DÖNÜŞÜM UYGULAMALARI: TÜRKİYE ÜZERİNE BİR POLİTİKA ANALİZİ

Salih Polat[1]

Öz

Bu çalışmanın amacı, Türkiye'de demiryollarının yeşil dönüşümünün hangi uygulama alanlarında ilerlediğini ve mevcut politika ve uygulamaların uluslararası eğilimler ve uygulama örnekleriyle ne ölçüde örtüştüğünü incelemektir. Araştırmada nitel doküman analizi ve yönlendirilmiş içerik analizi kullanılmış; ulusal düzeyde TCDD, TCDD Taşımacılık, TÜRASAŞ, Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığı ile Strateji ve Bütçe Başkanlığının politika, strateji, faaliyet ve proje belgeleri, uluslararası düzeyde ise Avrupa Komisyonu, Uluslararası Enerji Ajansı, UIC ve Europe's Rail tarafından yayımlanan politika, rapor ve proje kaynakları değerlendirilmiştir. Analiz; elektrifikasyon, yenilenebilir enerji, düşük karbonlu araçlar, rejeneratif frenleme ve akıllı enerji yönetimi, yeşil istasyonlar, dijital işletmecilik, döngüsel ekonomi ve modal dönüşüm olmak üzere sekiz boyutta yürütülmüştür. Bulgular, Türkiye'de elektrikli hat uzunluğunun 2002-2025 döneminde 2.122 kilometreden 7.274 kilometreye yükseldiğini, yerli elektrikli tren üretiminin başladığını ve yenilenebilir enerji ile enerji verimliliği uygulamalarının kurumsal programlara girdiğini göstermektedir. Buna karşılık rejeneratif fren enerjisinin geri kazanılması ve depolanması, entegre enerji merkezleri, hat ve tesis bazında enerji-karbon performansının raporlanması ve yaşam döngüsü temelli tedarik alanlarında kamuya açık uygulama ve sonuç verilerinin sınırlı olduğu belirlenmiştir. Modal dönüşüm açısından 2053'e kadar yolcu payının yüzde 0,96'dan yüzde 6,20'ye, yük payının ise yüzde 5,08'den yüzde 21,93'e çıkarılması hedeflenmektedir. Ancak bu hedeflerin gerçekleşmesi, altyapı yatırımlarının yanı sıra lojistik bağlantılar, hizmet kalitesi ve fiyatlandırma politikalarının bütüncül biçimde ele alınmasına bağlıdır. Sonuçlar, Türkiye'nin yeşil demiryolu dönüşümünün politika hedefleri bakımından uluslararası eğilimlerle büyük ölçüde örtüştüğünü; temel gelişim alanının ise bu hedeflerin ölçülebilir enerji ve karbon performansına dönüştürülmesi olduğunu göstermektedir. Bu doğrultuda ortak bir yeşil demiryolu performans çerçevesinin oluşturulması, koridor bazlı karbon muhasebesinin geliştirilmesi, enerji merkezi pilotlarının uygulanması ve kamu alımları ile finansmanın doğrulanabilir çevresel performans göstergeleriyle ilişkilendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yeşil Dönüşüm, Demiryolu Politikaları, Sürdürülebilir Ulaştırma.

[1] Dr., TCDD İşletmesi Genel Müdürlüğü, salihpolat@tcdd.gov.tr, ORCID No: 0000-0002-1505-6555

Green Transformation Practices in Railways: A Policy Analysis of Türkiye

Abstract

This study aims to examine the areas in which the green transformation of railways in Türkiye has progressed and the extent to which current policies and practices align with international trends and examples of implementation. The study employs qualitative document analysis and directed content analysis. At the national level, policy, strategy, activity, and project documents issued by TCDD, TCDD Taşımacılık, TÜRASAŞ, the Ministry of Transport and Infrastructure, and the Presidency of Strategy and Budget were examined. At the international level, policy documents, reports, and project materials published by the European Commission, the International Energy Agency (IEA), the International Union of Railways (UIC), and Europe's Rail were reviewed. The analysis was conducted across eight dimensions: electrification, renewable energy, low-carbon rolling stock, regenerative braking and smart energy management, green stations, digital railway operations, circular economy, and modal shift. The findings show that the length of electrified railway lines in Türkiye increased from 2,122 km to 7,274 km between 2002 and 2025, domestic production of electric trains has commenced, and renewable energy and energy-efficiency practices have been incorporated into institutional programmes. However, publicly available data on implementation and outcomes remain limited in areas such as the recovery and storage of regenerative braking energy, integrated energy hubs, line- and facility-level energy and carbon performance reporting, and life-cycle-based procurement. In terms of modal shift, Türkiye aims to increase rail's share of passenger transport from 0.96% to 6.20% and its share of freight transport from 5.08% to 21.93% by 2053. Achieving these targets, however, will require an integrated approach that addresses logistics connectivity, service quality, and pricing policies alongside infrastructure investment. The results indicate that Türkiye's green railway transformation is largely aligned with international trends in terms of policy objectives, while the key area for further development is translating these objectives into measurable energy and carbon performance. Accordingly, the study recommends establishing a common green railway performance framework, developing corridor-based carbon accounting, implementing pilot projects for integrated energy hubs, and linking public procurement and financing mechanisms to verifiable environmental performance indicators.

Keywords: Green Transformation, Railway Policies, Sustainable Transport.

BELEDİYECİLİKTE PARADİGMA DEĞİŞİMİ: SOSYAL BELEDİYECİLİKTEN SÜRDÜRÜLEBİLİR KENT HAKKINA

Yasin Can Gönültaş[1] *Aslıhan Akalın*[2]

Öz

Kentlerde derinleşen toplumsal eşitsizlikler ve ekolojik sorunlar, belediyelerin sosyal politika yaklaşımının sürdürülebilirlik ve kent hakkı temelinde yeniden değerlendirilmesini gerekli kılmaktadır. Bu çalışma, sosyal belediyeciliğin yardım ve hizmet sunumuna dayalı uygulamalarının, sürdürülebilir kent hakkı perspektifiyle nasıl genişletilebileceğini tartışmayı amaçlamaktadır. Henri Lefebvre'nin kent hakkı yaklaşımı, kent sakinlerinin kentsel yaşamı şekillendirme ve karar süreçlerine katılma hakkını vurgulayarak çalışmanın kuramsal çerçevesine temel oluşturmaktadır. Çalışmada sosyal belediyecilik, kent hakkı, sosyal adalet ve sürdürülebilirlik arasındaki ilişkiler, kavramsal bir yaklaşımla ele alınmaktadır. Sosyal belediyeciliğin sürdürülebilir kentlerin oluşturulmasına katkısının, bireylerin yalnızca temel ihtiyaçlarının karşılanmasıyla sınırlı tutulamayacağı genel bir kanı olmuştur. Bu doğrultuda barınma, erişilebilir ulaşım, temiz çevre, yeşil alan ve kamusal hizmetlere eşit erişim, sürdürülebilir kent hakkının birbirini tamamlayan unsurları olarak değerlendirilmektedir. İklim değişikliğinin dezavantajlı gruplar üzerindeki etkileri, sosyal ve ekolojik politikaların birlikte düşünülmesini gerektirmektedir. Kent sakinlerinin karar süreçlerine katılımı, kentsel kaynakların adil dağılımı ve belediye hizmetlerinin kapsayıcılığı ise dönüşümün yönetsel boyutlarını oluşturmaktadır. Çalışma, sürdürülebilir kent hakkını sosyal belediyeciliğin kapsamını hak temelli ve ekolojik bir doğrultuda genişleten yaklaşım olarak kavramsallaştırmaktadır. Belediyecilikte paradigma değişimi, sosyal yardımın ötesine uzanan, eşitsizliklerin yapısal nedenlerini gözeten ve gelecek kuşakların ihtiyaçlarını dikkate alan bir dönüşüm olarak tartışılmaktadır. Bu çerçeve, yerel sosyal politikaların sürdürülebilirlik hedefleriyle bütünleştirilmesine yönelik kuramsal bir değerlendirme sunarak belediyecilik tartışmalarına katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kent Hakkı, Sosyal Belediyecilik, Sürdürülebilirlik.

[1] Dr. Öğr. Üyesi, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, gonultascan@gmail.com, ORCID No: 0000-0002-2267-0465

[2] Yüksek Lisans Öğrencisi, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, aslihan.akalin@ahievran.edu.tr, ORCID No: 0009-0003-4900-6972

A Paradigm Shift in Local Government: From Social Local Government to the Right to a Sustainable City

Abstract
The deepening of social inequalities and ecological problems in cities requires a re-evaluation of the way municipalities approach social policy, with a focus on sustainability and the right to the city. This study discusses how social municipal governance practices, which are currently based on providing aid and services, can be expanded from the perspective of the sustainable right to the city. The theoretical foundation of this study is Henri Lefebvre's approach to the right to the city, which emphasises the right of city residents to shape urban life and participate in decision-making processes. Through a conceptual framework, the study examines the relationships between social municipal governance, the right to the city, social justice, and sustainability. There is now widespread agreement that social municipal governance must contribute to the creation of sustainable cities in ways that go beyond merely meeting individuals' basic needs. In this regard, housing, accessible transport, a clean environment, green spaces and equal access to public services are considered to be complementary elements of the right to a sustainable city. The impact of climate change on disadvantaged groups necessitates an integrated approach to social and ecological policies. The participation of city residents in decision-making processes, equitable distribution of urban resources and inclusivity of municipal services constitute the administrative dimensions of this transformation. This study conceptualises the right to a sustainable city as an approach that broadens the scope of social municipal governance in rights-based and ecological directions. It discusses a paradigm shift in municipal governance as a transformation that goes beyond social assistance, addresses the structural causes of inequality and considers the needs of future generations. The aim of this framework is to contribute to the discourse on municipal governance by providing a theoretical evaluation of how local social policies can be integrated with sustainability objectives.
Keywords: Right to the City, Social Municipalism, Sustainability.

TÜRKİYE'DE UZUN SÜRELİ BAKIM HİZMETLERİ FİNANSMANININ SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİ: FARKLI FİNANSMAN MODELLERİ ÜZERİNDEN KARŞILAŞTIRMALI BİR POLİTİKA ANALİZİ

Servet Alp[1]

Öz

Türkiye'de 65 yaş ve üzeri nüfus oranı hızla artmaktadır. 2000 yılında %5,7 olan yaşlı nüfus oranı, 2025 yılında %11,1'e ulaşmış olup, 2040 yılına kadar %17,9'a yükseleceği öngörülmektedir. Nüfusun demografik yapısındaki bu hızlı dönüşüm, kişisel bakım ve destek hizmetlerini kapsayan uzun süreli bakım (USB) hizmetlerine yönelik talebi ve dolayısıyla bakım finansmanının sürdürülebilirliğini ele alma zorunluluğunu artırmaktadır. Bu çalışmanın amacı seçilmiş ülke deneyimleri üzerinden USB finansman modellerinin sürdürülebilirliğini değerlendirmek ve Türkiye için finansal sürdürülebilirliğe sahip bir USB çerçevesi geliştirmektir. Çalışma nitel bir araştırma desenine dayanmaktadır. Çalışmada Türk sağlık ve sosyal güvenlik mevzuatı, resmi kurum raporları, uluslararası kuruluş yayınları ve ilgili literatür doküman analizi ve karşılaştırmalı politika analizi yöntemleriyle incelenmiştir. Bu doğrultuda Almanya, Japonya ve Güney Kore sosyal bakım sigortası temelli modeller; İngiltere ise bakım sigortası bulunmayan, genel bütçe ve yerel yönetim finansmanına dayalı, gelir ve varlık testini esas alan bir model olarak analize dahil edilmiştir. Ülke deneyimleri; finansman kaynakları, prim ve kamu katkısının yapısı, kullanıcı ödemeleri, finansman tabanının genişliği, hak sahipliği ve bakım ihtiyacının tespiti bileşenleri üzerinden karşılaştırılmıştır. Değerlendirme sonucunda sosyal sigorta temelli modellerin demografik yaşlanmanın getirdiği mali baskıyı tek başına ortadan kaldırmadığı tespit edilmiştir. Sürdürülebilir bir USB sistemi için geniş finansman tabanı, düzenli kamu katkısı, ödeme gücüyle orantılı kullanıcı katılımı ve hizmet sunumunda verimlilik eşzamanlı kurgulanmalıdır. Bu bağlamda Türkiye için prim, genel bütçe ve hane halkının ödeme gücüyle ilişkili kullanıcı katkısı bileşimine dayanan çok kaynaklı bir finansman mimarisi önerilmektedir. Bu mimaride hak sahipliği ise doğrudan bakım ihtiyacı ve işlevsel bağımlılık düzeyi temelinde belirlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Uzun Süreli Bakım, Finansal Sürdürülebilirlik, Sağlık Finansmanı.

[1] Dr. Öğr. Üyesi, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, salp@mehmetakif.edu.tr , ORCID No: 0000-0001-8156-2205

Sustainability of Long-Term Care Services Financing in Türkiye: A Comparative Policy Analysis of Different Financing Models

Abstract

The proportion of the population aged 65 and over in Türkiye is increasing rapidly. The elderly population, which stood at 5.7% in 2000, reached 11.1% in 2025 and is projected to rise to 17.9% by 2040. This rapid demographic transition is driving up demand for long-term care (LTC) services—encompassing personal care and support—thereby necessitating a thorough examination of financial sustainability. This study aims to evaluate the financial sustainability of LTC financing models across selected country experiences and to develop a financially sustainable LTC policy framework tailored to Türkiye. The study employs a qualitative research design. Turkish health and social security legislation, official institutional reports, publications of international organizations, and relevant scientific literature were examined through document analysis and comparative policy analysis. Germany, Japan, and South Korea were selected as examples of social long-term care insurance models. The United Kingdom was analyzed as a model funded via central and local government tax revenues subject to means-testing (income and asset assessments). Country experiences were comparatively examined across revenue sources, contribution structures and state subsidies, out-of-pocket payments, breadth of the funding base, eligibility criteria, and assessments of care dependency. The findings indicate that social insurance mechanisms alone cannot fully mitigate the fiscal pressures of demographic aging. A financially sustainable LTC framework requires a multi-pillar approach: a broad contribution base, steady public subsidies, ability-to-pay cost-sharing, and efficiency delivery. Accordingly, a hybrid financing architecture combining social insurance contributions, general budget transfers, and means-tested user co-payments is proposed for Türkiye. Under this model, eligibility should be determined strictly by objective care needs and functional dependency rather than socioeconomic status.

Keywords: Long-Term Care, Financial Sustainability, Health Financing.

SÜRDÜRÜLEBİLİR KALKINMA AMAÇLARI DOĞRULTUSUNDA YEŞİL VERGİLENDİRME: MALİ HUKUK PERSPEKTİFİNDEN KARBON VERGİSİ VE TEŞVİKLERİN ANAYASAL SINIRLARI

Cemil Altun[1] Mustafa Kurt[2]

Öz

Küresel iklim krizinin oluşturduğu sosyo-ekonomik tehditler, kamu maliyesini piyasa aksaklıklarını gidermeye yönelik çevresel mali araçları daha etkin kullanmaya zorlamaktadır. Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Amaçları (SKA) bağlamında, özellikle İklim Eylemi (SKA 13) ve Sorumlu Üretim ve Tüketim (SKA 12) hedefleri, vergi sistemlerinin çevresel sürdürülebilirliği teşvik edecek şekilde yeniden yapılandırılmasını gerekli kılmaktadır. Çevresel mali müdahale araçlarının başında gelen karbon vergileri ve yeşil dönüşüm teşvikleri, küresel emisyon azaltımında şeffaf ve öngörülebilir bir maliye politikası enstrümanı olarak öne çıkmaktadır. Ancak bu enstrümanlar, mali hukukun ve anayasal nizamın temel prensipleri bakımından çeşitli normatif sınırlarla karşılaşmaktadır. Bu çalışmanın temel amacı; karbon vergisi uygulamaları ile yeşil teşvik mekanizmalarını, mali hukukun yapıtaşları olan vergide kanunilik, mali güce göre vergilendirme ve eşitlik ilkeleri (T.C. 1982 Anayasası) bağlamında değerlendirerek hukuki sınırlarını analiz etmektir. Çalışmada, nitel araştırma yöntemi kapsamında dogmatik hukuk analizi ve literatür taraması benimsenmiştir. İncelemeler sonucunda; karbon vergilerinin tüketim üzerinden maktu ve dolaylı olarak alınmasının, alt gelir grupları üzerinde azalan oranlı (regresif) bir vergi yükü oluşturarak ödeme gücü ilkesini zedeleyebildiği tespit edilmiştir. Ayrıca, karbon vergisi gelirleriyle diğer bozucu vergilerin (gelir, kurumlar vb.) düşürülmesini savunan 'çifte kazanç' hipotezi incelendiğinde; vergi yükünün yalnızca yer değiştirmesinin adil bir mali sistem inşası için tek başına yeterli olmadığı anlaşılmaktadır. Sonuç olarak; sürdürülebilir bir yeşil vergi reformunun başarısı, yalnızca emisyon hedeflerine ulaşılmasına değil, anayasal vergi adaletinin tesisine bağlıdır. Karbon vergisi gelirlerinin regresif etkiyi kıracak şekilde alt gelir gruplarına mali transfer olarak aktarılması ve teşviklerin şeffaf, öngörülebilir yasal çerçevelere oturtulması, SKA 13 hedeflerini mali hukuk güvenliğiyle uyumlu hale getirecektir.

Anahtar Kelimeler: Yeşil Vergilendirme, Karbon Vergisi, Mali Hukuk İlkeleri.

[1] Öğr. Gör. Dr., Aksaray Üniversitesi, cemilaltun@aksaray.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-7914-8125

[2] Dr. Öğr. Üyesi, Amasya Üniversitesi, mustafa.kurt@amasya.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-3130-6227

Green Taxation in Line with Sustainable Development Goals: The Constitutional Limits of Carbon Tax and Incentives from a Financial Law Perspective

Abstract

The socio-economic threats posed by the global climate crisis compel public finance to utilize environmental fiscal instruments more effectively to address market failures. Within the framework of the United Nations Sustainable Development Goals (SDGs), specifically the Climate Action (SDG 13) and Responsible Consumption and Production (SDG 12) targets, it is necessary to restructure tax systems to promote environmental sustainability. Carbon taxes and green transformation incentives, which are the primary environmental fiscal intervention tools, stand out as transparent and predictable fiscal policy instruments in global emission reduction. However, these instruments encounter various normative limitations in terms of the fundamental principles of financial law and constitutional order. The main objective of this study is to analyze the legal boundaries of carbon tax applications and green incentive mechanisms by evaluating them within the framework of the cornerstones of financial law: the principle of legality in taxation, the ability-to-pay principle, and the principle of equality (T.C. 1982 Anayasası). The study adopts dogmatic legal analysis and literature review within the scope of qualitative research methodology. The findings indicate that levying carbon taxes indirectly and at flat rates on consumption creates a regressive tax burden on lower-income groups, thereby potentially undermining the ability-to-pay principle. Furthermore, when examining the 'double dividend' hypothesis, which advocates reducing other distortionary taxes (income, corporate, etc.) using carbon tax revenues, it is understood that merely shifting the tax burden is insufficient on its own for building a fair fiscal system. In conclusion, the success of a sustainable green tax reform depends not only on achieving emission targets but also on establishing constitutional tax justice. Earmarking carbon tax revenues as fiscal transfers to lower-income groups to mitigate the regressive effect, and grounding incentives in transparent, predictable legal frameworks, will align SDG 13 targets with financial law certainty.

Keywords: Green Taxation, Carbon Tax, Principles of Financial Law.

YAPAY ZEKÂNIN GÖRÜNMEYEN BEDELİ: SU TÜKETİMİ İÇİN BİR VERGİ ÖNERİSİ

Gülseren Aydın[1]

Öz

Yapay zekânın hızla büyüyen altyapısı, hukuki düzenlemenin henüz karşılık vermediği bir çevresel maliyet üretmektedir: su. Veri merkezleri, sunucuların soğutulması için önemli miktarda tatlı su tüketmekte; büyük yapay zekâ modellerinin eğitimi milyonlarca litreyi bulabilmekte ve küresel yapay zekâ kaynaklı su tüketiminin önümüzdeki yıllarda hızla artacağı öngörülmektedir. Bu tüketim, giderek yoğunlaşan kuraklık ve su stresi koşullarında yerel topluluklar ve tarım için ciddi bir baskı unsuruna dönüşmektedir. Bununla birlikte yürürlükteki vergi düzenlemeleri, veri merkezlerinin su tüketimini bağımsız ve hedefli bir konu olarak ele almamakta; su, çoğunlukla vergilendirmenin kapsamı dışında ya da yalnızca dolaylı ve dağınık biçimde kalmaktadır. Bu çalışma, söz konusu su tüketimini vergi hukuku açısından değerlendirmekte ve mevcut düzenlemelerin (yerel su ve çevre temizlik yükümlülükleri ile enerji odaklı vergiler) bu alandaki yetersizliğini ortaya koyarak, su tüketiminin kendine özgü bir vergisel araç bulunmayan, düzenlenmemiş bir alan oluşturduğunu saptamaktadır. Ardından, kirleten öder ilkesi ile dışsallıkların içselleştirilmesi anlayışına dayanan yeni bir mali yükümlülük önerilmektedir: veri merkezlerinin su tüketimine yönelik bir dışsallık vergisi. Çalışma, önerilen verginin temel unsurlarını (vergiyi doğuran olay, verginin konusu, mükellef ve verginin matrahı) hukuki çerçevede tartışmakta; ölçme ve şeffaflık, çifte vergilendirme, verginin sınır ötesi uygulanabilirliği ve düzenleyici tedbirler ile vergi arasındaki tercih gibi temel sorunları ele almakta ve öneriyi diğer ülkelerdeki güncel tartışmalarla ilişkilendirmektedir. Çalışmanın amacı üç yönlüdür: ilk olarak yapay zekânın görünmeyen su maliyetinin neden mevcut vergilerle karşılanamadığını göstermek; ikinci olarak bu boşluğu dolduracak yeni bir çevre vergisinin hukuki çerçevesini kurmak; üçüncü olarak öneriyi temiz suya erişim (SKA 6) ve sürdürülebilir kaynak politikaları hedefleriyle ilişkilendirmektir. Uluslararası ve teorik bir perspektiften kurgulanan çalışma, böylece çevre vergisi hukukunu dijital çağın yeni bir kaynak dışsallığına genişletmeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yapay Zekâ, Su Tüketimi, Çevre Vergisi.

[1] Arş. Gör. Dr., İstanbul Beykent Üniversitesi, gulballar@gmail.com, ORCID No: 0000-0001-6970-651X

The Hidden Cost Of Artificial Intelligence: A Tax Proposal for Water Consumption

Abstract

The rapidly expanding infrastructure of artificial intelligence generates an environmental cost that legal regulation has yet to address: water. Data centers consume large volumes of freshwater to cool their servers; training a single large model can require millions of liters, and global AI-related water consumption is projected to rise sharply. Amid intensifying drought and water stress, this places a growing burden on local communities and agriculture. Yet existing tax rules do not treat data-center water use as an independent, targeted subject; water remains largely outside taxation or is captured only indirectly. This study examines that consumption from the perspective of tax law. It shows the inadequacy of existing instruments—local water and environmental-cleaning charges and energyfocused taxes—and argues that water consumption forms an unregulated field lacking any dedicated fiscal instrument. It then proposes a new obligation grounded in the polluter-pays principle and the internalization of externalities: an externality tax on data-center water consumption. The core elements of the proposed tax the taxable event, its subject, the taxpayer, and the tax base—are discussed within a legal framework, alongside key problems such as measurement and transparency, double taxation, crossborder applicability, and the choice between regulation and taxation, relating the proposal to current debates in other jurisdictions. The study pursues three aims: to show why the hidden water cost of artificial intelligence cannot be met by existing taxes; to construct the legal framework of a new environmental tax to fill this gap; and to connect the proposal to the goals of clean-water access (SDG 6) and sustainable resource policy. Framed from an international and theoretical perspective, it thereby seeks to extend environmental tax law to a new resource externality of the digital age.

Keywords: Artificial Intelligence, Water Consumption, Enviromantel Tax.

TÜRKİYE' DE KAMU MALİ SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİNİN CRITIC VE WASPAS ÇOK KRİTERLİ KARAR VERME YÖNTEMLERİ İLE DEĞERLENDİRİLMESİ

Halil İbrahim Demir[1]

Öz

Kamu mali sürdürülebilirliği, devletlerin gelecek nesillerin refahından ödün vermeksizin mevcut politika ve yükümlülüklerini uzun vadede gerçekleştirebilme kapasitesini ifade etmektedir. Bu yönüyle mevcut bütçe dengesinin yanında borç dinamikleri, ekonomik büyüme ve gelirler kapasitesi gibi kriterlerin birlikte dikkate alınması gerekmektedir. Bu nedenle çalışmada, kamu mali sürdürülebilirliği Çok Kriterli Karar Verme (ÇKKV) yaklaşımlarıyla 20 yıllık zaman boyutu, kamu maliyesi ve makroekonomik dinamiklerini yansıtan ekonomik büyüme, vergi yükü, kamu kesimi borç gereği, borç stoğu, faiz giderlerinin kamu gelirleri içindeki payı, faiz dışı dengenin milli gelire oranı ile reel faiz ve ekonomik büyüme oranları farkı kriterleri ile araştırılmıştır. Kriterlerin göreli önemleri subjektif yargılara ihtiyaç duymayan CRITIC (Criteria Importance Through Intercriteria Correlation) yöntemi ile verilerin standart sapması ve kriterlerin korelasyonu üzerinden hesaplanmıştır. Elde edilen kriter ağırlıkları dikkate alınarak alternatif yılların sıralaması WASPAS (Weighted Aggregated Sum Product Assessment) yöntemi ile gerçekleştirilmiştir. WASPAS, Ağırlıklı Toplam Modeli (WSM) ile Ağırlıklı Çarpım Modelini (WPM) optimal bir λ katsayısıyla birleştirerek ölçüm duyarlılığını arttırmaktadır. WASPAS yönteminin WPM aşamasında veri setinde yer alan negatif değerler üslü işlemlerde tanımsızlık (yutan eleman sorununu) yaratmaktadır. Bu nedenle ilgili büyüklüklere Min Max normalizasyonu uygulanılarak değerler 0-1 aralığına sıkıştırıldıktan sonra 0.001 gibi çok küçük bir sabit (epsilon) ile ötelenerek matematiksel kural ihlallerinin önüne geçmek amacıyla matris tamamen pozitif düzleme taşınmıştır. Bulgulara göre, kriter ağırlıkları 0,097 ile 0,181 arasında dağılmakta ve görece dengeli bir yapı sergilemektedir. Bununla birlikte kriter ağırlıkları içerisinde faiz giderleri/GSYH, vergi yükü ve faiz dışı denge/GSYH göstergelerinin görece yüksek ağırlıklara sahip olması Türkiye'de mali sürdürülebilirliğin değerlendirilmesinde kamu borç dinamiklerinin yanı sıra gelir yaratma kapasitesi ve faiz dışı mali dengenin belirleyici önem taşıdığını göstermektedir. WASPAS sonuçları Türkiye'nin 2006 – 2025 yılları arası mali sürdürülebilirlik performansının önemli derecede farklılaştığını, en yüksek performans sergilenen yılların sırasıyla 2013, 2015, 2011 ve 2017 yılları olurken en düşük performans yıllarının ise 2009, 2019 ve 2006 yılları olduğu görülmüştür. Genel olarak 2010 – 2018 döneminde istikrarlı ve yüksek performans değerleri gözlemlenirken, 2019 yılı ve sonrasında belirgin dalgalanmalar görülmektedir. Özellikle 2023 ve 2024 yıllarında düşen performans değerlerine karşın 2025 yılında önceki iki yıla kıyasla bir toparlanma görülmektedir. Sonuç olarak çalışma, kamu mali sürdürülebilirliğinin tek bir borç veya bütçe göstergesi üzerinden değerlendirilmesinin yeterli olmadığını, farklı göstergelerin bir arada dikkate alınması gerektiğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kamu Mali Sürdürülebilirliği, Çok Kriterli Karar Verme, CRITIC, WASPAS.

[1] Dr. Öğr. Üyesi, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, hidemir@mehmetakif.edu.tr, ORCID No: 0000-0002-1479-5073

Assessment of Public Fiscal Sustainability in Türkiye Using the CRITIC Weighting and WASPAS Multi-Criteria Decision-Making Approaches

Abstract

The socio-economic threats posed by the global climate crisis compel public finance to utilize environmental fiscal instruments more effectively to address market failures. Within the framework of the United Nations Sustainable Development Goals (SDGs), specifically the Climate Action (SDG 13) and Responsible Consumption and Production (SDG 12) targets, it is necessary to restructure tax systems to promote environmental sustainability. Carbon taxes and green transformation incentives, which are the primary environmental fiscal intervention tools, stand out as transparent and predictable fiscal policy instruments in global emission reduction. However, these instruments encounter various normative limitations in terms of the fundamental principles of financial law and constitutional order. The main objective of this study is to analyze the legal boundaries of carbon tax applications and green incentive mechanisms by evaluating them within the framework of the cornerstones of financial law: the principle of legality in taxation, the ability-to-pay principle, and the principle of equality (T.C. 1982 Anayasası). The study adopts dogmatic legal analysis and literature review within the scope of qualitative research methodology. The findings indicate that levying carbon taxes indirectly and at flat rates on consumption creates a regressive tax burden on lower-income groups, thereby potentially undermining the ability-to-pay principle. Furthermore, when examining the 'double dividend' hypothesis, which advocates reducing other distortionary taxes (income, corporate, etc.) using carbon tax revenues, it is understood that merely shifting the tax burden is insufficient on its own for building a fair fiscal system. In conclusion, the success of a sustainable green tax reform depends not only on achieving emission targets but also on establishing constitutional tax justice. Earmarking carbon tax revenues as fiscal transfers to lower-income groups to mitigate the regressive effect, and grounding incentives in transparent, predictable legal frameworks, will align SDG 13 targets with financial law certainty.

Keywords: Green Taxation, Carbon Tax, Principles of Financial Law.

MALİYE POLİTİKASININ KUŞAKLAR ARASI MALİ ETKİLERİ: SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK VE MALİ ADALET BAĞLAMINDA BİR İNCELEME

Servet Taşdelen[1]

Öz

Maliye politikası kararlarının etkileri, kararın alındığı dönemle sınırlı kalmamaktadır. Zira kamu borçlanması, vergilendirme, kamu harcamaları ve sosyal güvenlik uygulamaları yoluyla gelecek kuşakların mali koşullarını da şekillendirmektedir. Bu durum, maliye politikasının sürdürülebilirliği ile kuşaklar arasında mali yük ve faydaların nasıl paylaştırıldığı sorusunu birlikte ele almayı gerekli kılmaktadır. Çalışmanın amacı, maliye politikası araçlarının kuşaklar üzerindeki mali etkilerini sürdürülebilirlik ve mali adalet ilişkisi çerçevesinde teorik olarak incelemektir. Bu doğrultuda, mevcut ve gelecek kuşakların kamu hizmetlerinden elde ettiği faydalar ile üstlendiği vergi, borç ve diğer mali yükler arasındaki ilişki değerlendirilmektedir. Çalışmada teorik ve kavramsal analiz yöntemi kullanılmaktadır. Öncelikle mali sürdürülebilirlik ve kuşaklar arası mali adalet kavramlarının kapsamı ortaya konulmakta, ardından kamu borcu, bütçe açıkları, vergilendirme, kamu harcamaları ve kamu yatırımlarının kuşaklar arasındaki mali sonuçları değerlendirilmektedir. Ayrıca mali açıdan sürdürülebilir bir politikanın her durumda kuşaklar arasında adil sonuçlar üretip üretmediği sorusu ele alınmaktadır. Böylece sürdürülebilirlik ile mali adalet arasındaki ilişkinin tek boyutlu olmadığı ortaya konulmaktadır. Çalışma, maliye politikalarının oluşturulmasında kısa dönemli bütçe dengelerinin yanında kuşaklar arası mali etkilerin de dikkate alınmasını önermektedir. Özellikle borçlanma kararlarında borcun kullanım amacı ve gelecek kuşaklara sağlayacağı ekonomik kapasite, kamu harcamalarında ise harcamanın geleceğe aktardığı fayda ve mali yük birlikte değerlendirilmelidir. Bu çerçevede uzun vadeli mali etki analizlerinin bütçe kararlarına dâhil edilmesi ve kuşaklar arası mali yük dağılımının politika değerlendirmelerinde izlenebilir hâle getirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Maliye Politikası, Kuşaklar Arası Mali Adalet, Mali Sürdürülebilirlik

[1] Dr. Öğr. Üyesi, Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, servet.tasdelen@ahievran.edu.tr, ORCID No: 0000-0003-2543-6698

Intergenerational Fiscal Effects of Fiscal Policy: An Examination in the Context of Sustainability and Fiscal Justice

Abstract

The effects of fiscal policy decisions are not confined to the period in which they are made. Public borrowing, taxation, public expenditures, and social security practices also shape the fiscal conditions of future generations. This makes it necessary to consider the sustainability of fiscal policy together with the question of how fiscal burdens and benefits are distributed across generations. The study aims to theoretically examine the fiscal effects of fiscal policy instruments on different generations within the framework of sustainability and fiscal justice. In this context, the relationship between the benefits that current and future generations derive from public services and the tax, debt, and other fiscal burdens they bear is evaluated. The study employs a theoretical and conceptual analysis. First, the scope of fiscal sustainability and intergenerational fiscal justice is examined. Subsequently, the intergenerational fiscal implications of public debt, budget deficits, taxation, public expenditures, and public investment are discussed. The study also addresses whether a fiscally sustainable policy necessarily produces equitable outcomes across generations. In this way, the relationship between sustainability and fiscal justice is considered as a multidimensional issue rather than through a single perspective. The study suggests that fiscal policy formulation should take intergenerational fiscal effects into account alongside short-term budget balances. In particular, borrowing decisions should consider the purpose of borrowing and the economic capacity it may create for future generations, while public expenditures should be assessed in terms of both the benefits they transfer to the future and the fiscal burdens they create. Accordingly, the study proposes incorporating long-term fiscal impact assessments into budgetary decision-making and making the distribution of intergenerational fiscal burdens more visible and traceable in policy evaluations.

Keywords: Fiscal Policy, Intergenerational Fiscal Justice, Fiscal Sustainability.

SÜRDÜRÜLEBİLİR BÖLGESEL KALKINMADA TURİZM ÇEŞİTLİLİĞİ VE ALTYAPI YATIRIMLARININ ROLÜ: AMASYA İLİ VİZYON PROJELERİ ÖRNEĞİ

Nercü Durmuş Aydın[1]

Öz

Turizm sektörü, yerel ekonomileri canlandırma, istihdam yaratma ve kültürel-doğal mirası koruma potansiyeliyle bölgesel kalkınmanın en stratejik araçlarından biri haline gelmiştir. Bu çalışmada, Amasya ilinde Orta Karadeniz Kalkınma Ajansı (OKA) mali destekleri ve yerel yönetimlerin iş birliğiyle hayata geçirilen 7 vizyon turizm projesinin, kentsel sürdürülebilirlik ve bölgesel kalkınma üzerindeki etkilerinin bütüncül bir perspektifle incelenmesi amaçlanmaktadır. Araştırma kapsamında; Amasya Kalesi, Yalıboyu Evleri ve Merzifon Kızlar Mektebi gibi kültürel miras restorasyon projelerinin yanı sıra Yedikuğular Kuş Cenneti gibi doğa turizmi ve Hamamözü gibi termal turizm altyapı yatırımları ele alınacaktır. Nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması (case study) deseninin kullanılacağı bu çalışmada, veriler doküman analizi ve ilgili kurumların kurumsal raporlarının incelenmesi yoluyla elde edilecektir. Planlanan çalışma ile bu 7 projenin kentin turizm arzını çeşitlendirmedeki ve destinasyon markalaşmasındaki rolü detaylıca analiz edilecektir. Ayrıca, farklı turizm türlerine (kültür, doğa, termal) yapılan eş zamanlı yatırımların, turizmin mevsimsel bağımlılığını azaltmadaki etkisi tartışmaya açılacaktır. Araştırma sonucunda elde edilecek bulgularla, yerel yönetimler ile kalkınma ajanslarının iş birliği modellerinin başarısı ortaya konulacak ve benzer tarihi-kültürel kentler için sürdürülebilir turizm odaklı kalkınma stratejilerine yönelik somut öneriler sunulması hedeflenmektedir. Bu yönüyle çalışma, Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Amaçlarından 'İnsana Yakışır İş ve Ekonomik Büyüme' (SDG 8) ile 'Sürdürülebilir Şehirler ve Topluluklar' (SDG 11) hedeflerine yerel düzeyde katkı sunmayı taahhüt etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilir Turizm, Bölgesel Kalkınma, Kültürel Miras.

[1] Dr. Öğretim Üyesi, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, nercudurmus@gmail.com, ORCID No: 0000-0002-3419-9914

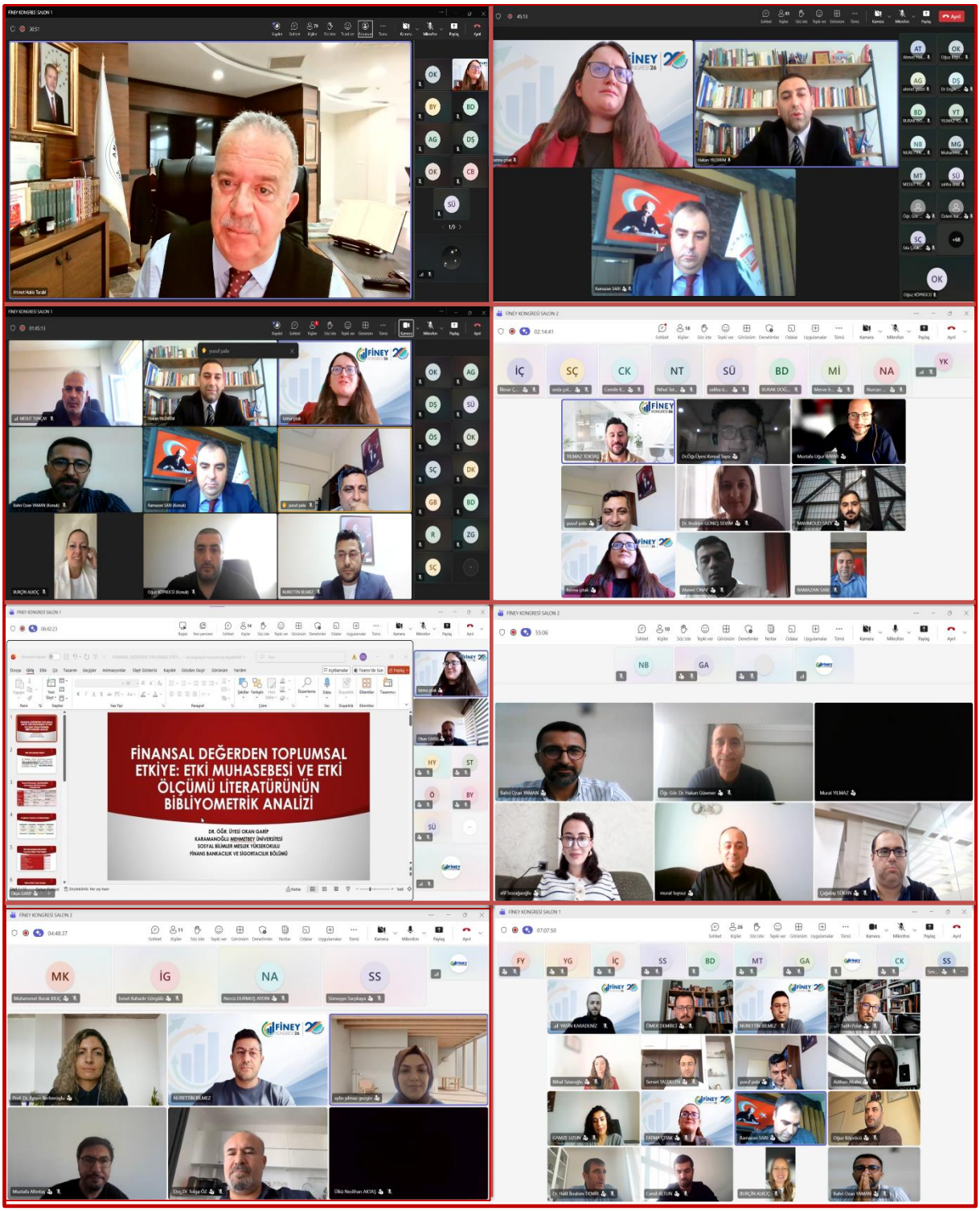
The Role Of Tourism Diversification and Infrastructure Investments in Sustainable Regional Development: A Case of Vision Projects in Amasya Province

Abstract

Tourism has become one of the most strategic tools for regional development due to its potential to stimulate local economies, generate employment, and preserve cultural and natural heritage. This study aims to conduct a holistic examination of the impacts of 7 vision tourism projects, implemented in Amasya province through the financial support of the Central Black Sea Development Agency (OKA) and the collaboration of local governments, on urban sustainability and regional development. Within the scope of the research, cultural heritage restoration projects such as the Amasya Castle Defensive Walls, Yalıboyu Houses, and Merzifon Girls' School will be analyzed alongside nature tourism investments like the Yedikuğular Heritage Site and thermal tourism infrastructure in Hamamözü. Adopting the case study design, one of the qualitative research methods, data for this study will be gathered through document analysis and the examination of institutional reports from relevant organizations. The planned study will analyze in detail the role of these 7 projects in diversifying the city's tourism supply and enhancing destination branding. Furthermore, the effect of simultaneous investments in different tourism types (cultural, nature, and thermal) on reducing seasonal dependency in tourism will be discussed. Based on the anticipated findings, the success of cooperation models between local governments and development agencies will be demonstrated, aiming to offer concrete strategies for sustainable tourism-led development in similar historical and cultural cities. In this regard, the study commits to contributing locally to the United Nations Sustainable Development Goals, specifically 'Decent Work and Economic Growth' (SDG 8) and 'Sustainable Cities and Communities' (SDG 11).

Keywords: Sustainable Tourism, Regional Development, Cultural Heritage.

KONGRE RESİMLERİ

KATILIMCI LİSTESİ

Ahmet Onay	**Bildirili Katılım**	**Sude Yılmaz**	**Dinleyici**
Aleyna Çay	Dinleyici	Elanur Akay	Dinleyici
Ali Utkan Alkan	Dinleyici	Nurettin Bilmez	Katılımcı
Aslıhan Kılıç	Dinleyici	Yılmaz Toktaş	Katılımcı
Azizcan Güney	Dinleyici	Nisanur Bingöl	Dinleyici
Bahri Ozan Yaman	Bildirili Katılım	Zeynep Denk Orak	Bildirili Katılım
Betül Demir	Dinleyici	Ahmet Serdar Güzel	Dinleyici
Ceren Ağzıaçık	Dinleyici	Muhammet Murat Nalcı	Bildirili Katılım
Denizhan Karakaş	Dinleyici	Olcay Ölçen	Bildirili Katılım
Ecemnaz Uz	Dinleyici	Ersin Kanat	Bildirili Katılım
Eminegül Öztürk	Dinleyici	Sevda Samur	Bildirili Katılım
Emre Bilgiç	Bildirili Katılım	Burçin Alkoç	Bildirili Katılım
Erdem Ganigülü	Dinleyici	Sultan Aslan	Dinleyici
Fatma Çıtak	Dinleyici	Talha Gezgin	Bildirili Katılım
Feyza Çağırkan	Dinleyici	Ebrar Alan	Dinleyici
Fikriye Yergök	Dinleyici	Cansu Buz	Dinleyici
Gökçen Evci	Bildirili Katılım	Elif Nur Alper	Bildirili Katılım
Halil İbrahim Yazgan	Bildirili Katılım	Okan Garip	Bildirili Katılım
Hayrünisa Südütemiz	Dinleyici	Murat Akten	Bildirili Katılım
Hazal Güzel	Dinleyici	Ecem Sude Sağlam	Dinleyici
İbrahim Ünalan	Dinleyici	Sanemay Şahin	Dinleyici
İlayda Solmaz	Dinleyici	Mustafa Uğur Bayar	Bildirili Katılım
Melike Aysu Tahtalı	Dinleyici	Sude Güzeltaş	Dinleyici
Meltem Merve Çimrin	Dinleyici	Nehir Alarçin	Dinleyici
Mert Kamil Aktaş	Dinleyici	Saregül Ocak	Dinleyici
Mizgin Yamer	Dinleyici	Bedriye Güneş Sevim	Bildirili Katılım
Murat Yılmaz	Bildirili Katılım	Yusuf Akkoca	Bildirili Katılım
Nurdan Yüksel	Dinleyici	Esmanur Topal	Dinleyici
Özlem Doğan	Bildirili Katılım	Sinan Çavuşoğlu	Bildirili Katılım
Pınar Ünal	Bildirili Katılım	İlknur Çelik	Dinleyici
Ravza Önküçük	Dinleyici	Hanım Çolak	Dinleyici
Remziye Karakılıç	Dinleyici	Pelinsu Buket Güler	Bildirili Katılım
Rozerin Fakhan	Dinleyici	Gökay Böyüktangal	Dinleyici

Salih Tutar	Bildirili Katılım	Sezgin Açık Taşar	Bildirili Katılım
Serra Candemir	Dinleyici	Zeynep Ardal	Dinleyici
Sevdegül Çulha	Dinleyici	Berfin Akboğa	Dinleyici
Şeyma Nur Ünal	Bildirili Katılım	Saliha Ünal	Dinleyici
Tunahan Özcan	Dinleyici	Ece Su Bayraktar	Dinleyici
Yusuf Pala	Bildirili Katılım	Cemile Kaplan	Dinleyici
Zehra Doğan	Dinleyici	Emrah Özel	Bildirili Katılım
Zeynep Taya	Dinleyici	Merve İrpik	Dinleyici
Ziynet Kübra Yılmaz	Dinleyici	Özlem Karaevli	Dinleyici
Züleyha Göçer	Dinleyici	Kemal Taysı	Bildirili Katılım
Arda Sak	Dinleyici	Rabia Öztürk	Dinleyici
Aslıhan Akalın	Bildirili Katılım	Yasin Karadeniz	Dinleyici
Ayhan Bayram	Bildirili Katılım	Çağatay Sükan	Bildirili Katılım
Ayşe Kılıç	Dinleyici	Ceyda Atasoy	Dinleyici
Yasin Can Gönültaş	Bildirili Katılım	Gülseren Aydın	Bildirili Katılım
Ayşenur Sapancılar	Dinleyici	Hümeysa Karakoç	Dinleyici
Burak Doğangün	Bildirili Katılım	Fevzi Poyraz Yalçın	Bildirili Katılım
Buse İrem Güneş	Dinleyici	Kübra Bahar	Dinleyici
Cennet Kabar	Dinleyici	Sıla Çıtakoğlu	Dinleyici
Duygu Sönmez	Dinleyici	Nurdan Keleş	Dinleyici
Elif Bozağaoğlu Can	Bildirili Katılım	Zeynep Sağlamdemirel	Dinleyici
Elvan Hayat	Bildirili Katılım	Tolga Öz	Bildirili Katılım
Emin Alkoç	Bildirili Katılım	Aylin Yılmaz Gezgin	Bildirili Katılım
Fadime Çelebi	Dinleyici	Nurdan Çelik	Dinleyici
Fatma Albayrak	Dinleyici	Hicran Tosun	Dinleyici
Gamze Uzun	Bildirili Katılım	Servet Alp	Bildirili Katılım
Gizem Zevde Aydın	Bildirili Katılım	Elif Şimşek	Bildirili Katılım
Gökhan Alpen	Dinleyici	Ravza Hilal Semiz	Dinleyici
Gökhan Berk Özbek	Bildirili Katılım	İsmail Bahadır Görgülü	Bildirili Katılım
Halil İbrahim Demir	Bildirili Katılım	Nercü Durmuş Aydın	Bildirili Katılım
Zehra Turiç	Dinleyici	Cemil Altun	Bildirili Katılım
İrem Işık	Dinleyici	Sümeyye Sarpkaya	Dinleyici
Murat Belke	Bildirili Katılım	Ayşen Berberoğlu	Bildirili Katılım
Murat Tuysuz	Bildirili Katılım	Sayid Farah Awad	Bildirili Katılım

Mustafa Altıntaş	Bildirili Katılım	Erhan Daştan	Bildirili Katılım
Mustafa Kurt	Bildirili Katılım	Nihal Tataroğlu	Bildirili Katılım
Mustafa Uysal	Bildirili Katılım	Muhammet Burak Kılıç	Bildirili Katılım
Nefise Çeliker	Dinleyici	Elvan Duran	Dinleyici
Nesibe Aytulun	Dinleyici	Resul Taşkıran	Dinleyici
Nilüfer Yıldırım	Dinleyici	Semiha Demir	Dinleyici
Nurcan Arkan	Dinleyici	Medine Asana	Dinleyici
Ömer Demirci	Bildirili Katılım	Mehmet Yasin Orman	Dinleyici
Rahile Güran Göven	Bildirili Katılım	Hakan Güvener	Bildirili Katılım
Salih Polat	Bildirili Katılım	Ali Asaf Atasoy	Dinleyici
Senem Çetin	Dinleyici	Ülkü Neslihan Aktaş	Bildirili Katılım
Servet Taşdelen	Bildirili Katılım		